



DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 62

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 13 de novembre del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 8477/12**, de l'Hble. Sr. Antoni Pastor i Cabrer, Diputat no adscrit, relativa a privatització dels hospitals comarcals. 2503
 - 2) RGE núm. 8481/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a pressuposts 2013 i crisi econòmica. 2504
 - 3) RGE núm. 8483/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a policia tutor a Menorca. 2505
 - 4) RGE núm. 8489/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Conferència sectorial d'educació. 2506
 - 5) RGE núm. 8494/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts 2013 (I). 2506
-
-

- 6) RGE núm. 8497/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts 2013 (IV). 2507
- 7) RGE núm. 8498/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política econòmica. 2509
- 8) RGE núm. 8484/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mostra de cinema internacional. 2510
- 9) RGE núm. 8486/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla transversal de formació per a especialistes. (**Retirada**). 2511
- 10) RGE núm. 8499/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Xico Tarrés i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a World Travel Market. 2511
- 11) RGE núm. 8487/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fira World Travel Market. 2512
- 12) RGE núm. 8490/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a servei lingüístic de traducció de l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears (IB3). 2513
- 13) RGE núm. 8485/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de la Llei de règim jurídic per a la instal·lació, l'accés i l'exercici d'activitats. 2514
- 14) RGE núm. 8482/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transport aeri. 2514
- 15) RGE núm. 8488/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a formació en idiomes als treballadors del sector turístic. 2515
- 16) RGE núm. 8495/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts 2013 (II). 2516
- 17) RGE núm. 8491/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a trobada de presidents de l'Euroregió Pirineus-Mediterrània. 2518
- 18) RGE núm. 8348/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a avantprojecte de llei de convivència escolar. 2518
- 19) RGE núm. 9314/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a restabliment de la confiança de la ciutadania amb les institucions públiques. 2520
- 20) RGE núm. 8370/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts 2013. 2521
- 21) RGE núm. 8496/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts 2013 (III). 2522
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 5737/12**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a urbanitzacions en el litoral. 2524
- III. MOCIÓ RGE núm. 8397/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general econòmica del Govern, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 7522/12. 2530
- IV. Compareixença del conseller d'Educació, Cultura i Universitats, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 2035/12**, relativa a mesures per reforçar i valorar el paper del professorat en la societat (escrit RGE núm. 8310/12, presentat pel Grup Parlamentari Socialista). 2538
- V. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 11/2012**, de 19 d'octubre, pel qual es modifica la Llei 11/2001, de 15 de juny, d'ordenació de l'activitat comercial a les Illes Balears. 2542

VI. Debat i votació de l'escrit RGE núm. 8331/12, presentat pel Grup Parlamentari Socialista, mitjançant el qual se sol·licita dictamen del Consell Consultiu de les Illes Balears en relació amb el Projecte de llei RGE núm. 5667/12, de mesures urgents per a l'activació econòmica en matèria d'indústria i energia i altres activitats (precedent del Decret Llei 7/2012). 2549

VII. Si n'és el cas, debat del dictamen de la Comissió d'Economia del Projecte de llei RGE núm. 5667/12, de mesures urgents per a l'activació econòmica en matèria d'indústria i energia, noves tecnologies, residus, aigües, altres activitats i mesures tributàries (precedent del Decret Llei 7/2012). 2557

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Si els sembla bé començarem el plenari d'avui. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 8477/12, de l'Hble. Sr. Antoni Pastor i Cabrer, Diputat no adscrit, relativa a privatització dels hospitals comarcals.

Primera pregunta, RGE núm. 8477/12, relativa a privatització dels hospitals comarcals, que formula el diputat no adscrit, Sr. Antoni Pastor i Cabrer. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sr. President. Vull emprar les meves primeres paraules per donar l'enhorabona al conseller, al nou conseller de Salut i Benestar Social. I aquesta primera pregunta que li faig m'agradaria que l'entengués en pla positiu, m'agradaria que agafàs la dinàmica d'aquest parlament i no entengués que quan un diputat li fa una pregunta vol dificultar la seva feina, ni molt manco és la meva intenció.

Quan vaig parlar amb l'anterior conseller i em va demanar que li pareixia que hagués acceptat aquest càrrec li vaig dir que hi veia dos problemes, un que no coneixia el president i l'altre que el president no el coneixia a ell. Vostè ja no té aquest problema. M'agradaria que fos clar avui i em digués si vostè, la seva conselleria, té intenció o ha tingut intenció de privatitzar els hospitals comarcals de Manacor i d'Inca. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Salut.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Pastor, per l'enhorabona que m'acaba de donar, i jo l'interpret en pla positiu i m'agrada comparèixer davant aquest parlament per intentar deixar els temes el més tancats possibles quan la resposta és clara. No està damunt la taula del conseller de Sanitat ni de ningú del seu equip cap estudi per privatitzar els hospitals ni d'Inca ni de Manacor i, per tant, ara no toca parlar-ne perquè no s'està estudiant ni està en aquesta via.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller. No està damunt la taula, deu ser que vostè li ha llevat perquè aquest gol l'hi ha tengut. Va sortir en els mitjans de comunicació, en concret a un mitjà de comunicació, que una de les intencions, dels estudis que feia el Govern, era privatitzar els hospitals de Manacor i d'Inca. I jo no em bas quan li dic aquestes coses o aquestes paraules només en informes de molts de mitjans de comunicació sinó que, fins i tot, una empresa que du hospitals de la península va venir a l'hospital, en aquest cas a l'Ajuntament de Manacor i crec que també ha anat a l'Ajuntament d'Inca, intentant vendre les bonances de la privatització dels hospitals comarcals i també de l'hospital d'Eivissa i de Menorca. Una feina encomanada pel Govern, no per vostè, i quan dic pel Govern se m'ha d'entendre, per aquest govern, perquè jo ja he estat batle amb tres presidents, no, amb aquest president.

Aleshores, si vostè no el té damunt la taula tal vegada m'he equivocat de conseller i ho havia d'haver demanat al conseller d'Economia, perquè tal volta no sigui un tema sanitari sinó un tema econòmic. A mi m'agradaria saber si vostè pot assegurar i pot donar la seva paraula de conseller que mentre vostè sigui conseller del Govern aquests hospitals no es privatitzaran. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Pastor, donar moltes voltes a un mateix tema acaba perjudicant qui intenta donar aquestes voltes. Jo crec que he estat suficientment clar a la primera resposta, no està damunt la meua taula ni damunt la de ningú del meu equip. Vostè ho demana al conseller de Salut, Família i Benestar Social i ja li he deixat. Ja intenta donar voltes de si una empresa... no hi havia ningú del Govern segur, i si hi és vostè digui qui acompanyava del Govern a aquesta empresa perquè amb la llibertat d'empresa jo no em puc ficar. Qui del Govern va entrar en el seu despatx a apostar per aquest tema? Perquè si aixecam nebuloses l'únic que surt perdent és el ciutadà. Ja ho vaig dir a altres companys, als quals no m'agradaria que vostè s'hi assemblàs, d'altres formacions polítiques...

(Algunes rialles)

... per tant, jo respect totes les decisions a nivell personal, però li faig saber, Sr. Pastor, que la meva primera resposta ha estat breu, però clara, no està damunt la meva taula ni ningú del meu equip aposta per aquesta via. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 8481/12, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a pressuposts 2013 i crisi econòmica.

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta, RGE núm. 8481/12, relativa a pressuposts 2013 i crisi econòmica, presentada per la diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, quan presentàreu als mitjans de comunicació els pressuposts vàreu dir que eren uns pressuposts encaminats a sortir de la crisi i ens agradaria que ens explicàs, en quina mesura contribuiran els pressuposts de la comunitat autònoma de les Illes Balears de 2013 a sortir de la crisi.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Senyoria. Efectivament, són els segons pressuposts d'aquesta legislatura i tenen una característica comuna amb els anteriors, que és intentar posar ordre a aquells comptes públics que vàrem heretar totalment desfets i plens de dues variables que eren totalment desproporcionades, tant el dèficit com el deute, i intenta posar ordre a aquelles dues variables que és la primera passa cap a la recuperació econòmica.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, posar ordre al dèficit, tal vegada n'hi posaran, ... al deute continuen incrementant-ho tot i que l'havien criticat, i posar ordre en els comptes que li havien deixat, com?, baixant la partida de personal i justament les úniques partides de personal que pugen són les d'alts càrrecs i de personal eventual? Poquet, però pugen. Les altres baixen. Aquestes dues pugen, serà aquesta gent que no tindrà crisi? Com ho faran? Perquè crec que ja està bé de dir... tot això ho baixa, el SOIB un 33% pràcticament, i vostè amb el dèficit, amb el dèficit, amb el dèficit, que també baixarà, però a la vegada que baixa acabarà d'enfonsar l'economia i les persones, que s'ho passen molt malament.

Quantes persones que fan feina per l'administració se n'aniran al carrer amb aquest 2% manco de pressupost de personal? Quins alts càrrecs fa comptes mantenir o pujar-los el sou ja que incrementa? Per què han de treure personal al carrer i han d'incrementar la partida destinada a treballs a altres empreses? No eren vostès aquella gent que confiava en el personal de l'administració, en els funcionaris, que no havien de donar feines, estudis i treballs tècnics i incrementen un 11, quasi un 12%, les partides destinades a altres treballs? Això ens treurà de la crisi? O aquest 12% de partides d'altres treballs són els estudis per saber quins funcionaris han de treure de l'administració?

Jo, Sr. Conseller, crec que de tant en tant s'haurien de passejar pels mercats i escoltar la gent, veure quins són els seus problemes, quines són les necessitats. Tenen tothom enfadat, la gent del carrer, els comerciants, els industrials, fins i tot els hotelers.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Diputada, miri, aquest govern segurament és el més petit de tota la història, per descomptat el més petit del país, amb menys alts càrrecs és pràcticament impossible trobar no ja en la història sinó en qualsevol altra banda un govern tan reduït i que ha fet d'aquest fet una bandera i una forma d'actuar. El deute, evidentment que encara s'incrementarà el deute, evidentment, però s'incrementa en una quantitat realment inferior a la dels anys anterior, es tracta que la bola es faci petita, no que la bola es faci grossa. D'aquesta manera alliberam recursos al sector privat perquè pugui tenir el crèdit suficient per dur iniciatives de caràcter propi.

Escoltar la gent, evidentment que escoltam la gent, evidentment, i crec que bastant més que en la situació anterior, ho demostra la majoria que tenim en aquesta cambra d'una forma clara i ho demostra el suport que hi ha per part de, jo no diria de l'opinió pública, però sí diria que per part d'una majoria silenciosa que ha vist com el bé comú està per sobre de molts de béns sectorials. Això és el que passa en aquests moments i és

una d'aquestes banderes que també aquest govern pot enarborar de forma clara.

El pressupost és un pressupost auster, és un pressupost prudent i, efectivament, un pressupost que posa les bases per a aquesta recuperació, per a aquesta continuïtat de l'activitat del sector públic amb Balears que ha de ser forta i ha de ser segura per a tots. No ens hem d'oblidar mai d'on venim, venim d'una situació on la inflació d'ingressos va generar una inflació de despesa absolutament conjuntural, absolutament immantenible que realment necessitava una reestructuració de totes i cada una de les partides del pressupost i això és el que es fa, una passa més amb un pressupost de la legislatura.

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 8483/12, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a policia tutor a Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta RGE núm. 8483/12, relativa a policia tutor a Menorca, que formula el diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, señoras y señores diputados. El policía tutor es un miembro de la policía local con formación específica especializado en cooperar en la resolución de conflictos privados, tal y como establece la Ley Orgánica 2/1986, de 13 de marzo, en su artículo 53, de fuerzas y cuerpos de seguridad. Es un colaborador muy importante que tiene como objetivo contribuir en la resolución de los problemas que se pueden originar en el entorno escolar, tiene un papel clave en colaborar con el mundo educativo y con los profesionales del ámbito social sin perder su condición de agente de la autoridad. Sus características principales son la proximidad, la integración, el entorno escolar y la mediación de aquellos conflictos en los que los menores son los protagonistas. Entre sus actuaciones destaca erradicar el absentismo escolar, evitar que haya sustancias tóxicas, la seguridad ciudadana, actuaciones de carácter penal dentro del ámbito escolar y actuaciones con menores fuera del centro educativo.

Nos consta, Sr. Conseller, que cada vez son más los ayuntamientos de Menorca que se acogen al programa anual del policía tutor. Sin duda estos programas contribuyen, señores de la oposición, escuchen, estos programas contribuyen a mejorar la calidad de nuestro sistema educativo. Por todo ello, ¿qué valoración hace el conseller de Administraciones Públicas de los datos relativos al programa anual del policía tutor en la isla de Menorca?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament, segons recullen les dades reflectides en la memòria d'actuacions dels policies tutors específicament de Menorca el curs passat aquests agents varen fer 644 actuacions en comparació amb les 292 que havien fet el curs anterior. D'alguna manera podem dir que l'any passat varen fer el doble d'actuacions que fa dos anys, però és que el curs anterior també varen fer el doble, varen atendre el doble d'alumnes que l'any passat. Per tant, és un programa que progressa any rere any, curs rere curs.

El policia tutor de Menorca, i també per extensió tots els de la resta de l'arxipèlag, al meu entendre fan una tasca molt important, és una feina sobretot preventiva i que està en contacte permanent amb els equips directius dels centres docents.

Ja que m'ha demanat específicament per Menorca li puc concretar que l'any passat varen fer 294 actuacions relacionades només amb l'absentisme escolar, varen ser la majoria, ja que suposaren el 45% de les actuacions totals. Varen actuar en 277 casos d'absentisme escolar puntual i en 17 casos d'absentisme crònic o intermitent. Açò pot suposar resoldre els absentismes crònics i evitar que els absentismes puntuals es tornin crònics.

La principal feina dels policies tutors és, per altra banda, garantir la seguretat dels menors dins els centres escolars i també en els seus voltants. En aquest sentit s'identifiquen sospitosos als voltants dels centres, intervenen en casos d'assetjament escolar, intervenen en la resolució de robatoris, de furts, etc. També tenen un contacte directe i permanent amb els serveis socials dels ajuntaments, envien informes a la Fiscalia de Menors. D'alguna manera els policies tutors es converteixen en un dels puntals que activen els engranatges que poden procurar el benestar i el bon clima dins els centres escolars.

La meva valoració és bona. Els centres educatius n'estan contents, per la informació que rebem, les famílies que han adoptat aquest servei també donen una bona valoració i per açò no és d'estranyar que cada vegada més municipis es vulguin afegir a aquest programa. Esperem que en les pròximes dates la resta de municipis s'hi puguin incorporar.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 8489/12, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Conferència sectorial d'educació.

Quarta pregunta, RGE núm. 8489/12, relativa a Conferència sectorial d'educació, que formula la diputada Sra. Aina Maria Aguiló i Garcías del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller. Senyores i senyors diputats. Des que el Partit Popular va guanyar les eleccions estatals el Ministeri d'Educació ha analitzat el sistema educatiu que durant més de vint anys hem tengut a Espanya amb diferents noms. Entre els punts positius destacarem haver aconseguit taxes properes al cent per cent d'escolarització fins els 16 anys, entre altres assoliments. No obstant això, s'han detectat debilitats d'aquest sistema, per exemple, els resultats internacionals desfavorables, baixa taxa de població que acaba ESO, diferències considerables entre les comunitats autònomes, etc. Continuant amb els beneficis detectats i rectificanc les debilitats que ens han duit a aquesta situació, la futura LONCE pretén, primer, reduir les taxes de fracàs escolar i abandonament educatiu primerenc; segon, millorar els resultats acadèmics; tercer, millorar l'ocupació; quart, millorar la taxa comparativa d'alumnes excel·lents; cinquè, retornar el prestigi i dignitat a la classe docent, entre d'altres objectius.

Com ja he dit anteriorment, fa més de vint anys que amb diferents noms tenim el mateix model educatiu i encara que el nostre nivell de finançament en matèria educativa està per sobre de la mitjana europea no aconseguim uns bons resultats acadèmics. Sota la consideració que és fonamental que la reforma educativa sigui sostenible en el temps el seu èxit es mesurarà en funció de la millora objectiva dels resultats dels alumnes. El ministeri es reuneix amb diferents col·lectius per millorar la proposta inicial, això permetrà que l'educació deixi de considerar-se com un camp de batalla polític i es converteixi en un objectiu comú.

En concret, els consellers de les diferents autonomies han tengut l'oportunitat en diverses ocasions directament d'analitzar el document proposat juntament amb el ministre i amb alts càrrecs del ministeri. El mes passat va tenir lloc la darrera d'aquestes reunions amb els consellers de totes les comunitats autònomes. Amb independència de les informacions que puguem obtenir per altres vies el Grup Parlamentari Popular creu convenient que el conseller d'Educació traslladi a aquest parlament la informació rebuda juntament amb les seves impressions sobre l'esmentada reunió.

És per aquest motiu que li formul aquesta pregunta, quina valoració fa el Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Universitats de la darrera conferència sectorial d'educació a la qual va assistir i que va comptar amb la presència del ministre d'Educació, Cultura i Esports?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Bon dia, president. Bon dia, Sra. Diputada. Disculpi que li doni l'esquena, però després de la seva intervenció tenc poc a afegir, la reunió va ser molt positiva i la impressió que me'n vaig dur va ser que els distints consellers, de distints partits polítics, del mateix Partit Popular i d'altres institucions, les ganes de posar en comú la veritat que el sistema necessita més autonomia de centre, necessita més avaluació i necessita també fer forts aquells punts que necessitam com a país, especialment l'ocupació. I també és ver que la secretària d'Estat i el ministre en la part final de la reunió foren conscients, foren sensibles que aquest text encara podia tenir una altra, diguem-li, una segona lectura, una segona volta més i va ser molt, molt, realment molt interessant i va proposar donar un mes més per poder acabar de pensar en aquests temes. Per tant, aquestes són les meves impressions personals.

I.5) Pregunta RGE núm. 8494/12, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts 2013 (I).

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta, RGE núm. 8494/12, relativa a pressuposts 2013, que formula la diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, senyors diputats, senyores diputades. Sr. Conseller d'Educació, ara que ja coneixem els pressuposts per a l'any vinent hem pogut observar que hi ha noves retallades en la seva àrea. L'he sentit dir que la despesa en educació no és garantia d'èxit escolar, però, fins quin punt pensa vostè que és possible reduir els pressuposts sense que açò hagi de perjudicar la qualitat de l'ensenyament a les Illes Balears? O dit d'una altra manera, quina és la línia que no s'hauria de creuar pressupostàriament en el nostre sistema educatiu? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sra. Diputada. Gràcies, Sr. President. La línia que no s'hauria de creuar mai és la fallida del sistema.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Efectivament, vostè té raó, el que passa és que m'hauria agradat un poc més de concreció. Sr. Conseller, l'any 2012 s'ha caracteritzat per increments de ràtios d'alumnes per aula, la reducció dels docents de suport i atenció a la diversitat, la manca de substitucions per baixes docents, l'eliminació d'ajuts a les famílies més necessitades o la convocatòria de beques, com ara, que surten massa tard, però resulten efectives, la desaparició de serveis complementaris, l'impagament a les escoles de les dotacions de manteniment. El pressupost d'educació 2013 minva en 24 milions d'euros, dels quals 14 milions són del sou base del professorat, les beques de menjador s'han reduït a 100.000 euros, les de transport desapareixen i també les d'estudis, etc.

Digui'm, fins on i fins quan aguantarà el nostre sistema educatiu ja de per si fràgil? Quants de mestres i professors menys tendrem el proper any? Quant de capital humà ben preparat en lloc de ser a l'escola serà a casa seva? O potser el que pensa és baixar-los encara més el sou? O que deixin de cobrar també la paga extra del Nadal de 2013? Quants fillets i filletes més pensa col·locar dins una mateixa aula? Quants filles i filletes no tendran les mateixes condicions que els seus companys perquè s'han quedat sense beques, perquè s'han quedat sense programes de reforç o quants de doblers més les escoles hauran de demanar als pares per pagar la calefacció?

Nosaltres, contràriament a vostè, sí que pensam que continuar amb la disminució del pressupost educatiu tindrà conseqüències en la qualitat i li'n posaré un exemple: si es vol fer un material didàctic i es rebaixa tant el pressupost que ha de ser el mateix conseller amb dos amics qui s'ha de submergir per fer un vídeo subaquàtic, açò afecta clarament la qualitat d'aquest vídeo i del material didàctic, com tothom ha pogut observar...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

...de la seva experiència, Sr. Bosch, i el mateix passarà amb el sistema educatiu.

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor, si són tan amables.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Mentre retalla -hem de ser seriosos, Sr. Conseller-, mentre es retalla en educació, vostè, el conseller, ha estat acusat públicament de gastar recursos públics en el seu gaudi personal i, si açò no és cert hauria de donar explicacions en aquest parlament ... o si no, posar una demanda als acusadors, perquè qui calla atorga.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Sra. Rita, no dubti que faré, tal vegada, una cosa i l'altra, em reserv tots els drets que tenc de posar els contenciosos a algunes mentides que s'han escrit, per tant, això ho faré quan trobi que ho he de fer.

Segona, les explicacions quan vostè vulgui, totes les factures, tot és a la seva disposició. Aquest conseller, a part que personalment li ha fet molt de mal, la qual cosa és evident quant a la meua credibilitat i honorabilitat, no té res més a amagar, la seva declaració de béns la fa el Ministeri d'Hisenda des de fa molts d'anys, els meus béns personals. Tot allò que faig és públic, ho puc explicar, no hi ha cap més problema.

I, per suposat, a qui primer li dol si hem de fer alguna retallada a una escola és a un servidor.

Les mesures que hem fet enguany són conseqüència d'haver implantat les vint hores l'any passat que es va fer (...) mesura forta. El primer que vàrem intentar i aconseguir és no baixar mai el complement retributiu que és un invent, entre d'altres, d'aquest conseller quan era director general i moltíssimes coses més, que parlaré amb vostè, quan vulgui i on vulgui, no arran d'aquesta pregunta.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 8497/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts 2013 (IV).

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 8497/12, relativa a pressupostos 2013, que formula el diputat Antoni Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Vicepresidente, evidentemente no le voy a recriminar por haber incluido el impuesto sobre el patrimonio en el presupuesto 2013, aunque está disminuido en su eficacia por afectar sólo a patrimonios superiores a 1.000.000 de euros.

Usted dijo, Sr. Aguiló, que saldríamos de la crisis gracias a la ortodoxia liberal y dijo también que este impuesto era contrario a dicha ortodoxia. Es normal que nos preguntemos ahora si usted tiene idea de hacia dónde va. ¿Cuándo cree que tenemos más posibilidades de salir de la crisis, cuándo usted sigue una política ortodoxia liberal o cuándo hace lo contrario o cuándo ha dejado de serlo?

Hace menos de quince días, unos catorce aproximadamente, desde esa tribuna, usted se negaba a poner el impuesto sobre el patrimonio, ¿se equivocaba cuando renegaba del impuesto sobre el patrimonio o se equivoca ahora que lo pone? Yo personalmente creo que se ha equivocado cuando no lo ha puesto, lo que pasa es que este error ya nos ha costado 30 millones de euros en recortes.

Por eso le pregunto, Sr. Vicepresidente, si considera ortodoxo incluir el impuesto sobre el patrimonio en los presupuestos del 2013.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. Presidente. Sr. Vicepresidente del Parlament, mire, lo que es importante en este momento es reducir el *gap*, la diferencia que hay entre ingresos y gastos. Eso es lo realmente importante y en este sentido, subir impuestos como alternativa al gasto, tal como proponen ustedes, como alternativa a la reducción de gasto, tal como proponen ustedes, es lo que plantea problemas, lo que no es ortodoxo y lo que se ha demostrado que conduce a más crisis y a más caos.

Subir impuestos cuando realmente se ha demostrado que se están reduciendo los gastos, cuando realmente se está controlando el gasto público, cuándo realmente se está quitando la grasa innecesaria que hacía que la comunidad autónoma no fuese sostenible es cuando la economía sigue los cauces que corresponden.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputado.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Desde luego no sabía que la inversión era grasa innecesaria porque lo que más ha reducido usted es la inversión, no el gasto, mire los porcentajes y lo verá. Definitivamente creo que no se le puede confiar la economía de esta comunidad autónoma y no por cuestión personal ni mucho menos, sino por las ideas que usted mantiene.

Mire, hasta ahora creía que teníamos puntos de vista distintos, que usted era partidario de la ortodoxia liberal, aunque nos haya hundido en la crisis, y que nosotros teníamos otras posiciones, pero ahora después de ver sus presupuestos de 2013 ya sé cuál es el problema: no es que sea usted liberal ortodoxo, es que no tiene ni idea de adónde va, no tiene ni idea. Ha perdido por completo los papeles, los bancos no le dan crédito, sabe que fracasará la contención del déficit, el desempleo no hace más que subir, los ingresos se le están hundiendo, todo eso lo sabe usted, y un día dice que no hay que subir los impuestos y otro día sube todos los que puede y un poco más. ¿Qué más tiene que pasar para que se dé cuenta de que ha fracasado?, ¿qué

más tiene que pasar?, ¿cuántos parados más necesita para darse cuenta de que camina en sentido contrario a la puerta de salida?

Usted recibió una comunidad autónoma que crecía entorno al 1%, eso es lo que recibió usted, crecimiento entorno al 1% y la ha situado usted en la recesión, en una recesión que todos los organismos que entienden de esta materia, menos usted, dicen que continuará el año próximo, todos menos usted, pero, ¿de qué nos vale lo que usted dice?, lo que usted dice realmente ya no vale para nada, basta que usted diga que un día va a llover para que salga el sol, Sr. Vicepresidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. Vicepresidente, mire, este gobierno está haciendo el recorrido del caos al cosmos, del desorden al orden y eso tiene que ver con la herencia recibida y con la situación anterior. Quien nos llevó a la ruina, quien hizo las cosas mal hechas, quien no tenía norte, intenta ahora dar lecciones...

(*Remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

...cuando está claro que sí hay un norte. Cuando usted sabe -y lo sabe, a pesar del discurso demagógico que hace y eso es lo peor, es lo peor y se lo van a recriminar, respetando a su señoría al máximo, se lo van a recriminar sus votantes-, usted sabe que lo que está diciendo no es como...como realmente piensa y como lo que realmente tiene usted interiorizado, lo sabe porque sabe que una situación de déficit y una situación de deuda tiene que cambiarse, tiene que enjuagarse, tiene que modificarse y para eso hay que hacer dos cosas.

En primer lugar, demostrar que se es capaz de administrar con eficiencia, algo que se ha hecho a lo largo... durante este curso y después, cuando a consecuencia de una bajada de los ingresos se observa que estos estaban ligados a la situación inmobiliaria, hay que transformarlos en otros que no lo sean.

En cuanto al impuesto de patrimonio, le digo que usted lo ha pedido una y otra vez y es un impuesto provisional para dos años, que poca influencia tendrá -provisional, repito-, poca influencia tendrá en la situación y en la recuperación económica.

Por todo ello, una vez más, le repito: del caos al cosmos.

(Alguns aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 8498/12, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política econòmica.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGE núm. 8498/12, relativa a...

(Remor de veus)

...moltes gràcies, relativa a política econòmica, que formula la Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, president. La setmana passada el ministre Soria, aprofitant una conferència de premsa internacional a la Fira turística de Londres, va carregar contra la decisió del Govern de posar un impost als cotxes de lloguer. Sr. Vicepresident, quina valoració en fa, d'això?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Senyoria, faig una valoració, que ja vaig fer en el seu moment, de tenir en compte que pujar impostos és quelcom no agradable, que no agrada a ningú, però que en determinats moments com ha dit abans és una cosa que s'ha de fer, sobretot quan et trobes en una situació, com he repetit una vegada i una altra i ho tornaré repetir, en què la comunitat autònoma estava suportada per un impost que tenia molt a veure amb l'activitat immobiliària i per tant, s'ha d'anar cap a altres impostos. Ben igual que el Govern del país ha pujat l'IVA en una situació similar, però a nivell nacional, nosaltres hem de cercar els impostos adequats que afectin el mínim a la ciutadania i que puguin proporcionar els ingressos necessaris per tombar aquesta situació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, president, Sr. Vicepresident, sigui com sigui és inadmissible que un ministre del Govern d'Espanya critiqui a la World Travel Market una iniciativa d'un govern autòmic, oportuna o no, en cap cas no correspon al ministre valorar l'oportunitat de les iniciatives del Govern i molt manco a una fira turística. Són els ciutadans d'aquestes illes els que ho han de valorar. Aquestes declaracions del ministre són un menyspreu al nostre govern i perjudiquen la nostra imatge com a destinació turística. Això sí que perjudica, i això ens preocupa, Sr. Vicepresident. Ens preocupa perquè no ha estat improvisat. Vostès ho han treballat perquè el que han fet aquests mesos és "seguidisme" i deixadesa de les seves responsabilitats. Ho hem vist en la pujada de l'IVA, en la pujada de les taxes aeroportuàries, en la renúncia a les inversions estatutàries. Ho hem vist en la manca d'inversions del Govern d'Espanya als pressuposts per a l'any que ve.

Tot això no ha passat per casualitat, és la seva poca feina, és la seva inoperància el que ens ha duit on som i la traca final, per ara, ha estat haver de sentir el ministre de Turisme criticant decisions del nostre govern. És aquest un comportament tan deslleial que fa feredat.

També és cert que no és la primera vegada que ens passa això, el president Aznar també aprofitava les fires turístiques per insultar el Govern d'aquestes illes, deu estar a l'ADN dels dirigents nacionals del Partit Popular insultar els ciutadans d'aquestes illes perquè, insultant el nostre govern, ens insulten a tots.

Però si això no es pot aguantar, el que no té perdó és deixar-ho passar sense cap comentari o queixa, perquè aquí ningú no ha dit res i els que eren allà tampoc no varen piular. De la secretaria d'Estat mallorquina, poca cosa esperàvem, la veritat, però, i el president?, i el conseller?, què varen dir?, quina reacció varen fer?, cap reacció, ningú no ha contestat el ministre. És que no tenen arguments per defensar la nostra autonomia davant qui sigui? Aquesta intromissió mereix una resposta contundent, des de Londres, des de Palma o des de Cabrera, però l'únic que hem sentit és el silenci del Govern, com més vos maltracten, més servils vos tornau, senyors del Govern! Aquesta manca de reacció ens indica la submissió total d'aquest govern als interessos del Govern d'Espanya.

(Petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

A veure, senyoria, aquest vicepresident no és responsable del que digui un ministre, en absolut. Els ministres diuen el que troben que han de dir i s'hi pot trobar explicació o no.

Quant a la reacció, vostè pot llegir la premsa o pot no llegir-la. Vostè pot veure el que s'ha dit o el que no s'ha dit, perquè tant el president del Govern com el vicepresident han fet les manifestacions oportunes en aquest sentit, i en aquest sentit ens reiterem, ens reiterem una vegada i una altra, la situació que tenim és la que tenim i per això hem de fer tot allò que estigui al nostre abast perquè la recuperació econòmica pugui ser possible, perquè realment la comunitat pugui continuar operant amb normalitat cap al futur, tal com està fent fins en aquest moment.

Per això, no ens serà complicat prendre decisions difícils, prendre decisions que un govern populista no prendria, sinó més aviat un govern responsable.

Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 8484/12, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mostra de cinema internacional.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta, RGE núm. 8484/12, relativa a mostra de cinema tradicional, que formula el Sr. Oscar Fidalgo i Bestard del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sr. Presidente. Quiero comenzar por felicitar al conseller de Presidencia por la buena labor que el equipo que usted lidera está teniendo en la difusión de nuestras islas como escenario ideal para la industria audiovisual y también por el impulso a la norma para el sector en comunión con el sector y con los expertos.

Últimamente las noticias relacionadas con el impulso del séptimo arte y su presencia en Baleares son positivas, entre ellas la última es la celebración de la Semana Internacional del Cine Europeo en Mallorca con múltiples reuniones de expertos, productores y la difusión de las obras, además de la presencia de personalidades del mundo del cine bien conocidas por todos. Además, hemos conocido que se presentará Palma de Mallorca como candidata a albergar la ceremonia de entrega anual de los galardones del cine europeo que vienen a ser los óscars de Europa. Sin duda, que las cuatro islas sean un escenario de rodajes, cada vez más, y de producciones, así como de eventos que tienen difusión en todo el mundo, siempre es una buena noticia positiva para nuestra imagen y para que en todo el mundo conozcan las bondades de nuestra comunidad autónoma.

El sector es un yacimiento potencial de empleo desestacionalizador de difusión de las bondades de nuestras islas y de creación de riqueza. En poco tiempo hemos pasado de la pura subvención a la colaboración de lo público y lo privado, lo que siempre sin duda es una buena noticia. Por eso, Sr. Conseller, ¿qué valoración hace el Govern de la Mostra de Cinema Internacional que recientemente se ha celebrado en Mallorca?

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, muy buenos días a todos, muchas gracias por sus felicitaciones, Sr. Diputado, porque como usted bien sabe estamos haciendo todo lo posible para que nuestra industria audiovisual tenga la repercusión que merece.

En cualquier caso quiero decirle que de esta semana la valoración que hacemos es muy positiva. Como sabe durante una semana la ciudad de Palma de Mallorca se ha convertido en la capital europea de cine, en la cual han intervenido inversores, productores, creadores, actores, es decir todo un... digamos, una representación del campo audiovisual, y han tenido la oportunidad de conocer Mallorca y su potencialidad como ese gran plató de televisión para el rodaje de películas, de publicidad y de series.

Además en el contexto de la Semana Internacional de Cine Europeo ha tenido ocasión en Palma la reunión anual del equipo directivo de la Academia de Cine Europea con motivo de la presentación de la candidatura de Palma como sede para la ceremonia de la entrega de premios de cine para el año 2016. Y asimismo también los ciudadanos de Mallorca han tenido la ocasión de poder ver una serie de películas que están nominadas para los premios de cine europeo de este año y han podido incluso contar con la presencia de personas tanto... de reparto, de filmación como de actores.

Asimismo quiero decirle que lo importante, que es fundamental, es que hemos tenido ocasión dentro del marco de este evento de dar a conocer al sector internacional de cine todo lo que estamos haciendo en Baleares por promocionar esta actividad y todo nuestro sector de cine audiovisual. Les hemos podido informar del desarrollo de la ley que estamos haciendo, de la tramitación que estamos llevando a cabo, de lo que contempla esta ley y desde luego, lo han recibido con bastante interés. Así es que, como usted sabe, Sr. Diputado, continuaremos aprobando..., primero esta ley y después apoyando a este sector porque creemos que tiene un recorrido importante y por lo tanto podrá tener una repercusión económica importante para la economía de nuestras islas.

Muchísimas gracias.

I.9) Pregunta RGE núm. 8486/12, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla transversal de formació per a especialistes.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta 9, RGE núm. 8486/12, queda retirada atesa la sol·licitud presentada mitjançant l'escrit RGE núm. 9319/12.

I.10) Pregunta RGE núm. 8499/12, de l'Hble. Diputat Sr. Xico Tarrés i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a World Travel Market.

Passam a la pregunta 10, RGE núm. 8499/12, relativa a World Travel Market, que formula el Sr. Xico Tarrés i Marí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, bon dia a tots, Sr. Conseller de Turisme, crec que aquesta és la tercera o la quarta pregunta que li faig al llarg d'aquesta legislatura i sempre han anat en el mateix sentit.

Des que vàrem començar hem sentit diferents declaracions, tant per part seva com per part d'altres dirigents d'altres institucions com són els consells insulars, voldria començar fent referència a una notícia que va sortir dia 5 de maig de 2011, on el president del Consell Insular d'Eivissa deia que el PP reclamaria al Govern el traspàs de la promoció turística. Va ser contestat dia 21 de juny, dia en què ens trobàvem titulars que deien "*Delgado descarta el traspaso de la promoción turística*", diu "*La promoción estará totalmente dirigida bajo el paraguas, el amparo y la iniformidad que corresponda al Govern*". Més endavant, tres mesos més tard, la notícia que sortia deia: "*Delgado promete una mejor promoción turística con menos dinero. Los consells sufrirán un recorte, pero decidirán en qué se invierte el dinero, según el conseller*".

La realitat mesos després va ser que després de la fira de l'ITB de Berlín, que en vàrem parlar aquí, els titulars eren crítiques unànimes a la pobríssima presència d'Eivissa a l'ITB, després ja va sortir una notícia que deia: "*El consell -en aquest cas, referint-se a Eivissa- recurre a la inversión privada para salvar la promoción turística*". I després de la Fira World Travel Market de Londres de la setmana passada, el titular era que "*les Pitiüses triplicarán el tamaño de su stand propio en FITUR, dado el éxito de Londres*". Hi va haver diferents declaracions dels responsables polítics en diferents sentits, del comissari de Formentera, de vostè mateix, del Sr. President. I nosaltres ens feim dues preguntes fonamentals, l'existència de dos estands d'Eivissa i dos estands de Formentera a Londres, és una decisió acordada entre el Govern i els consells? I l'altra seria, l'existència de dos estands d'Eivissa i dos estands de Formentera respon a la seva màxima de "*mejor promoción con menos dinero*"?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. Bueno, la valoración que hacemos de la asistencia y de la presencia de nuestras islas en la Feria de Londres es muy positiva. La verdad es que usted mismo habrá podido ver que no ha habido ningún tipo de queja en ningún sentido. Y es positiva por la satisfacción de las cuatro islas en cuanto a su representación, presentación o estancia en el mismo stand de las Islas Baleares, como por las buenas perspectivas que del mercado británico respecto a la temporada que viene nos traemos de Londres. Esto creo que es lo que le debería importar a usted, cifras positivas en el sentido de unas reservas en la misma época y en el mismo día que el año anterior, de Menorca de un 13% por encima del año anterior, de Ibiza y Formentera un 3% por encima y de Mallorca un 4% por encima. Eso lógicamente supongo que no le interesa o incluso puede que le fastidie.

Estas son las circunstancias de la World Travel Market de Londres y el hecho de que haya habido dos stands nos satisface plenamente si al Consell Insular de Ibiza le satisface. Creo que los resultados es lo que hay que mirar y los resultados y el gasto realizado. Y en este sentido estamos plenamente satisfechos, como lo están las cuatro islas.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Veig que tenc poc temps. Sr. Delgado, joestic satisfet quan els números són bons i sortosament a Eivissa ho són i no només aquest any, els passats també. El problema és que el Consell d'Eivissa ha hagut de fer una doble promoció perquè estava totalment en desacord amb el que podríem qualificar com una promoció que ha estat un desastre fins aquest moment. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, señor imputado, perdón, diputado, lo que le quería decir y dejar bien claro...

(Remor de veus)

Si se callan, continuaré. Lo que quiero dejar bien claro es que no importa en ningún momento...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

... no importa en ningún momento lo que se haya escrito...

(Continúa la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

...sino que lo que importa son los resultados, los resultados económicos y los resultados del turismo británico. Y los resultados, sé que le debe fastidiar muchísimo, pero los resultados que tenemos en estos momento son de una subida permanente del turismo británico en la isla de Ibiza, que supongo que es lo que le debe fastidiar...

(Continúa la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, si són tan amables!

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Los resultados del turismo británico en la isla de Ibiza y de Formentera de enero a septiembre de 2010 fueron de 578.000, subieron a 623.000 en 2011 y han subido en 2012 a 657.000. Supongo que esto es lo que verdaderamente les cuece, señores diputados. Gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.11) Pregunta RGE núm. 8487/12, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fira World Travel Market.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 11. RGE núm. 8487/12, relativa a Fira World Travel Market que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats. La setmana passada es va celebrar a Londres la World Travel Market, una fira de presència obligada per al món del turisme que està considera com la més important dins el sector per part de tots els professionals de la matèria. L'any passat l'assistència del Govern del Partit Popular a aquesta fira va ser notícia a nombrosos mitjans de comunicació, se'n recorden? Titulars com ara: "El Govern rebaixa un 53% el pressupost per a la Fira de

Turisme de Londres", "Viatge llampec i sense tiberis a la World Travel Market", "Les fires de promoció turística deixen de ser una sagnia per al Govern balear", "L'austeritat espartana va ser general a (...) London".

Efectivament, l'austeritat es tornava primícia perquè al llarg de la legislatura passada aquest tipus de fires s'havien tornat una excusa per part del govern anterior per viatjar amb una extensa comitiva i fer desmesurades despeses a càrrec de l'erari públic. Ara, el Partit Popular, aquesta tendència de gastar alegrement l'ha acabat. També aquest any el Govern ha assistit a l'esmentada fira i també aquest any no ha fet despesa d'allò que no té.

Sr. Conseller de Turisme, com valora la darrera fira World Travel Market? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente, gracias, Sra. Diputada. La valoramos de forma muy positiva. En primer lugar por las interesantes reuniones que tuvieron lugar, por ejemplo la de JetUp.com, que nos manifestó que empezarían las operaciones con sus aviones a mediados de febrero hacia Mallorca y hacia Ibiza, también con Monarch, que nos habló del aumento del número de plazas hacía todas las islas, también con el director general de Turespaña para tratar diversas cuestiones del turismo británico, de la situación del turismo británico y de la colaboración con Turespaña, y también con Tripadvisor (...), en relación a distintos temas de contratación y posicionamiento *on line* de las cuatro marcas de las cuatro islas.

También se aprovechó la World Travel Market ...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Pregaria un poc de silenci si són tan amables.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

... para potenciar la marca Palma como destino urbano y Menorca como destino sostenible y de medio ambiente. También por supuesto traemos buenas noticias en relación a las perspectivas en relación a la próxima temporada. En 2011 se subió un 8%, en 2012 un 5% y se esperan más o menos estos resultados o subidas de hasta un 5% para la siguiente temporada.

Otros números interesantes son que entre enero y septiembre de 2012, con respecto al mismo periodo del año anterior, se incrementó el gasto total en un 8,5%, el gasto medio diario en el 5,6% y las pernoctaciones un 2,7%. Las reservas este año, como ya he manifestado anteriormente, están por encima en un 5%.

Y finalmente, satisfacción también por la reducción de costes. En el 2010 la asistencia a la feria costó 1,2 millones de euros, gobernando el pacto de progrés. En el 2011 gobernando nosotros ya bajó a 464.000 euros. Y este año ha costado 310.000 euros. Es decir, una cuarta parte de lo que se gastó en el 2010 el pacto de progrés. La razón del ahorro es muy sencilla, eliminación del catering, eliminación de las invitaciones y la asistencia a la feria bajo el paraguas de Turespaña.

Otras comunidades autónomas, según nos comunicó el director general de Turespaña, han aplaudido nuestra iniciativa y ya están negociando la inclusión de sus propios stands también bajo el paraguas de Turespaña. El sector turístico, por supuesto, ha manifestado también como todo el mundo que ha asistido a la feria y ha visto sus resultados.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 8490/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a servei lingüístic de traducció de l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears (IB3).

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 12, RGE núm. 8490/12, relativa a servei lingüístic de traducció de l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears (IB3), que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. El nivell de demagògia que en molts de temes hem hagut d'escoltar per part de l'oposició sobrepassa a cops l'acceptable per fregar el ridícul. La seva memòria selectiva els du a casos absurds, a reclamar a aquest govern coses que no feren durant quatre anys, a el que és més greu, que eliminaren.

Aquest és el cas dels correctors lingüístics d'IB3. Sí, senyors diputats, els que ara s'autoanomenen únics i solitaris defensors de la llengua, aquests que reparteixen carnets de mallorquinitat, aquests mateixos es van carregar el sistema de correcció instaurat pel Govern del Partit Popular, i tan tranquils! Als fets me remet.

El 2004, Govern del Partit Popular, se signa un conveni entre COFUC i IB3 per al foment dels usos socials de la llengua catalana. Març 2005, Govern del Partit Popular, segon conveni amb el COFUC per a assessorament i correcció lingüística. Novembre 2005, addenda a aquest conveni del COFUC per a l'assessorament a la ràdio i la televisió. Novembre del 2006, Govern del Partit Popular, una altra addenda a aquest mateix

conveni. És a dir, durant el Govern del Partit Popular hi havia 9 persones contractes per part del COFUC com assessors lingüístics d'IB3, corregien, feien proves de locutors, seguiment lingüístic i coordinació lingüística de programes concrets. I també eren responsables del manual d'estil, a més de cursos de formació en adequació lingüística als mitjans de comunicació.

Any 2008, Govern del pacte, COFUC i IB3 no renoven la col·laboració. El pacte es carrega la correcció lingüística, la formació dels locutors. Qui ho diria ara quan els sentim, quants de llaços es van penjar llavors? Quantes vegades van sortir al carrer? Signen un conveni amb la UIB, però les correccions es deixen de fer prèviament als programes, per fer un seguiment posterior, seguint les indicacions del Govern socialista i del PSM. Es feien només informes un cop emesos els programes. Un conveni que l'any 2011 la UIB denuncia a causa del deute acumulat, seguint la tònica habitual de tots els convenis del pacte.

Per això, ara que IB3 recupera aquest servei lingüístic, volem saber, Sr. Conseller, quina és la seva valoració.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, President. Gràcies, Sra. Diputada. Efectivament, des del naixement d'IB3 és lògic que una de les tasques importants sigui tot allò que fa referència a l'assessorament, a la recuperació de les modalitats, que és normal que una televisió autonòmica també en faci ús dins la més estricta normalitat lingüística, i lògicament s'articula un procediment per tal de donar resposta a aquestes qüestions.

Comença el 2004, es continua el 2005 i dissortadament i estranyament, el 2008 el COFUC i IB3 no renoven aquesta col·laboració, que es podria haver renovat en uns termes més senzills, però no deixar -trobar- a la televisió pública sense un suport quant a correcció prèvia, perquè els informes de correcció de després, com diuen en bon mallorquí, Déu ens guard d'un ja està fet, és a dir, el més normal seria tenir formació i tenir assessorament en català propi d'aquestes illes.

Ara, amb la situació econòmica que ens trobam, com sempre i és un seguit en aquest Parlament, hem de posar-hi molta imaginació, però hem de fer el servei especialment en informatius i notícies d'abast, sigui realment almanco a priori i es pugui dur a terme en unes condicions mínimes.

Per tant, després de tota una sèrie de negociacions amb la direcció d'IB3, vàrem pensar que podríem mitjançant la convocatòria pública d'una sèrie de places per poder cobrir aquest servei en forma de becaris, donar un servei digne, correcte i amb anterioritat que es produeixin incorreccions, que és normal, tots quan parlem en cometem, però un mitjà de comunicació públic ha de fer un esforç per tenir sempre supervisat, especialment el material escrit.

Amb aquesta convocatòria pública, a través del Consorci Institut d'Estudis Balearics, signam un conveni com ja li dic, per tal de convocar i dur a terme aquestes tres beques d'assessorament lingüístic, dins la disponibilitat pressupostària, però sens dubte amb un mecanisme, no com ha quedat a l'aire successivament amb no-renovacions de convenis, sense que ningú s'escandalitzàs, o mantenint uns convenis amb la UIB i no pagant, o qualsevol altra cosa i que tampoc no s'ha fet gaire ressò. No n'he sentit molt d'aquest tema. I, en canvi, nosaltres feim manco renou, però procuram arreglar més les coses.

Moltes gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 8485/12, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de la Llei de règim jurídic per a la instal·lació, l'accés i l'exercici d'activitats.

EL SR. PRESIDENT:

Tretzena pregunta, RGE núm. 8485/12, relativa a aplicació de la Llei de règim jurídic per a la instal·lació, accés i exercici d'activitats, que formula la diputada Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aconseguir un equilibri entre la llibertat d'establiment i la seguretat de les persones, així com ordenar les responsabilitats de cada part que intervé, per facilitar la inversió i la iniciativa privada, constitueix un objectiu d'aquest govern. El Partit Popular propugna un canvi de mentalitat que afecti tant al mateix funcionament de l'administració, com també a promotors i emprenedors. Aquest nou plantejament consisteix a passar d'uns criteris intervencionistes i de control previ, a la confiança dels empresaris i inversos en una inspecció posterior.

El marc normatiu que ha dissenyat el Govern suposarà per al titular de l'activitat en molts de casos la reducció i l'eliminació d'autoritacions, és a dir, la desaparició de la tutela administrativa que aturava i impedia importants iniciatives; però per contrapartida, els promotors tindran una major responsabilitat, junt amb els tècnics que assumeixen unes funcions de gran rellevància.

Tots aquests conceptes ja van ser introduïts pel Govern en el Decret Llei 7/2012, de mesures urgents per a l'activació econòmica, que avui debatrem com a projecte de llei. Ara aquest projecte de llei va més enfora, tota vegada que aquesta reducció no només afecta les activitats, sinó també les obres a executar. Un sol procediment inclourà la llicència d'obres i la d'activitat, fets que permetran reduir costos i guanyar temps, com valora molt positivament el Grup Parlamentari Popular.

Per tant, Sr. Conseller, quins canvis introduirà a les Balears la Llei de règim jurídic d'activitats? Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés iHachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Miri Sra. Diputada, els efectes que provocarà l'entrada en vigor d'aquesta nova llei, que esperam que sigui vigent l'any que ve, seran essencialment la simplificació i l'agilitat. El 90% dels empresaris o dels emprenedors podran arrancar els seus negocis senzillament presentant una declaració responsable. Posaré un petit exemple perquè se'n puguin fer una idea. Imagini's que vol obrir una senzilla botiga o una oficina a un local que no està al cent per cent preparat. Haurà de demanar un certificat d'obra que expliqui la remodelació que ha fet, un altre si ha hagut de tocar alguna cosa d'electricitat, un altre certificat si ha hagut de construir serveis, esperar que li sigui entregat aquest certificat. Es tracta, per tant, de facilitar les coses i llevar impediments als emprenedors. Avui obrir un negoci per a algú pot suposar una carrera d'obstacles i volem que sigui un camí net i ràpid.

Vostè em demana també per les conseqüències dins la mateixa administració. El primer de tot és assumir el canvi de filosofia i no tenir aquesta sensació de descontrol perquè no tenim arxivats els 50 permisos de cada negoci. I com que la llei parteix de la bona fe, aquest és el canvi de filosofia que es vol impregnar. De fet, aquesta llei està feta per posar les coses fàcils a la gent responsable, a la gent seriosa, i dic açò perquè vull ressaltar que la llei també preveu la tasca inspectora i sancionadora. Serà més fàcil fer-ho bé, serà més fàcil obrir, però també serà molt fàcil castigar el que no ho ha fet bé.

Abans li he dit també que el 90% de les activitats es podran tirar endavant només presentant una declaració responsable. El 10% dels empresaris i emprenedors restants hauran de fer algun tràmit més perquè les activitats majors o per a la construcció d'edificis nous, per posar un exemple, necessitaran un permís d'instal·lació, el qual haurà d'esperar entre 2 i 4 mesos. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.14) Pregunta RGE núm. 8482/12, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transport aeri.

Passam a la pregunta RGE núm. 8482/12, relativa a transport aeri que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidente. La Conselleria de Turismo, como es evidente, se puso a trabajar desde el primer momento con diversas líneas de trabajo, sin mermar recursos públicos, en todo lo relativa a mejorar nuestro transporte aéreo, consciente de su importancia estratégica, así como de resolver problemas heredados. Hay que destacar que las mejoras en nuestro transporte aéreo siempre las ha realizado gobiernos del Partido Popular, creación de la Mesa del Transporte Aéreo y Comité Asesor de Cogestión Aeroportuaria, puesta en marcha de los comités de ruta, la OSP interislas y la actual OSP Mahón-Madrid.

Los gobiernos socialistas han supuesto un paréntesis en la mejora de nuestra conectividad aérea, son años en blanco además de continuos incumplimientos con nuestra comunidad. Aquí hay responsables -y no miro a nadie- de no hacer nada, ni tramitar nada, de pasividad, nula reivindicación, ocultaciones, generar problemas y tirar dinero público, incluso agravando la situación de nuestra conectividad aérea. En cambio este govern tiene un completo plan de medidas relativas a nuestro transporte aéreo que está dando ya sus frutos. Atrás queda cuando el Gobierno socialista bloqueaba iniciativas del Govern del PP y propiciaba continuos desencuentros en los intentos de mejorar nuestra conectividad aérea. Las actuales comisiones mixtas de transporte aéreo con el Ministerio de Fomento llevadas a cabo, canalizan los temas, control de competencia ruinoso de aerolíneas, aplicación de la quinta libertad aérea, el llamado equipaje turístico, las llamadas plazas de seguridad, el descuento de residentes, mejora OSP interislas, OSP Mahón-Madrid, etc.

El Govern, por su carácter reivindicativo, ha pedido una nueva convocatoria inminente de la Comisión Mixta de transporte aéreo para tratar temas muy importantes sobre nuestra conectividad aérea. Por ello, Sr. Conseller de Turismo, ¿podría explicar la reunión de la Comisión Mixta Govern-Ministerio de Fomento del pasado 26 de octubre sobre transporte aéreo en nuestras islas?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. En estas reuniones se trataron básicamente tres cosas: la mejora de los interislas, el descuento de residentes y la OSP Menorca-Madrid.

En cuanto a la primera de ellas, la mejora de la OSP interinsular, ya saben ustedes porque lo hemos tratado en esta cámara, las cuestiones que nosotros planteamos, la revisión en un 25% a la baja de la tarifa, el establecimiento de una tarifa universal y el código compartido. También trasladamos la propuesta realizada por la plataforma *El transport aeri ofega Menorca*. El director general de aviación civil se comprometió en dicha reunión a estudiar la viabilidad de las solicitudes realizadas y a establecer una fecha para una próxima reunión de

carácter más técnico a finales del mes de noviembre o a principios del mes de diciembre.

El segundo tema que se trató fue el tema del descuento de residentes. En este caso el subdirector general de Transporte, el director general de Aviación Civil, nos comentó que no nos preocupáramos puesto que en los presupuestos para el año 2013 nos confirmó que se habían establecido o se había establecido una partida de 270 millones de euros, con lo cual quedaba garantizado el cien por cien de dicho descuento. Sin embargo también le transmitimos que en el supuesto de que se estuviera tramitando esa posible orden ministerial para establecer una cuantía máxima bonificable, que se tuvieran en cuenta una sería de criterios que también fueron comentados en esta cámara, como era el informe preceptivo de la comunidad autónoma afectada, que sólo se computen las líneas regulares a efectos de fijar dicha cantidad máxima, excluyendo lógicamente a las *low cost*, que se separe el cómputo de la temporada alta y de la temporada baja, que se deje un porcentaje, pequeño porcentaje, de último minuto con una tarifa garantizada, y por supuesto que el ahorro obtenido a través de estas medidas se destine en este caso a las Islas Baleares. La Dirección General de Aviación Civil se comprometió también a estudiar dichas medidas y a hablar con todas las comunidades autónomas afectadas antes de iniciar el proceso de tramitación de la posible orden ministerial.

Y por último, en cuanto al tercer tema, que es la OSP Menorca-Madrid, el plazo de presentación de ofertas finaliza del 4 de diciembre y en este caso la Dirección General de Aviación Civil nos trasladó el compromiso por su parte de tramitar el procedimiento de adjudicación por la vía de urgencia.

Muchas gracias.

I.15) Pregunta RGE núm. 8488/12, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a formació en idiomes als treballadors del sector turístic.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 15, RGE 8488/12, rectificada mitjançant l'escrit 9227/12, relativa a formació en idiomes dels treballadors del sector turístic, que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sr. President. En arribar la fi de la temporada turística i el conseqüent tancament dels hotels estacionals, dedicats més bé a sol i platja, són moltes les persones que perden el seu lloc de feina a causa, precisament, a aquesta temporalitat.

Evidentment moltes d'aquestes persones disposen de més temps per poder formar-se i accedir al mercat laboral turístic el proper any en millors condicions, i poder aportar nous coneixements com a carta de presentació que els ajudaran a adaptar-se millor a les demandes d'un mercat laboral en constant canvi.

No només els treballadors han d'adaptar i completar aquesta formació, sinó que al mateix temps els estudiants universitaris o de cicles formatius relacionats amb el sector turístic també han d'adaptar i completar amb major nivell els seus coneixements i estar en disposició d'adaptar-se a les noves demandes d'idiomes dels nostres visitants, com és ara, per exemple, el cas del turisme rus, un mercat que està en creixement de forma exponencial a les Illes Balears i que en moltes ocasions aquests visitants no parlen cap altra llengua que no sigui el rus.

Per tant és important que ens anem preparant per rebre aquests turistes, així com els de sempre, alemanys, anglesos, nòrdics, en les millors condicions possibles, i per això li deman avui, Sr. Conseller, quines són les mesures que s'han pres des de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats per tal de formar en idiomes els treballadors del sector turístic.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Bé, quant al que són..., primer de tot, pla de formació de professorat. És vera que aquesta comunitat autònoma el primer que ha de fer és formar el seu professorat si vol que algun dia tots els treballadors, tant de la formació professional com del que fa referència a la mateixa formació d'una persona quan acaba, com a mínim, el graduat en educació secundària, és la que ha de dur endavant. Per tant quan parlen de formar en idiomes treballadors del sector públic jo li diria que la part més important que a mi em pertoca fa referència, primer, al professorat. Segon, a l'oferta que puguem fer a través del Servei d'Ocupació a tota persona que vulgui, d'una manera lliure, millorar aquest servei. I, tercer, el mateix sector públic a través de l'Escola Balear de Formació.

Aleshores jo li diria que la principal aposta que tenim dins els eixos de formació de la Conselleria d'Educació és idiomes, tecnologia i metodologies. Li he de dir que com a novetat li pos un primer programa, un programa de formació d'aprofitar les nostres escoles d'idiomes per formar professors, i professors que en aquesta comunitat autònoma són pocs els que tenen nivells lingüístics suficients per donar matèries que siguin la pròpiament lingüística. En aquesta primera convocatòria, a un preu molt reduït per a persones que fan feina en els centres públics o en els centres sostinguts amb fons públics, ja duim més de 1.315 sol·licituds i no ha acabat el termini. Per tant hi ha un pla de formació importantíssim perquè tots els nostres professionals que imparteixen matèries ho facin amb un nivell com a mínim B2.

Segona. També hi ha un pla de formació a fora, un pla de formació per a aquelles persones que facin feina en el nou model lingüístic que pretenem incorporar, que és integració de les tres llengües dins l'escola, també la llengua anglesa, amb una participació de 125 professors. Continuarem amb l'impuls dins el mateix sector de la formació professional i l'ocupacional, i la nova formació professional bàsica que s'està dissenyant a la LOMCE, per apostar per les llengües, i com vostè diu també sortir a camí de nous nínxols de coneixement de llengües, com són determinats mercats, que lògicament serà imprescindible en un futur comptar amb professionals formats, com vostè explica molt bé, per exemple de països com Rússia, que evidentment dominen poc altres idiomes.

Però ja li dic que la primera prioritat és que s'acabi aquell mite que els treballadors espanyols no saben anglès, perquè amb l'anglès, primer, augmenta la seva ocupació a qualsevol lloc d'aquí o fora d'aquí, perquè també hi ha gent que ve a cercar joves d'aquí per a feines molt concretes, vostè sap que també treballam en això...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Per tant aquestes són les línies bàsiques de treball.

I.16) Pregunta RGE núm. 8495/12, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts 2013 (II).

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 16, RGE 8495/12, relativa a pressuposts 2013, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia, Sr. President. Els ciutadans pateixen una involució en l'atenció sanitària produïda durant els seus 16 mesos, Sr. Sansaloni. Ara hem conegut el projecte de pressuposts i estam preocupats, i és per això que volem saber si creu el Sr. Conseller que amb aquests pressuposts podrà garantir la qualitat de la salut dels ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Salut.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Diputat, per donar-me l'ocasió de contestar-li de manera breu i clara: sí, ho crec fermament.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Miri, vostè presenta uns pressuposts irrealment, falsos i insuficients. La transferència corrent a l'ib-salut està reduïda en un 5%, 48 milions, però la diferència amb la despesa real de l'any 2012 ens dona que li manquen més de 200 milions.

I ha inflat molt els ingressos, diu que facturarà el doble a l'Estat i el triple a particulars. A quins?, als immigrants que s'han quedat sense targeta? I amb aquests pressuposts quina qualitat assistencial oferirà a cada un d'aquests més de 100.000 ciutadans que esperen una cita o una prova diagnòstica?, o els més de 20.000 que esperen una intervenció quirúrgica? Quina qualitat assistencial oferirà a aquella dona que no la criden per fer una mamografia preventiva o a aquells que fa més d'un any que esperen una colonoscòpia o una ressonància? Uns pressuposts que amenacen amb una important reducció de personal, 69 milions d'euros manco, un 11% menys. Quantes persones?, 1.000?, 1.500 persones menys?

És per això que ens demanam si aquesta és la sanitat pública excel·lent que va prometre el Partit Popular. Hem vist retallades, modificació de cartera de serveis, copagaments, i amb vostè a primera fila. Sí, Sr. Sansaloni, les persones i la seva salut. Vostè fa comptes perquè el no renyin, i aquesta és la seva política, i mentre actua contra les persones i els professionals hi ha consellers d'aquest govern que utilitzen personals i mitjans públics de Cabrera. Així ens trobam que mentre uns se submergeixen per plaer altres tenen l'aigua al coll. Molta immersió mentre no sigui lingüística, tot un espectacle molt poc educatiu.

Sr. Sansaloni, amb aquest pressupost com s'ho farà per no empitjorar encara més l'atenció sanitària dels nostres ciutadans? Moltes gràcies.

(Petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Thomàs. M'explicaré un poquet més perquè les meves conviccions són fortes i li he dit que sí, ho crec fermament.

El primer dia, potser un poc més exaltat que avui, li vaig oferir mà estesa i diàleg. Li vaig oferir aquesta mà estesa i aquest diàleg, i vostè encara, llevat d'aquestes converses que mantenim aquí i que són públiques, no s'ha ofert absolutament en res, i només jo l'he cridat.

(Remor de veus)

Jo continuu mantenint aquesta mà estesa, aquest diàleg i aquesta voluntat d'arribar a acords, i a més, interpretant també les seves paraules, el que li he de dir és que els ciutadans d'aquestes illes són intel·ligents, són intel·ligents i no varen apostar perquè vostè fos el conseller de Sanitat, varen apostar perquè canviàs el conseller de Sanitat.

(Alguns aplaudiments)

I varen apostar des de la seva intel·ligència per raons fortes...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

...per raons fortes, perquè vostè, Sr. Diputat, jo crec que tindrà ocasions de sumar-se a aquest govern i estarà content de fer-ho. Si el seu radicalisme polític no li ho permet, allà vostè.

I per què varen decidir...? Està bé que faci això de la facturació; és vera, hi ha comunitats que han incrementat molt més del doble, i nosaltres ens miram en aquests models. És vera que hi ha ajustaments, els pressuposts són durs. Però per què no el varen triar a vostè com a conseller de Salut? Molt senzill, molt senzill...

(Més remor de veus)

...perquè vostè no ha entès l'equivocació quan un company de govern ha parlat de diputats i d'imputats, i vostè té dos membres del seu equip, el senyor director general del Servei de Salut i el Sr. Clavero, que dia 5 de desembre han d'anar a declarar per fer nyaps, per fer nyaps...

(Continua la remor de veus)

...per no deixar ben fermat un complement que és legítim que els metges cobassin. Per això els jutge els ha cridat, els ha cridat i hauran de declarar públicament, i per això els ciutadans no el volen a vostè com a conseller.

Però jo li emmarcaré, Sr. Thomàs, jo li emmarcaré on ens podem entendre. Vostè podrà participar des d'un paper molt més secundari per si té res a aportar a aquesta sanitat, perquè és voluntat d'aquest conseller la mà estesa i el diàleg, però no només som jo que l'ha d'oferir, sinó que vostè ha de donar també les passes pertinents i no fer política destructiva, perquè només se centra en la política i no només en les persones. Però *por sus hechos les reconocereis* i a vostè ja el coneixen massa bé els ciutadans.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 8491/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a trobada de presidents de l'Euroregió Pirineus-Mediterrània.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 17, RGE 8491/12, relativa a trobada de presidents de l'Euroregió Pirineus Mediterrània, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, fa 15 dies es va celebrar a Barcelona la trobada de presidents de l'Euroregió Pirineus Mediterrània dins l'acte de traspàs de la presidència d'aquest organisme.

És conegut l'esforç que està fent el Govern a nivell nacional i a nivell europeu per tal que en el proper període de programació del fons europeu 2014-2020 s'introdueixi la dimensió insular com a factor corrector dels sobrecosts i inconvenients que suposa aquesta insularitat per als nostres sectors econòmics.

El document en defensa de la insularitat aprovat pel Consell de Govern el passat mes de juliol està essent objecte de negociació en tots els àmbits i a tots els fòrums en què participa el Govern de les Illes Balears. Així fa 15 dies dins l'Euroregió el president Bauzá va demanar el seu suport per tal de defensar davant la Unió Europea l'eliminació del criteri de distància de 150 quilòmetres, un criteri geogràfic que no compta amb justificació objectiva i que ens impedeix que ens puguem beneficiar del finançament de projectes de natura transfronterera.

Per això, Sr. Conseller de Presidència, quina valoració fa d'aquesta darrera trobada de presidents de l'euroregió? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sra. Diputada, es innegable que este gobierno de las Islas Baleares se ve muy condicionado a la hora de desarrollar sus diferentes políticas debido a las dificultades del hecho insular, y es por ello que desde el inicio de esta legislatura estamos trabajando muy activamente para que en el marco normativo europeo se tenga en cuenta precisamente este hecho insular y se traduzca en instrumentos financieros y en medidas concretas.

Como usted recordará, el Consejo de Gobierno ya aprobó un documento en el que se fija la posición de este gobierno en defensa de la insularidad ante las instituciones europeas y ante el Estado español, y tengo que decirle que en estos momentos ya hemos trabajado con algunos organismos que son de obligada consulta por parte de estos organismos, como es el Comité de las Regiones y es el Comité Económico y Social, de los cuales hemos obtenido su apoyo. También tengo que celebrar el apoyo del Gobierno de España, en el cual se han comprometido a defendernos delante del Consejo de la Unión Europea, y también el Parlamento Europeo está enmendando algunas propuestas normativas que ha hecho la Comisión Europea, que salen de las propuestas de nuestro documento de insularidad.

Y por último, Sra. Diputada, quiero decirle que tuvimos hace una semana una reunión en Barcelona con motivo de la Euroregión, del traspaso de la presidencia de la Euroregión, y allí tuvimos la oportunidad de repetir el apoyo de todos sus miembros para que Baleares se convierta en la vanguardia en cuanto al I+D+I turístico, y también tuvimos la ocasión de pedir el respaldo de este organismo para que los futuros presupuestos de la Unión Europea contemplen el hecho insular, y también para que nos apoyen en que el reparto de fondos de las políticas de cohesión lo tengan en cuenta.

En definitiva, Sra. Diputada, nosotros seguimos trabajando hasta conseguir que las Islas Baleares vean reconocidas las deficiencias y las desventajas que supone el hecho insular.

Muchísimas gracias.

I.18) Pregunta RGE núm. 8348/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a avantprojecte de llei de convivència escolar.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 18, RGE 8348/12, ajornada de la sessió anterior, relativa a avantprojecte de llei de convivència escolar, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Bauzá, la Conselleria d'Educació del seu govern ha tret a informació pública una llei que es diu "reguladora de la convivència escolar i de l'autoritat del professorat dels centres educatius de les Illes Balears", una llei que qualifica com a falta molt greu la violació de la imparcialitat, l'objectivitat i la neutralitat en l'exercici de les seves funcions realitzant actuacions que expressin posicions personals, familiars, corporatives, polítiques, clientelars o qualsevol altra, que utilitzant les facultats que té atribuïdes -es refereix als mestres i professors- puguin vulnerar aquest principi". En definitiva, una llei que per a nosaltres és per emmordassar els professors, una llei a la qual ja han anunciat al·legacions i han anunciat el seu posicionament contrari tots els sindicats: ANPE, STEI, Comissions, UGT..., tots els sindicats i les associacions de pares.

Quina opinió en té el Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Idò faig una valoració molt positiva, precisament perquè el que és necessari amb aquesta llei és garantir la convivència i el bon clima escolar, i a més a més donar suport i afavorir la posició del professorat, tot això amb un objectiu, que és millorar la qualitat del sistema educatiu. Així ho vàrem anunciar en el nostre programa electoral i ara ho duim a terme.

Però li diré més: no només crec que serà una bona llei, sinó que crec que a més és molt necessària. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Miri, Sr. Bauzá, la impressió que dona la llei és que l'han feta només per aquest article. Vostès no poden suportar que hi hagi professors i mestres que duguin llaços o que duguin camisetes com aquesta; a vostès els molesta, els molesta, que algú pugui defensar una educació pública i de qualitat, això és el que els molesta, que qualche professor pugui demanar que es defensi l'educació pública de qualitat, això és el que els molesta; que duguin llaços en favor de la nostra llengua, això és el que els molesta.

Sr. Bauzá, amb aquesta llei podem arribar a absurds, com per exemple que un professor de religió no pugui donar classes, com per exemple que un professor de filosofia no pugui donar classes, absurds que vostès provoquen amb aquesta llei.

Miri, la pregunta és molt clara: on és la llibertat d'expressió?, on és la llibertat de càtedra?, on és el sentit crític?, on és el seu senti comú, Sr. Bauzá? Aquesta llei no va a favor de l'educació, no va a favor de la convivència, no va a favor de la qualitat, és una llei que va contra les llibertats individuals. Vostès que són tan liberals, el liberalisme defensa les llibertats individuals. Això és una llei estalinista, Sr. Bauzá, són uns estalinistes, així de clar, persegueixen a qui discrepa de vostès, persegueixen les idees. És una cacera de bruixes en tota regla, Sr. Bauzá.

El que ha de fer és rectificar, escoltar la comunitat educativa i que aquest avantprojecte no arribi ni tan sols a aquest plenari. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Barceló, miri, jo no sé quin problema tenen quan el Partit Popular i aquest govern fan iniciatives per augmentar la llibertat, i en aquest cas llibertat en l'educació. Si vostès representen la majoria de la societat no estarien en aquesta situació, estarien precisament on nosaltres representam la majoria.

Sr. Barceló, miri, aquesta llei el que pretén és millorar la qualitat i millorar també l'autoritat del professor. Aquesta llei el que garanteix precisament és això, garanteix una millor qualitat, una millor convivència, una millor situació dins les escoles. Reconeix, reforça la figura del professor, afavoreix la seva professió, ...

(Remor de veus)

... sí, no se'n riguin. Però, a més a més, el més important és que reconeix els principis i valors que estan fonamentats a la Constitució espanyola.

Sr. Barceló, jo li dic el que realment li preocupa, el que a vostè realment li preocupa és que ja no es podrà fer adoctrinament polític a les escoles.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petita cridòria)

El que realment li preocupa és que ja no es podrà manipular els nins amb l'adoctrinament d'un partit polític.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

I li diré el que realment li preocupa: que, per fi, amb aquesta llei...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... no es farà més política a les escoles. Gràcies, Sr. Barceló.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.19) Pregunta RGE núm. 9314/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a restabliment de la confiança de la ciutadania amb les institucions públiques.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 19, RGE núm. 9314/12, presentada en substitució de la RGE núm. 8480/12 i reformulada mitjançant l'escrit RGE núm. 9315/12, relativa a restabliment de la confiança de la ciutadania amb les institucions públiques, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, Sr. Bauzá, les seves paraules contra la política, el que hauria de fer és dignificar-la i els darrers dies justament coneixem tota una sèrie de notícies que, precisament, el que fan és aprofundir en la crisi de confiança dels ciutadans cap a les institucions i cap als representants democràtics.

D'una banda tenim els avanços en la investigació judicial del cas Over Marketing, que acusa de finançament il·legal el seu partit i que condueix, entre d'altres, a la imputació del president del Parlament i, per tant, perjudica la imatge també d'aquest parlament; i d'altra, d'altra també, les notícies que hem conegut aquests dies de la utilització amb mitjans privats per alguns consellers del seu Govern a Cabrera, al parc nacional de Cabrera, en què, com deia, s'han utilitzat recursos públics.

Quines mesures prendrà, Sr. President, perquè s'assumeixin les responsabilitats polítiques pertinents i per restablir la confiança dels ciutadans amb les institucions?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Barceló, miri, no tenguí cap dubte que un dels principals objectius pels quals em dedic a aquest ofici de la política és, precisament, per recuperar la confiança de la societat amb les institucions públiques i també amb la política en general. I per això mateix vaig obligar que tots els meus membres, alts càrrecs del Govern, signassin un document de transparència, curiosament vaig ser l'únic que ho va fer, i això és un fet molt important perquè en aquesta feina hi haurien de participar tots.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Aguiló, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Una feina precisament que el que ha de fer és ajudar a tots.

Però miri, jo tenc un compromís no només amb el meu partit, sinó també amb la nostra societat, i cada vegada que hi hagi un cas de corrupció, sigui el que sigui, a la força política que sigui, li puc assegurar, li puc assegurar, Sr. Barceló, que m'hi tindrà davant, i li puc assegurar que fa molt de mal, sigui el cas que sigui, però no fa mal a tota la política, fa molt de mal a tota la societat i per tant el que hem de fer és actuar tots d'una manera conjunta.

Aquest és el compromís d'aquest president i així m'agradaria que quan jo ho vaig fer públic la resta dels partits polítics s'hi haguessin sumat.

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, Sr. President. Les mesures que va haver de prendre varen ser perquè era el partit que més ho necessitava, un partit que venia d'una legislatura de corrupció del 2003 al 2007.

Sr. Bauzá, durant aquella època contractes de cinc conselleries estan en entredit, per valor de 3,5 milions d'euros, contractes dels Ajuntaments de Palma i d'Inca, doblers no declarats a la Sindicatura de Comptes; contractes que afecten, per exemple, a Son Espases, a les autovies, al metro, etc.

Sr. Bauzá, bona part dels seus càrrecs també han estat imputats o seran imputats pròximament.

Davant aquesta situació, Sr. Bauzá, pensa tornar els doblers ...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

... pensa tornar els doblers de què el seu partit se'n va beneficiar il·legalment? Perquè ho vull recordar: són doblers estafats als ciutadans, que el seu partit, el seu, va obtenir entre el 2003 i el 2007.

I per altra banda, Sr. Bauzá, la utilització privada de consellers del seu Govern a Cabrera -que, per cert, encara no sabem què n'opina vostè-, és un insult als ciutadans d'aquest país, Sr. Bauzá. Mentre els ciutadans estan patint el que no està escrit; mentre vostès acomiaden treballadors públics; mentre vostès fan pagar taxes per a discapacitats i per a dependència;

mentre vostès retallen als pensionistes de l'ib-salut; mentre vostès estan llevant prestacions sanitàries a la població; mentre passa tot això ...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

... els senyors que han de donar exemple d'austeritat se'n van a Cabrera a festes privades. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Barceló, si vostè el que pretén és culpar el Partit Popular de la desconfiança dels ciutadans amb la política, de veritat, mai no ens hi posarem d'acord.

Miri, li he dit que tenc un compromís clar i li puc assegurar que estic en aquesta feina, i problemes no en falten quan un es posa en aquesta feina, i li puc assegurar que cada vegada que una persona es pugui aprofitar del seu càrrec per fer un ús personal em tindrà davant i si fica mà a la caixa encara més, però no només de la meva formació sinó de qualsevol formació política. Però això no basta que vostè ho digui aquí, no basta que ho diguin els mitjans de comunicació, s'ha de demostrar que és veritat, i per això s'han de definir, en aquest cas, els tribunals.

El que sí li puc, i crec que he donat bona prova d'això, és que tenc un compromís amb la meva formació política, però per damunt d'això tenc un compromís amb la meva societat. I li puc assegurar, escolti'm bé, li puc assegurar que en aquest exercici de la vocació pública que tenc mai no fallaré, no sé si d'altres ho podran dir alt i clar com ho dic jo. Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(Alguns aplaudiments)

I.20) Pregunta RGE núm. 8370/12, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts 2013.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 20, RGE núm. 8370/12, ajornada a la sessió anterior, relativa a pressuposts 2013, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, des que vostè governa a les Illes Balears estam en recessió econòmica, ...

(Remor de veus)

... vostès mateixos diuen que acabarem l'any amb un menys 0,1% del PIB. Davant aquesta situació terrible vostè ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

... ens presenta ja el segon pressupost del seu govern, les seves prioritats polítiques. I partim d'un pecat original, tenim menys doblers públics el 2013 perquè vostè no ha fet la feina que pertocava, Sr. Bauzá, i el pitjor pressupost general de la història per a les Illes Balears.

Li vaig dir, la feina s'havia de fer a l'estiu, però ja també ho vaig dir; vostè a l'estiu era a festes de blanc i els seus consellers bussejant, així no es fa la feina que pertoca, així no s'acompleix ...

(Remor de veus)

... amb els ciutadans de les Illes Balears; així ara vostè demana sacrificis indemanables als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma, d'aquella irresponsabilitat aquest desastre: un pressupost que disminueix, sense fulla de ruta, amb incoherència absoluta de tot el que han dit vostès sobre la política econòmica d'aquest govern.

Sr. President, de veritat vostè creu que aquests pressuposts aconseguiran que les Illes Balears surtin de la recessió econòmica?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, Sra. Armengol. No tenguí cap tipus de dubte, però a més li diré més: aquests pressuposts garanteixen les prestacions dels serveis bàsics, educatius, sanitaris i socio-sanitaris. Aquests pressuposts, per primera vegada, duen una sèrie de partides pressupostàries que abans no es plantejaven, que abans no es computaven, que es deixaven directament en blanc. Aquests pressuposts, Sra. Armengol, faran que aquesta situació de crisi es recuperi i sobretot generen confiança als proveïdors i a aquesta societat, són aquests uns pressuposts durs però realistes, Sra. Armengol.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. President del Govern, és trist dir-ho, però és que vostè ja no té cap credibilitat.

(Remor de veus)

Després d'una setmana de silencis, de viatges, mentre aquí s'enfonsava la poca credibilitat del seu govern i del seu partit, avui ve aquí i ens diu que aquest pressupost genera confiança amb una situació realment calamitosa per als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma. Abans parlava de transparència, idè l'honestetat necessària, i jo, sap que li dic, Sr. President, quan el sent parlar?, que és impossible que algú se'l cregui, ni del seu partit ni dels que no ho som, perquè vostè ha mentit a la seva declaració de béns a aquest parlament, per tant és molt difícil que vostè pugui demanar responsabilitat fins i tot als seus.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, deixi de mentir a tothom, aquests pressuposts tornen a ser una mentida, començant pels ingressos, falsos, Sr. President, vostè pressuposta 135 milions d'euros per uns impostos que encara no ha legislat i per tant no pot cobrar als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma, per tant ingressos falsos. Pressuposta 100 milions d'euros d'un conveni de carreteres que no ha estat capaç de negociar amb Madrid i que no surt en els pressuposts generals de l'Estat, igual que sí surten inversions, per exemple, que els seus companys d'Aragó han aconseguit canviar en tramitació en el Congrés dels Diputats. Per tant, amb ingressos falsos, Sr. President, tenim despeses falses.

Per tant, parteixen de la falta de rigor, parteixen de la mentida, parteixen de la falsedat i arruïnen l'estat social d'aquesta comunitat autònoma, això és la seva solució per a aquestes illes, que no ens convé.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Sr. President, moltes gràcies. Miri, Sra. Armengol, jo no faré reflexió de tot el que vostè ha dit, els ciutadans ho varen definir i per això és vostè on és.

Sí que li diré que no és conscient de la situació; a aquesta situació ens hi han duit vostès, a aquesta situació de la manera que feien els seus pressuposts. Sra. Armengol, vostè no pot donar cap tipus de lliçó perquè vostès feien uns pressuposts 3.000 i en gastaven 4.000 i la resta la pagaven pel camí i deixaven els pressuposts d'aquesta manera, inflats, irreal. I s'han acabat aquest tipus de pressuposts.

Sra. Armengol, vostès varen fer tres pressuposts de 3.000 per gastar 4.000, i després, el darrer any, no varen ser ni capaços de fer uns pressuposts.

(Remor de veus)

Són aquest tipus, és el tipus de lliçons que ens vol donar vostè? Precisament, crec que el que no es mereix la societat és aquest tipus de lliçons.

Però jo li diré més: aquests pressuposts, 8 de cada 10 euros van destinats a polítiques econòmiques, socials i socio sanitàries, convé que els mirin vostès.

Però li diré més: aquests pressuposts també tenen un component fiscal, un component fiscal que afecta mínimament tots els ciutadans i on qui més té més paga i qui més contamina també més paga. Curiosament es queixaven d'això i ara que qui més té més paga, ara no els va bé. I el més important, són uns pressuposts que no afecten la despesa, cosa totalment oposada al que feien vostès; despesa pública, pagar i pagar i pagar, bé, deien que pagarien, jo li puc dir el que a nosaltres ens deien els nostres proveïdors.

Però també li puc dir una cosa: és el canvi de política, és el canvi de forma de fer política, reducció pressupostària, reducció de despesa i no sobretot subvencions, reducció, reducció, reformes estructurals i una altra forma de fer política, una política de no inflar, una política de no enganyar, una política de dir a la cara a la gent que són difícils aquests pressuposts, però són conseqüència de la mala gestió. I això, Sra. Armengol, li puc assegurar que la gent no se n'oblida, no en tenguí cap tipus de dubte. Gràcies, Sra. Armengol.

I.21) Pregunta RGE núm. 8496/12, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts 2013 (III).

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 21, RGE núm. 8496/12, relativa a pressuposts 2013, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, s'ha de ser molt agosarat per venir avui aquí a dir que ha rebut una herència on s'inflaven els pressuposts, s'ha de ser realment agosarat, realment agosarat, no m'ho esperava de vostè avui això, quan encara esperam l'explicació seva del que va passar durant una legislatura on governava el seu partit i el que patim és la seva herència, Sr. Bauzá, i, per tant, ...

(Remor de veus)

... ja està bé, ja està bé d'aquest discurs ridícul i mentider sobre l'herència rebuda. Perquè és cert, el deute va pujar, però ja li he dit moltes vegades, per invertir en educació, en sanitat pública, en política social, ...

(Remor de veus)

... no per anar-nos-en de festa ni al Rasputin, ni al Palma Arena, ni a contractar grans instal·lacions per poder finançar un partit, Sr. President. Per tant, una mica més de tranquil·litat.

Segona qüestió, vostè ens presenta el seu pressupost, per segona vegada; un pressupost que rebaixa prestacions socials d'una forma escandalosa, 1 de cada 5 euros només va a política social. I jo li deman, per a nosaltres, Sr. President, la prioritat és l'atur, les persones que no tenen feina, em digui vostè una sola mesura d'aquest pressupost del 2013 que farà que aquestes persones que no tenen feina la puguin trobar?

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Armengol, no li puc dir una única mesura, perquè tot el pressupost, precisament, va dirigit a generar precisament una recuperació econòmica. Però el preocupant és que a vostè avui li preocupi l'atur, avui li preocupa l'atur, no li preocupava quan vostè governava i va deixar sense pagar molts de proveïdors que tancaven les seves empreses i enviaven la gent a l'atur.

(Alguns aplaudiments)

Què és que no li preocupaven? Com em va dir l'altre dia: em preocupen les persones. Què és que ara la preocupen les persones i abans no la preocupaven les persones?

Sra. Armengol, hi ha uns números que són clars i no els diem nosaltres, els pot comprovar vostè. Deute, quan vostès varen arribar al Govern: 1780 milions d'euros. Deute quan nosaltres vàrem arribar i quan vostès ens varen deixar més de 6.000 milions d'euros; *inversiones silenciosas*, Sra. Armengol. No enganyi més la gent. I ja no dic res més.

Moltes gràcies, Sra. Armengol

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Sí, gràcies, Sr. President. Miri, em fa vergonya que encara no hagi assumit, després d'un any i set mesos que és el president de les Illes Balears i que es centri que aquí tenim més de 80.000 aturats que necessiten alguna solució del seu govern.

Miri, el seu pressupost, sap que fa 1 de cada 4 euros, on va? Als bancs. Vostès del partit polític ha decidit rescatar amb fons públics els bancs i deixar tirades les persones, això és el que han decidit des de l'Estat i des d'aquí.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I jo li deman: la prioritat, per favor, Sr. President, els ciutadans, i no enganyi més; tenim un pressupost més baix perquè no ha fet la feina que li pertocava, perquè ens han castigat des de Madrid com mai no s'havia vist a la història de la democràcia d'aquesta comunitat autònoma. I sap què fan amb el poc pressupost que tenim, quina és la seva prioritat? 1 de cada 4 euros els bancs.

Segona prioritat, vostès han posat la benzina més cara d'Espanya, el Sr. Aguiló va dir que era neutra, que no ens adonariem, i jo crec que tots els ciutadans a la seva butxaca se n'adonen; ens va dir que era per pagar la sanitat, idò no paguen la sanitat.

I en educació, sap què fa? 0 euros per a beques de transport escolar, 500.000 euros per concertar un col·legi de l'Opus Dei, perquè s'hi faci política de la bona, no és ver, Sr. Bauzá? Aquest sí ha de fer política de la bona.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Armengol, la millor manera de reactivar l'economia és tenir uns comptes equilibrats. Vostès es queixa que nosaltres paguem els bancs; és que hem de pagar el que vostès varen deixar de pagar. A vostè li preocupa que 1 de 4 euros ...? No se'ls haguessin gastat, Sra. Armengol, no s'haguessin gastat aquests doblers que es varen gastar vostès! No em faci així! Què són deutes seus, ...

(Alguns aplaudiments)

... que no enganyarà ningú, Sra. Armengol, deixi-ho ja, per favor, comenci a fer una política seriosa i reconegui on s'han equivocat. Si hem de pagar 1 de 4 euros és perquè vostès varen gastar aquests doblers i que no els tenien, Sra. Armengol.

(Remor de veus)

Però miri, vull ser positiu, malgrat la seva demagògia contínua, li diré una sèrie de qüestions que sí reconeixen aquests pressuposts: suport als emprenedors; ...

(Algunes rialles)

... plans d'ajudes -vostès se'n riuen, com que no emprenen res més que la política de dispendi, això no els agrada-, Pla d'internacionalització de les empreses, seguretat jurídica, més de 1.000 milions pendents de sentència, seguretat jurídica ...

(Remor de veus)

I li diré un canvi de tendència que vostè no diu perquè no li interessa, més d'octubre, canvi de tendència: s'ha estabilitzat el nombre d'aturats, l'interanual d'octubre de l'any passat a octubre d'enguany era del 9%, avui és del 0,2%. S'han generat aproximadament 25.700 nous llocs de feina, nous contractes, i d'aquests 2.452 més que el mes anterior.

No digui que no, perquè és la veritat, Sra. Armengol, és que vostè diu que no a tot.

(Remor de veus)

S'ha incrementat respecte del mes anterior un 10% i de l'any anterior un 13%. Són les xifres, li agradi o no li agradi aquesta és la realitat.

Sra. Armengol, comenci a veure els números, qualche cosa n'aprendrà. Moltes gràcies, Sra. Armengol.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 5737/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a urbanitzacions en el litoral.

A continuació, passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 5737/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a urbanitzacions en el litoral.

En nom del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, aquesta interpel·lació és de l'any passat i tanmateix entenem que continua ben vigent perquè no paren les amenaces de fer més construccions a vorera de mar. Darrerament fins i tot a Ses Covetes, a Es Trenc, Es Trenc, Sr. Company, Es Trenc, d'allà es veu Cabrera, com vostè sap, vostè i els seus innombrables i generosos amics, Sr. Conseller.

Com vostè sap, duim un plet llarg, des del PSM i el GOB, contra el PP, contra els governs del PP a Campos, si vol, i des del 2007 ja hi ha una llicència que declara il·legals aquells bucs. Voldríem saber el seu posicionament després dels darrers moviments que ha fet el Partit Popular a Campos i a Madrid sobre el cas de Ses Covetes.

Perquè no només continuen les amenaces, també la confusió, i això que la seguretat jurídica, Sr. Conseller, la seguretat jurídica que tant anomenen, el primer que vol és claredat. I aquí pareix que ningú no sap ben bé quin terreny trepitja, tot i que siguem francs, la veritat és que hi ha una tradició i sabem més o menys cap on van, *la cabra tira al monte*, i fa molts d'anys que sabem què fa el PP quan governa. Però bé, en tot cas, esperam les seves respostes, a veure si aclarim les intencions del Govern. Per això li deman que ens contesti amb la màxima claredat, i li insistesc d'entrada que ens interessa especialment la seva posició sobre Ses Covetes.

Però comencem amb una prèvia, m'agradaria que ens aclarís, i aquesta és la primera pregunta si la vol apuntar, no m'escolta molt, però per si pot, si vostè realment creu que tots els sòls urbanitzables que s'han dibuixat al llarg dels anys en el litoral de les Illes Balears s'han d'urbanitzar o no. Si creu que per tot on hi ha un vial obert, alguna obra d'urbanització, vaja, s'ha d'establir, fort i no et moguis o no. Perquè vostè arriba a dir tantes coses que un no sap a què s'ha d'atendre.

De fet, en aquesta cambra vostè ha dit, i consta en el *Diari de Sessions* que totes les urbanitzacions previstes, tot el que tenguí el nom d'urbanització s'ha d'executar, totes; que a veure si no que pagaríem nosaltres dels nostres doblers, etc., bé, vostè ja sap el cantet. Per això li agrairé que ens aclareixi què ha volgut dir, perquè com vostè sap, a parer del nostre grup, una de les fites de les quals pot estar més orgullós aquest parlament és d'haver desclassificat urbanitzables, molts, dotzenes d'urbanitzables. I el PP també en braveja sovint d'això, Sr. Conseller, especialment dels que hi ha vorera de la mar. Alguns espais, que formalment eren urbanitzables, fins i tot espais que formalment eren urbans, no estaven transformats, eren verges, però n'hi ha un bon grapat que tenien certes obres d'urbanització fetes. Per això contesti'ns d'una manera clara, senzilla, entenedora, quan vostè diu que totes les urbanitzacions s'han d'urbanitzar, què vol dir exactament?

Podem entendre, Sr. Company, que allò que vostè vol dir és el que va deixar escrit en la seva llei? És a dir, que les urbanitzacions que troba que s'han de fer són les que tenen les condicions de la disposició addicional primera de la Llei 7/2012? És així? Aquestes i només aquestes o unes altres també? Ens agradarà aclarir-ho.

En tot cas, quines són aquestes urbanitzacions de la disposició final primera? Ens pot aclarir d'una vegada l'abast que vostè pretén que tenguí la seva llei? Aquesta és la segona pregunta, Sr. Conseller.

En el debat de la llei, vostè ho sap, provarem d'aclarir-ho, però sense èxit. En algun moment vostès ens digueren que no, que no afectava els espais protegits de la Llei 4/2008, de la Llei Vicens, ho digueren i consta en el *Diari de Sessions*. Tanmateix feiem preguntes directes sobre Cala Blanca, sobre Muleta, sobre Punta Pedrera, sobre Benirràs i les declaracions esdevenien confuses. No n'he tret aguller, Sr. Conseller. Per això li deman una resposta clara.

A partir dels estudis que vostè tenia quan va fer la norma o de posteriors, quins són els efectes de la Llei 7/12 sobre el projectes de desenvolupament urbanístic a vorera de mar a les Illes Balears? Topònims, li deman, Sr. Conseller.

I una concreció important, quan aquesta disposició diu que uns terrenys poden ser urbans, sigui quina sigui la seva classificació oficial, sigui quina sigui la seva classificació, és que pretén fer possible urbanitzar espais que avui són ANEI o són zones protegides? Sí o no? Sembla que és la intenció, i així és com ho ha interpretat el món ecologista, nosaltres sempre li hem dit que creim que és impossible, digui com ho digui o així com ho diu, com a mínim, aquesta llei. Però seré més concret, té intenció de recuperar urbanitzacions com Cala Blanca o Cala Tuent? Digui'ns-ho clarament. Com a mínim digui'ns el que entén vostè, llavors ja veurem en els tribunals el que entenen els jutges.

El batlle d'Andratx, ja ho sabem, promou les modificacions de les normes subsidiàries per urbanitzar Cala Blanca i diu que ara és possible gràcies a la seva llei. Així ho diu en la seva memòria. Li ha durat poc la sensibilitat urbanística per Cala Blanca al Partit Popular. El Sr. Porcel, vostè ho sap, càrrec seu, Sr. Company, era present a una manifestació contra la urbanització. Com es deu recordar també, ja no hi és, el Sr. Rotger, amb el qual també hi coincidirem. Sr. Conseller, sap si l'Ajuntament d'Andratx continuarà la tramitació de les normes subsidiàries per urbanitzar Cala Blanca? I sobretot, si ho fan, la seva responsabilitat, si continuen, quina serà la posició de la conselleria? Hi té un paper important.

Per cert, Sr. Conseller, els dubtes no només els tenim nosaltres, també els té l'Estat. Ens pot explicar per què l'Estat considera inconstitucional la disposició addicional primera de la seva llei? Ja sabem que no només troba inconstitucional aquest article, però ara ens interessa aquesta disposició, expliqui'ns-ho. És perquè fan excepcions en les declaracions de sòls urbans sense prou justificació, excepcions que comporten enormes plusvàlues, és per això? És perquè gosa a dir que uns terrenys seran urbans amb independència de la seva classificació urbanística prèvia, per tant, dóna a entendre que fins i tot si fossin espais protegits? No ens digui, per favor, que

la discrepància és molt important o és poc important. Digui'ns exactament els motius que al·lega el Govern de l'Estat en aquestes trobades que han fet.

I ja que en parlem, Sr. Company, digui'ns com està aquest procés de conciliació, com acabarà? Vostè modificarà la llei? S'hi resistirà i l'Estat anirà al Constitucional o convencerà al Govern de l'Estat que retiri les advertències? Bé, en tot cas, si hi havia un espai que la seva llei intentava protegir o, protegir, urbanitzar de totes totes, és evident que era Ses Variades. Avui he sabut que s'ha obert judici oral contra la Sra. Estela Matutes per aquesta urbanització. Vostè se'n recordarà, es compren Ses Variades per 41 milions d'euros amb una clàusula, si són urbanitzables en el pla territorial, si no, no. El PP es mou, tot ell, i ara realment hi ha un article específic al cas de Ses Variades, però el PP per tranquil·litzar-nos, la Sra. Marí sobretot, però el PP en general, ens deia que hi havia més casos, quin són, Sr. Conseller? Una altra pregunta senzilla. Com afecta la seva llei a Ses Variades i quins altres indrets afecta la proposta de Ses Variades? El Molí d'En Regalat, per exemple? Li deman específicament, el Molí d'En Regalat? Cala Pada? O si no, digui vostè quins té identificats, jo els voldria saber.

Abans de Ses Covetes, Sa Ràpita, su-allà mateix, també paraules majors, Sr. Conseller. Ja deu saber, Sr. Conseller, ja es deu pensar que jo mai no creuré que vostè hagi cregut ni un segon que el Consell de Mallorca es va equivocar i va posar un 2 on hi havia de posar un 20. Vostè em dirà què trobarà, però jo sé cert que vostè no ha cregut mai aquesta facècia. Però en tot cas, li he demanat, Sr. Conseller, si té intenció d'avenir que cal continuar creixent a Sa Ràpita? Perquè ara es tornaran a tramitar les normes. Crec que guanyarem aquest plet, però li vull demanar per la seva conselleria, just a l'altra banda de la carretera que fa de partió l'ANEI, LIC i ZEPA d'Es Trenc-Salobrar de Campos, vostè donarà suport a continuar construint, i en aquest cas, un hotel?

I arribam, ja sí, a la Llei de costes. Ens interessa l'opinió de la conselleria sobre el projecte de llei de costes. Com vostè sap, la nova llei neix per consolidar situacions d'ocupació privades i no té cap proposta per defensar millor el domini públic marítimoterrestre o (...) l'explotació intensiva del litoral i les intromissions il·legítimes, al revés. Però cenyint-nos a la matèria de la interpel·lació, possibilitats urbanístiques que obri. De totes maneres, una pregunta prèvia, li agrairé que ens ho digui, va fer al·legacions a la Llei de costes? Ens les pot enviar, per favor? Les tenim demanades, però creim que són importants per a una llei tan important per al país. Què va demanar aquest govern a la Llei de costes? També, ha fet cap informe sobre l'impacte d'aquesta llei a les Illes Balears? Si el té, per favor, envii'ns-el, i si no el té, faci'l, perquè val la pena.

En tot cas, Sr. Conseller, com creu que podran afectar les noves possibilitats edificatòries i publicitàries en el litoral de les Illes Balears? Com valora i quines conseqüències creu que té, o que pot tenir a la llarga, que no prevegi cap mesura per promoure la recuperació d'espais urbanístics degradats i la recuperació de domini públic ocupat?

Però arrib a la delimitació del domini públic, que és el tema també central que avui vull aclarir. On pot aportar noves possibilitats edificatòries? Li agrairé que ens doni el parer sobre les declaracions que va fer el cap de departament de Costes en el sentit que la nova delimitació pot afectar Ses Covetes, Ses Casetes des Capellans o el Molí d'En Regalat.

El Govern de les Illes Balears pot garantir avui aquí que no es recuperarà la urbanització de Ses Covetes? Que s'oposaran que s'acabin els bucs que encara hi ha? O al revés, farà costat a la nova embranzida de l'Ajuntament de Campos, del batle que és fill del propietari, i que torna a dibuixar com a urbans uns terrenys que avui estan inclosos en una zona de servitud de costes? Un ajuntament que sempre que ha governat el PP ha gastat una doblorada de doblers públics contra una entitat privada, com nosaltres, per poder urbanitzar Ses Covetes, urbanitzar Ses Covetes, Sr. Conseller, això sí que és urbanitzar Es Trenc. Contesti'm clar, Sr. Conseller, per favor, clar.

No tenc més temps, Sr. President, jo sí el té el conseller m'agradaria que ens comentés també la influència en les urbanitzacions i en les construccions a primera línia que tindrà la Llei de turisme, el seu informe era demolidor de la seva conselleria al respecte, i ens agradaria saber si farà res des de Medi Ambient per aturar aquest desbarat.

Com també ens interessa si fa comptes fer plans d'ordenació del litoral, i si està fent en quin punt es troben.

Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula pel Govern el Sr. Company.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Sr. Presidente. Sr. Alorda, jo començaré, perquè m'ha fet tota una sèrie de preguntes i no crec que tinguí temps per a totes, però començaré per fer-li una primera exposició. Jo crec que vostè sap perfectament el que li diré amb relació a la política d'urbanitzacions en el litoral i després miraré de donar-li les màximes explicacions possibles respecte del que vostè m'ha demanat.

Vostè sap que les competències en matèria d'urbanisme, en general, i urbanitzacions en el litoral o no, en particular, es desenvolupen a través dels diferents instruments d'ordenació territorial i urbanística, és a dir, els plans territorials i els plans urbanístics municipals. Per tant, primera cosa. El Govern, en moltes d'aquestes preguntes que vostè m'ha fet, té molt poc a dir.

Com vostès saben, a partir del model territorial de les directrius d'ordenació territorial, que aprova aquesta cambra a proposta del Govern, els plans territorials de cada illa configuren els grans eixos del territori, fixen els límits municipals de creixement i delimiten els àmbits on es pot concretar aquest creixement. A partir d'aquestes determinacions els plans urbanístics de cada municipi concreten l'ordenació dels sòls i n'estableixen els usos. És a dir, dins el marge dels PTI el planejament urbanístic estableix on s'ha d'urbanitzar, en quins usos, residencial, industrial, etc., i en quins paràmetres. Per tant, el paper del Govern de les Illes Balears en el desenvolupament de polítiques urbanístiques, com li he dit abans, és molt limitat.

Quin és el paper del Govern? Per una banda, és la seva funció promoure normatives generals en la matèria per tal que el desenvolupament d'aquestes polítiques, per part de les administracions competents, sigui eficaç i serveixi als interessos generals. En aquest sentit és la nostra intenció tramitar i trametre a aquesta cambra, com bé vostè sap, perquè, a més, ja hem tengut qualque reunió al respecte, un projecte de llei del sòl per tal de millorar i actualitzar l'actual legislació en la matèria. Ara bé, una llei del sòl no defineix les polítiques d'urbanització, pot fixar, certament, els principis rectors de l'activitat urbanística, i així ho farà, principis, com ara, el de fomentar la millora i la rehabilitació de sòls urbanitzats, de promoure l'acció administrativa en polítiques de sòl i habitatge, etc. Però seria un error pretendre que una llei del sòl fixés el model territorial. Per tant, el que elaboram en aquests moments nosaltres no ho farà.

Per tot això la perspectiva del Govern respecte de les urbanitzacions en el litoral només pot ser generalista. Jo entenc que vostè em vulgui posar la capa i em vulgui fer entrar, però és que no hi puc entrar més, aviat em demanarà per la mort de Manolète. Sincerament, Sr. Alorda, no depèn de mi. Intentaré entrar-li en les quatre coses que conegui perquè no es pensi que no li vull contestar, però crec que altres competències tenen altres administracions i jo vaig ben servit amb les meves.

Com ja li he dit, el Govern no ordena espais per promoure la seva urbanització, excepte en casos molt concrets i particulars, com va ser el cas de les reserves estratègiques de sòl, que les feren vostès, no les vàrem fer nosaltres.

Per tant, pel que fa al tema de les urbanitzacions en el litoral hem de deixar clar que pel que fa a eventuais noves urbanitzacions en el litoral, la resposta pot ser ben senzilla, amb caràcter general es pot afirmar que el litoral balear no està a dia d'avui urbanitzat ni es pot urbanitzar ni amb una llei ni amb l'altra, no es pot urbanitzar, i per moltes vegades que ho diguin tanmateix no serà veritat.

Des d'abril de 1999 amb l'entrada en vigor de les DOT tots aquells sòls que no fossin urbans o urbanitzables ja ordenats i amb el projecte d'urbanització aprovat varen passar a ser sòls rústics protegits, concretament àrea de protecció territorial costanera amb una franja de 500 metres. Per tant, si entenem com a franja litoral aquests 500 metres avui per avui i des de fa més de deu anys no pot haver-hi cap nova urbanització en el litoral que d'alguna manera ja no hi fos en el 99 o estigués ja amb el projecte d'urbanització aprovat. És suficientment clar el que dic, Sr. Alorda? Perquè m'imagín que vendrà i m'ho girarà d'aquí a una estona, però amb més claredat no crec que li pugui

dir. Li repetiré, no pot haver-hi cap urbanització en el litoral nova que no hi fos en el 99 o ja estigués amb el projecte d'urbanització aprovat. Ni pretenem que hi sigui.

En xifres, i segons les dades que maneja l'empresa pública SITIBSA, que és una empresa pràcticament tècnica, tècnica, dels 1.700 quilòmetres de costa que hi ha aproximadament a les Balears n'hi ha uns 500 de costa urbanitzada, és a dir, un 30%. La resta, el 70% de la costa, és sòl rústic protegit i, per tant, exclòs de qualsevol tipus de transformació urbanística. Per il·les les dades són que a Mallorca un 38% de la costa està urbanitzada, a Menorca un 24% i a Eivissa un 26% i Formentera un 7%. Per tant, en termes de costa protegida i preservada d'urbanització hi trobam un 62% a Mallorca, aproximadament, un 75% a Menorca i a Eivissa, i més del 90% a Formentera. Si això és està desprotegit, *que baje Dios y lo vea*.

No cal dir que en cap cas la intenció del Govern no és la de canviar aquesta regulació que, com vostès saben, va ser aprovada per aquest parlament i promoguda precisament per un govern del Partit Popular. Li tornaré a repetir perquè quedi totalment clar, no és intenció d'aquest govern canviar cap regulació d'aquest tipus per intentar fer més urbanitzacions que les que ja existien en el 99.

Respecte de les urbanitzacions existents, la intenció d'aquest govern sí que és clara, és la de crear eines per al seu manteniment i recuperació quan es tracti de sòl degradat. En qualsevol cas, sempre es tractarà d'eines a disposició dels ajuntaments i dels consells, perquè no voldrà vostè que les llevem d'enmig, m'imagín ara, que pareix que tot ho hem de fer des del Govern, i en aquest cas és aquest conseller. Aleshores, nosaltres el que volem és que els ajuntaments i els consells tinguin eines perquè puguin dur a terme les actuacions que considerin oportunes perquè són les administracions competents en la matèria.

M'ha fet una referència, no hi entraré més perquè crec que no val la pena i crec que no li convé, entrar a parlar del que es veu des de Ses Covetes i Es Trenc, perquè duc una sèrie de noms que li agradarà saber el que fan també per Cabrera.

Posicionament davant Madrid. Miri, el nostre posicionament és bastant clar,

(Remor de veus)

No, no, en podem parlar i no fa molt, i les fotos que els puc dur de gent que tenia càrrecs amb vostè, de companys seus, no importa fugir, no, no, no es preocupi que en parlarem, en parlarem.

El tema del que tenim a Madrid, m'imagín, clar, que vostè tendria ganes que no ens entenguéssim, però resulta, mira quina cosa, que precisament el que vostè em demana ja estam entesos amb Madrid, i ho han entès perfectament i ho llevaran. Ja està, val? Ens en queden tres coses que tenim allà per les quals ens barallam, una, el que li he dit dels habitatges de protecció oficial, que pensam que determinades urbanitzacions d'alt *standing*, tal vegada no encaixa un bloc d'habitatges de protecció oficial, però tampoc no hi ha el per què aquest urbanitzador no hagi de pagar la part o la quota corresponent. A Madrid ens diuen que encara no ho veuen clar. Igual que no

veuen clar que es pugui pagar amb béns públics, un ajuntament si té béns públics pugui pagar unes obres seves. Bé, tenim encara tres punts on hi ha discrepàncies.

Però miri, no voldria ser més nacionalista que vostè, perquè per res del món ens hauríem de passar de frenada, però em barall amb Madrid perquè crec que tenim raó, i si després a l'hora de la veritat resulta que no podem convèncer-los, veurem quina decisió prenem. Fins i tot estic disposat a demanar-li a vostè que em doni la seva opinió.

Vostè continua dient que no costa res i crec que a vostè li he sentit a dir qualche pic que protegir no té preu. Les sentències de 2012 de les seves alegries són 19.655.641 euros que hem hagut de pagar; 19.655.000 euros, aquí són, aquí, i han sortit de la butxaca de tots els ciutadans de les Illes Balears, eh, Sr. Alorda? Va, vostè com que no hi treu cap, al contrari, cobra d'aquí possiblement no li preocupa. Aleshores a mi sí que em preocupa molt i em preocupa fer pagar als ciutadans de les Illes Balears capritxos seus. Això no.

M'ha continuat comentant de clàusules que hi ha, etc., miri, jo tenc un desavantatge amb relació a vostè, vostè fa vint anys que pastura per aquí dins, jo som *un recién llegado*. Possiblement vostè amb tants d'anys que fa que és per aquí dins sap tots els problemes que hi ha hagut, qui ha fet una cosa, qui ha fet l'altra. Jo no. I la veritat, tampoc no m'hi fic, jo no he d'estar pendent del que puguin fer a un lloc, a un altre o un altre, la meua feina és fer el que faig, gestionar, fer les normes que haguem de fer i procurar que siguin amb caràcter generalista i després cadascú que les utilitzi de la millor manera possible.

Els sòls que estan urbanitzats, com bé vostè diu, hi estan, a més ho diu vostè, si és un sòl urbanitzat hi està, i vostè sempre ha volgut girar-ho, ha volgut girar-ho i, com bé ha dit vostè, emprant la mateixa dita, a vostè li passa això, *que la cabra tira al monte*, i vostè, doncs això, hi tirà cap al *monte*.

Jo no tenc cap intenció de recuperar ni de fer noves urbanitzacions ni de permetre-les. A vostè li agrada anar dient perquè es creu que repetint una mentida s'ho arriba a creure la gent. I és ver que fa molt de mal això, Sr. Alorda, les mentides fan molt de mal i les mitges veritats també, i vostè va dient que es vol continuar urbanitzant. Jo li dic que aquí ni s'ha fet cap urbanització ni es pretén fer cap urbanització nova que no hi fos ja en el 99, i amb la Llei de costes ens passa exactament el mateix. A més, és que ho diu, és que no sé per què ha de llegir coses que no són, és a dir, llevat que la seva intenció sigui, de qualche manera, embullar i embullar i tornar a embullar i continuar fent el seu discurs de sempre.

Per tant, bé, jo crec que hi ha coses en què ni tan sols val la pena entrar-hi, com a primera exposició li deix damunt la taula, esper a veure què em diu en la segona i que em treu, a veure si li puc contestar coses que ni tan sols conec, ni crec que sigui interessant o necessari que les conegui, però bé, si vostè les coneix ja m'ho dirà.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula el diputat Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Li demanaria que si té un temps per contestar les meves preguntes, empri el temps per contestar les preguntes i no per contar-me coses que ja sé. Jo li diria que es centrés.

Vostè em diu que no hi haurà urbanitzacions si no hi eren el 99, això és com no dir res Sr. Company. Els anys seixanta, setanta, vuitanta, Mallorca, les Illes Balears estan plenes d'urbanitzacions, el que hem fet de llavors ençà és esborrar coses. Les grans lluites ecologistes no han estat per aturar nous dibuixos damunt mapes, han estat per esborrar els que hi havia. No sé, tal vegada ..., vostè té moltes coneixences, té molts d'amics, com està demostrant, molts d'amics, fa molts d'anys que és per enmig, no serà en aquesta casa. Jo tenc unes altres coneixences i un altre tipus d'informació, però no les comparem, no sé, no les menyspreï com a mínim. El que sí li diré és que totes aquestes urbanitzacions s'han anat fet.

I ara jo li deman, de Ses Covetes què en pensa, de Cala Blanca? Clar, són anteriors, però vostè ja em diu ara que Es Trenc és una alegria del PSM, Es Trenc és una alegria nostra, haver protegit Es Trenc, perquè la sentència de 2012 a la qual vostè fa referència és d'Es Trenc, és de Salvem Es Trenc de l'any 84, hi està en contra el Partit Popular? Troba que és una alegria haver protegit Es Trenc l'any 84? Digui-ho aquí, perquè això és la sentència del 2012 de què em parla.

S'Almudaina, votada pel Partit Popular, aquí, una llei que ens va dur el Partit Popular, quan era a l'oposició, sobre Es Canons, per què?, per què va dur la d'Es Canons quan era a l'oposició, Sr. Company? No ho sap, però S'Almudaina la va votar aquest parlament, el Partit Popular hi va votar a favor i n'ha bravejat Andratx. I ara és una alegria nostra, Sr. Conseller? És una alegria nostra? Quan hi ha indemnitzacions és una alegria nostra, quan hi ha protecció és un mèrit del PP? No, no em jugui a això, perquè tots aquests espais dels quals estem parlant, tots, són anteriors al 99, com ho és Ses Variades, ha tocat les DOT, Sr. Company, vostè ha tocat les DOT per a Ses Variades. Vostè diu el Pla territorial, molt bé, el Pla territorial d'Eivissa col·loca Ses Variades com a urbà, el poden fer, ho perden als tribunals, el Pla territorial el tomben els tribunals. I què fa vostè? Ho recull aquí amb una llei. I clar que hi ha hagut lleis que han protegit i han fet espais a la carta, LEN. Hi ha hagut espais que s'han protegit dient, aquest espai queda protegit, aquest espai queda protegit, i hi ha lleis que s'han fet i han dit aquest espai ja no hi queda, es pot urbanitzar. Venint del Partit Popular, quantes vegades han tocat les DOT i la LEN, quantes vegades les han tocat? A cada legislatura les toquen, què em conta, que tot el que estava en el 99 ja havia quedat

sacralitzat, són posteriors, clar! I li deman per Ses Covetes, clar que li deman per Ses Covetes.

Conti'm el que vulgui de Cabrera, conti'm el que vulgui que jo no li he entrat a sac, però si vol que hi entrem en parlarem tant com vostè vulgui, de Cabrera, que ja em basta el seu ridícul, que jo li vull parlar de Ses Covetes, Ara, quan acabi de parlar de Cabrera, parli de Ses Covetes, parli de Ses Covetes, parli'm de Ses Covetes, Sr. Conseller, i digui'm continuaran gastant doblers públics per urbanitzar Es Trenc, ja que vostè acaba de dir aquí que se'n penedeix d'haver ajudat a protegir Es Trenc l'any 84, amb unes mobilitzacions populars extraordinàries i gràcies que el Partit Popular estava en minoria l'any 84. Sentència de l'any 2012, la vol treure? Em vol dir quan vostè ha dit i retret que era una alegria d'aquells grups les sentències de 2012, em vol dir quines són, me les voldrà dir, Sr. Company? Digui-les aquí si és valent.

Negociacions amb Madrid. Vostè diu que no es tracta de competir amb mi de nacionalista, i és ben cert. Nosaltres no ens movem pel medi ambient, nosaltres anam a Europa per al medi ambient, anam a Espanya, aniríem a Nacions Unides per protegir el medi ambient. Nosaltres, el que no som és localistes, a Ses Salines d'Eivissa i Formentera ho salvàrem a Madrid i n'estam encantats, n'estam encantats. Per tant, no volem l'autonomia per poder urbanitzar el país sense que ningú no ens hi miri. Per tant, ha aconseguit que li retirin la disposició addicional primera, i ens sap greu, creim que és absolutament inconstitucional, però vostè ha tengut la força, la manera de convèncer-los que ho retirin per sintonia política. No li puc donar l'enhorabona, la hi don com a partidisme, ara, si aquesta força que té la utilitzàs pels pressuposts més nocius contra les Illes Balears de la història que hem tengut mai i que té el Sr. Rajoy avui en el Congrés dels Diputats, doncs francament li agrairia molt més que no (...) nacionalísticament per poder urbanitzar els falsos urbans, perquè parlam d'això, dels falsos urbans, se'n recordarà.

Vostè ens comenta que confonem. Bé, vostè va venir aquí a aprovar el seu decret llei i ens va dir que els falsos urbans havien desaparegut, era del primer que bravejava, vostè ens havia dit que bravejava que els falsos urbans els havia fet desaparèixer. I jo li vaig dir *chapeau*, perquè el PP sempre havia negat que hi hagués falsos urbans, el PP deia si és urbà és urbà i s'hi pot construir, i nosaltres dèiem, no, si no està transformat no. Això són falsos urbans, el PP ens deia de cap manera. I vostè puja aquí i diu: "aquest decret llei aboleix els falsos urbans". Va estar quinze dies?, que va tornar amb la cua baixa i ens va dur la disposició addicional primera que sacralitza tots els falsos urbans molt més del que ho estaven abans del decret llei, Sr. Company? I clar que tenim dubtes, ara no sabem vostè a què diu un urbà dels falsos urbans. Tenim espais que estan dins un ANEI formal, amb publicació en els butlletins i hi ha batles de Mall ..., publicats als butlletins i hi ha batles com el d'Andratx, hi ha batles com el d'Andratx que ens posen urbanitzacions damunt espais d'ANEI, Cala Blanca! És que les coses tenen nom, és tan bo de trobar com veure l'espai de l'ANEI i on és que les Normes Subsidiàries d'Andratx posa la urbanització, damunt l'ANEI. I jo li deman, vostè ho consentirà? Era per això que va fer la seva norma? Ara, clar, si se'm posa a riure, ja veig que no ens entendrem.

Efectivament, jo li vull reconèixer *que la cabra tira al monte*, si amb aquest retret ens vol dir que el nostre grup continuarà treballant perquè l'urbanisme a vorera de mar continuï en la línia de proteccionista i en canvi no sigui per tornar urbanitzar a primera línia, com a Ses Variades, judici penal obert avui, obert, molt bé, pel tema que vostè ha intentat resoldre aquí amb un article específic, doncs aleshores, uns tiraran a un *monte* i els altres tiraran a l'altre. Tant de bo, per al bé del país, que nosaltres guanyem qualche batalla, com tantes i tantes que n'hem guanyat fins ara d'espais que estaven prevists urbanitzar abans del 99.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té al paraula en torn de contrarèplica el Sr. Company.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Amb la Llei 7/2012, vostè sap perfectament que allò que pot declarar cada ajuntament que ho trobi oportú, ho podria declarar urbanització sempre que tinguin tots els serveis els terrenys de la urbanització de què parlem o que, si no tenen tots els serveis, almanco que estiguin edificats en dos terços. Vol dir que allò ja estava així. Vostè em parla d'ANEI on hi ha urbanitzacions, no, perdoni, és que és a l'inrevés, és que vostès allà on hi havia urbanitzacions ho varen posar ANEI. Estam discrepant i discutint sobre això, i vostè ja ho dona per fet i ve aquí a fer la fantasmada i diu que els ANEI estan urbanitzats, no, és que hi havia urbanitzacions i es varen declarar ANEI, això no és possible... -té raó, li deman disculpes, Sr. President, a més té raó el Sr. Alorda. Té raó, em sap greu, deman disculpes, per res del món pens que sigui així, tot el contrari, crec que és un dels parlamentaris que m'agrada i tal, maldament discrepem, realment no tant, però després venim aquí a fer el teatre quasi sempre. Però bé, així i tot li deman disculpes, no crec que vostè sigui cap fantasma, ni molt manco! Crec que és dels bons d'aquí dins, a qui de vegades val la pena escoltar, sempre que no prengui la deriva que de vegades pren, no m'agafi segons quins *monte* ... I el que em preocupa és que entre el seu *monte* i el meu *monte*, que cremem per aquí enmig coses i el ciutadà allà fora en surti perjudicat. Jo crec que és al cap i a la fi per allò que som aquí, perquè els ciutadans hi surtin el més beneficiats possibles de les gestions, tant de les seves maldament no puguin arribar a port moltes vegades, com les nostres que puguin arribar més o manco a port.

Li torn a dir, el que no pot ser, i són les discrepàncies que tenim és que quan vostès han volgut fer ANEI a urbanitzacions que ja existien, no a l'inrevés. A l'inrevés estam totalment d'acord, Sr. Alorda, i estam totalment d'acord quan n'hem parlat a altres llocs i dins una habitació de coses que ens pareixen lògiques, què es pot fer a fora vila i què no s'ha de fer, el no s'ha de construir a la costa i s'ha de destruir, etc., però tenim una sèrie de coses que ja estan fetes i el que no pot ser, i aquí és allà on discrepam, és quan de forma, si no li vol dir capritxosa, posi-li la paraula que vulgui, es diu ara aquesta urbanització la declaram amb la 4/2008, o la de 2007, au, posam que no hi pots fer res, ho transformam en ANEI o senzillament la desclassificam. Això, li vull recordar que tenim milions

d'euros en reclamacions que no s'han pagat, però que als ciutadans de les Illes Balears li podrien costar moltíssims doblers determinades actuacions, moltíssims.

Per tant, li vull dir que si hi ha urbanitzacions que avui els ajuntaments, perquè el que feim nosaltres és traslladar als ajuntaments la possibilitat que així sigui, si es recuperen és perquè ja hi són, a dia d'avui són urbanitzacions acabades o a mig fer i edificades. En cap cas no són zones verges ni espais amb valors ambientals intactes. No ho són, ni ho eren quan de forma arbitrària es varen desclassificar amb la Llei 4/2008.

Tenim altres casos, és ver, n'hi ha bastants de casos, hi ha 9 o 10 casos que són significatius. Un dels darrers va ser Canyamel, vàrem haver d'anar al Consultiu i demanar un dictamen al Consultiu. I el Consultiu ha dictaminat, això a petició de l'Ajuntament de Capdepera, no va ser a instància nostra. El tema de Ses Covetes ha arribat al Suprem, el Suprem ha dictat sentència, etc., jo com a conseller, ara sincerament, Sr. Alorda, vostè creu que jo com a conseller, primer, hi he participat en res?, zero. Em toca participar-hi?, zero. Està entre l'Ajuntament de Campos i amb una sentència que m'imagín que l'únic que fa l'ajuntament és executar, no fos cosa que li demanassin plomes. M'imagín que és això, però ni tan sols hi he perdut un minut. I com això hi ha moltes altres coses.

En el tema de la Llei de costes, nosaltres el que hem demanat a Madrid, el que es va fer va ser un informe i es va dir que hi havia una sèrie d'aspectes que ens preocupaven, el tema de les dunes, el tema de les delimitacions, segons quines, a Formentera, com vostè sap, ens preocupava molt la situació que tenien i crec que ha estat ben reflectida, i després també un tema de declaracions responsables a obres. Però en el tema de la Llei de costes, tot allò que està dins el domini marítim, escolti, és que no es pot ni incrementar un mil·límetre de construcció, ni en volum ni en res, el que sí es permet, cosa que no es permetia, era que en un moment donat es pugui mantenir el que hi ha, en lloc de deixar-ho esbucar i veure com cau i com torna caure, doncs que d'alguna manera la gent que té això que ho pugui tenir en bones condicions que m'imagín que sempre serà més agradable a la vista de tothom que si hi ha cases esbucades, etc.

Per tant, en resum, Sr. Alorda, jo crec que les coses no estan tan malament, ni molt manco, no s'ha modificat res que no hi fos ja en el 99, ni es pretén fer-ho. A partir d'aquí, nosaltres hem fet unes normes i unes lleis, algunes discrepàncies tenim amb Madrid, altres estan molt clares i els ajuntaments són els que han d'acabar decidint si aquell terreny el consideren urbà o no. I res més, la resta són vuits i nous i cartes que no lliguen. Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 8397/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general econòmica del Govern, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 7522/12.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Moció RGE núm. 8397/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general econòmica del Govern, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 7522/12.

Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. D'entre tots els ingredients que es necessiten per generar confiança envers l'economia d'una regió, n'hi ha un de bàsic, possiblement el més important de tots i que no és altre que aconseguir amb els terminis establerts, els objectius que el Govern es va marcant. La confiança no és ni una qüestió cega, ni va de dogmes prefixats. La confiança es guanya fent camí, mentre tothom t'observa i mentre dia sí i dia també plantam cara a les adversitats i s'assoleixen les fites marcades. No és malauradament aquest el cas del Govern Bauzá, que després d'una sòlida victòria electoral, ha anat perdent de forma continuada la confiança dels ciutadans i dels sectors econòmics a mesura que feia camí, a mesura que incomplia les fites que el mateix Govern s'havia marcat, a mesura que arribaven tard i malament als objectius establerts, sense donar cap altra explicació que la de remetre les culpes cap als altres. I clar, així difícilment es genera confiança.

Quan per aquestes mateixes dates fa ara un any presentaven el pressupost del Govern, sota la consigna que eren uns pressuposts certs, segurs i realistes i al cap de tres mesos els havien d'arraconar perquè es retallaven en 350 milions d'euros, la confiança en el Govern es desinflava. Quan el mes de maig d'enguany, el Govern presenta el Pla d'equilibri econòmic i financer, que mig any després ja es constata que ni s'ha aproximat a les previsions i que, a més, s'ha allunyat molt dels objectius, tal com reconeix el mateix vicepresident econòmic, la confiança en el Govern es desinfla. Quan abans de l'estiu es presenta el Pla per afavorir el creixement i a les tres setmanes s'oblida d'ell, perquè som conscients que ni amb la Llei de pesca, ni amb la Llei de mines sortirem d'aquesta crisi, la confiança en el Govern es desinfla. Quan després de negar mil i una vegada el rescat, amb l'argumentari que en matèria econòmica s'actuava bé i de sobte un dia, sense avís previ, el sol·liciten davant Madrid, la confiança en el Govern es desinfla. Quan a les Illes Balears s'havien assolit un finançament i unes inversions que ens ubicaven a la mitjana de l'Estat i el nou president Bauzá ens reubica novament a la cua de totes les comunitats autònomes, la confiança en el Govern es desinfla.

I així, senyores i senyors diputats, podríem seguir. Podríem seguir amb l'augment de tots els impostos possibles, després d'haver-los negat mil vegades. Podríem seguir amb la confrontació del Govern amb els observatoris socioeconòmics independents que reflectien la realitat del carrer i que afirmaven que per aquest camí no anàvem bé. Podríem seguir amb la incapacitat manifesta del Govern per establir aliances en cap dels sectors econòmics, polítics o socials. I així podríem seguir.

En definitiva, senyores i senyors diputats, tot un manual de com no s'han de fer les coses des del Govern, per molta majoria absoluta que es tenguí. I és que amb aquest panorama i amb aquest govern, les debilitats davant la crisi són molt majors. Sense voluntat negociadora ni capacitat de tancar acords estratègics amb els sectors principals de la nostra societat, incapaç d'assolir els objectius que el mateix govern ens marca, especialista a avivar de forma gratuïta i innecessària tensions socials, amb greus mancances per explicar d'una manera entenedora les decisions preses, immersos en guerres internes de resultat imprevisible. Aquesta és la realitat a dia d'avui d'aquest govern, una realitat ben allunyada de les demandes dels ciutadans de les Illes Balears, els quals reclamen a qui governa seny, serenitat, capacitat de consens i determinació en les decisions preses. Els ciutadans reclamen explicacions convincentes per cada decisió, amb informació rigorosa i transparent. Exigeixen ser i estar en el centre el debat i no que se'ls ubiqui a una part marginal, on sempre recauen els sacrificis de les decisions mal preses.

És molt el que ens cau en aquests moments, senyores i senyors diputats. És tant que ningú tot sol, per molta majoria absoluta que tenguí, no pot aguantar-ho. Per açò des del Grup Parlamentari Socialista presentam avui aquesta moció que pretén esdevenir una crida d'atenció clara cap a les polítiques econòmiques del Govern i alhora que proposam uns mínims objectius de partida que ens semblen fonamentals. I comencem per reconèixer la feina de la gent i de les institucions. Què ha succeït perquè el Govern arribi al punt de menysprear els observatoris socioeconòmics? Per què no diuen allò que els agradaria sentir? És aquesta una actitud intel·ligent? El Grup Socialista pensa que en absolut, que el que pertoca ara més que mai és valorar opinions i propostes diferents, si realment volen trobar el camí encertat. I fixin-s'hi bé, hi pot haver diferències de criteri, res més faltaria!, en un debat ben viu, i tant que sí, ara, el que no és possible és menysprear la seva feina, açò encara no ho havíem vist mai. Algú havia vist mai un sector econòmic sortir al carrer manifestant-se obertament com ho està fent el sector comercial? Quina ha estat l'actitud del Govern perquè els comerciants arribin fins a aquest extrem? I el comercial és l'exemple més evident. Però també podríem rallar del sector tecnològic o del sector industrial, fins i tot si volen podem ratllar del sector turístic, hotelers inclosos que han donat l'esquena a l'actual president Bauzá.

És aquest el camí? No, en absolut. El Govern té l'obligació de reconciliar postures amb els sectors econòmics i també amb els observatoris econòmics. Per açò proposam aturar el desplegament de qualsevol iniciativa en matèria comercial que no compti amb l'acord d'aquest sector, que sigui amb ells, que treballin junts i que tenguin la capacitat de tancar aquests acords.

També proposam que el Parlament reconegui una cosa tan evident com és el de reconèixer la valuosa tasca de l'anàlisi econòmica elaborada tant pel Centre de Recerca Econòmica de Sa Nostra com pel mateix Consell Econòmic i Social, treballem per reconciliar postures, demanem al Govern que s'esforci per aconseguir-ho, no permetem convertir aquesta situació d'excepcionalitat en un punt de no retorn, demanem al Govern flexibilitat i capacitat d'autocrítica.

Demanem al Govern alçada de mires i també, per suposat, transparència, molta transparència en les decisions preses i en les conseqüències que aquestes comporten. Els posaré dos exemples del que no hauria de ser. El primer, fa ara tres setmanes el vicepresident econòmic anunciava que sol·licitaria el rescat davant el Govern central, molt bé, però aquí a les Illes no hi ha cap ciutadà, ni aquí ni fora, ni un que conegui les conseqüències que tindrà per a tots nosaltres, per a tota la gent, aquest rescat. Quines són els condicions imposades per Madrid?, a quines noves retallades ens obligarà aquest rescat i com afectaran la gent?, perdrà el Govern capacitat d'autonomia política en l'àmbit econòmic? Ningú, absolutament ningú no respon aquestes preguntes i miri que les repercussions les ben patirem tots.

Idò bé, és normal que qui ha pres la decisió, el president Bauzá, es negui a donar cap explicació?, és normal açò? Ell fa i desfà sense explicar-nos res, però conscient que qui haurà de suportar les conseqüències de les seves decisions serem precisament tots nosaltres i açò no és possible. El Parlament ha de demanar transparència al Govern davant la ciutadania. El Parlament ha de demanar al president del Govern que comparegui a aquesta cambra per explicar les condicions del rescat i per retre compte de com repercutirà damunt la ciutadania.

Segon exemple, el mes de maig d'aquest any el Govern aprovà un pla d'equilibri econòmic financer, el pla on s'estableixen totes les retallades. Idò bé, ha passat mig any i les desviacions del pla són tan evidents que fins i tot ho reconeix el mateix vicepresident econòmic. No troben, senyores diputades i senyors diputats, que els ciutadans hauríem de saber fins a quin punt arriben aquestes desviacions i com té previst el Govern corregir-les? No troben que els ciutadans hauríem de saber si les seves desviacions suposaran la pèrdua de nous serveis bàsics? Per suposat que sí.

Ho torn a repetir: el Parlament ha de demanar transparència al Govern davant la ciutadania, transparència en la gestió, reconciliació de postures amb els sectors econòmics i també capacitat d'aglutinar i fer pinya per sortir d'aquesta crisi, fer pinya amb els sectors econòmics i socials, fer pinya amb els consells insulars i amb els ajuntaments, fer pinya amb les forces polítiques que es troben a l'oposició, fer pinya amb la resta de comunitats autònomes que també pateixen les imposicions desmesurades de la política pressupostària.

El Parlament ha de demanar un canvi d'actitud al Govern del Sr. Bauzá, el Parlament li ha de demanar que deixi de tancar-se en banda, que deixi d'anar per lliure, que abandoni aquest desmesurat "seguidisme" que fa des de Madrid.

El Parlament ha de demanar al Sr. Bauzá que sumi i que ens defensi, primer de tot exigint el compliment de l'actual sistema de finançament i de les inversions estatutàries, no podem quedar-nos a la cua de tot com si res no passés quan les lleis orgàniques de l'Estat espanyol garanteixen un finançament i unes inversions que ens neguen.

Hem de rebutjar els pressuposts de l'Estat més injustos d'aquesta crisi, hem de rebutjar el calendari establert per als objectius de dèficit que fan insalvable la recuperació econòmica i convidar al Govern de les Illes Balears a buscar els suports necessaris, amb la resta de comunitats autònomes i amb el Govern central, per tal d'aconseguir una major flexibilitat en la política pressupostària.

Açò ningú no ho farà per nosaltres. Qui té la capacitat i la responsabilitat d'aglutinar per canviar els objectius és el Govern del Sr. Bauzá i li hem d'exigir a ell que s'hi deixi la pell per aconseguir-ho perquè, d'açò en depèn una part important dels nostres serveis. El d'exigir-ho, aquest és el deure que té el Govern, com també ho és el de complir amb la resta d'administracions amb les quals té deutes pendents. El vicepresident xifrava aquesta xifra de deute en 370 milions d'euros, i la petició del grup socialista, en aquest cas, és prou clara: una vegada s'hagi produït el rescat el Govern de les Illes Balears ha de fer efectiu el pagament del deute contret amb els consells insulars i amb els ajuntaments, perquè del pagament d'aquest deute depenen serveis bàsics per a la ciutadania, que els ajuntaments i consells insulars amb prou esforços presten cada dia.

Ho torn a repetir: el Parlament ha de demanar al Govern del Sr. Bauzá que sumi i que ens defensi, que aglutini esforços en la recerca d'una estratègia comuna a tothom que se senti partícip.

Els proposam, per tant, que el Govern de les Illes Balears dissenyi des de l'acord amb els sectors econòmics i socials un pla d'estímul econòmic amb l'objectiu últim de millorar la productivitat i la competitivitat de l'economia balear sobre les premisses de la innovació i de la formació.

Facem feina en el llarg termini amb constància, capacitat d'integració i determinació. Sol·licitem al Govern un canvi d'actitud, demanem-li una millor predisposició per a l'acord i una clara determinació a favor de la innovació i la formació com a motors sense els quals la sortida de la crisi esdevindrà impossible.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Marc, ningú no ho farà per nosaltres, és evident que ningú no ho farà per nosaltres, però és que n'hi ha alguns que haurien de ser nostres i el que fan és defensar els interessos dels altres, eh?, i aquest canvi d'actitud que reclama vostè al Govern crec que és imprescindible, si realment hi ha voluntat de sortir de la crisi, si realment hi ha voluntat de servei públic dels càrrecs públic que ocupa el PP actualment al Govern.

Confiança, és bàsica la confiança per moltíssimes coses, però evidentment en temps de crisi és bàsica la confiança per als sectors econòmics, i el Partit Popular des del primer dia va intentar rompre la confiança pensant que criticar l'anterior govern ja era governar i governar és fer alguna cosa més que mirar enrere.

El vicepresident ens sol dir moltes vegades "hem de saber d'on venim", ells sembla que sí que ho saben d'on venim, no sé si... tenen un passat una mica més curt que el nostre segurament a l'hora d'analitzar d'on ve l'economia, però allò que sí és ben cert és que tota la impressió és que no saben on anam. I aquest "no saber on anam" arrossega l'economia, les empreses, perquè l'economia així en global sembla una cosa que, bé, ja s'arreglarà, però darrere d'aquesta economia que s'enfonsa hi ha empresaris, hi ha famílies, hi ha treballadors, hi ha padrins, hi ha nins, hi ha infants que ho estan passant molt malament i no veim cap, cap, cap camí de millora en aquest sentit.

L'única millora que alguns consideren, des del meu punt de vista no és res d'un altre món, és damunt els papers, pressupostàriament quedarà molt guapo perquè no hi haurà dèficit, i això és el gran objectiu del Partit Popular actual, que no hagi dèficit, en un altre temps era igual si n'hi havia de dèficit, podien gastar fent moltíssimes de coses...

(S'escolta una veu de fons intel·ligible)

...que no n'hi havia?, que no n'hi havia?, que no n'hi havia, diu? El que passa és que no ho miraven, segons qui, però sí que és imprescindible saber cap on anam i per saber cap on anam hi ha d'haver efectivament una planificació.

Aquest pla d'estímul econòmic que ens proposa el Grup Parlamentari Socialista per millorar la productivitat i la competitivitat crec que és imprescindible. És imprescindible fer-lo en consens amb els agents socials, en consens amb els agents econòmics, en consens amb moltíssima de gent.

Els problemes que tenim aquí són dos: primer, que el dèficit ens menja qualsevol altra idea política, no hi ha cap altra política que no sigui la reducció del dèficit, i l'altre, que no hi ha cap idea que sigui bona llevat de les d'aquells que seuen ara al Govern, no ja del Partit Popular, només dels que seuen al Govern, perquè hi ha moltes veus dins el Partit Popular i gent

bastant significativa i bastant sabuda que creu que aquest govern no ho està fent gens bé en temes econòmics.

Per tant, donam suport a aquest pla, donam suport evidentment a comparèixer a donar explicacions i a retre comptes de les condicions del rescat, quan els fan una pregunta ells ens acusen a nosaltres i ens demanen transparència i que expliquem, però qui ha de ser més transparent és qui gestiona, qui governa i encara ara esperam que compareguin aquí per explicar moltes coses.

Crec que el seny, la informació, el rigor, la transparència de què ens parlava el Sr. Pons són imprescindibles i especialment en temps de dificultat perquè si no, els ciutadans tenen la sensació que aquest allunyament de política ciutadana, que ja va prou bé al Partit Popular en aquests moments que sigui així, però tenen la sensació que a més a més d'aquest allunyament els governants se'n riuen d'ells i crec que això no ho podem permetre.

Per tant, és imprescindible comparèixer, és imprescindible reelaborar el pla d'equilibri econòmic financer, si no s'està complint és important saber què fan comptes fer, si fan comptes aplicar més retallades, si fan comptes permetre una miqueta més de dèficit, no quedar tan bé davant els barons del Sr. Rajoy, però permetre aplicar polítiques més que necessàries en aquesta comunitat, tot això crec que és imprescindible que se sàpiga i és imprescindible que ho sapiguem no només els polítics o els ciutadans sinó també els sectors econòmics per saber cap on poden tirar i si es poden fiar o no d'allò que diuen alguns, que contenen per aquí i per allà i que a vegades és contradictori segons el membre del Govern que ho explica.

Referent a exigir a Espanya el compliment de l'actual sistema de finançament, és que és imprescindible exigir-ho. És imprescindible rebutjar els pressuposts de l'Estat i és imprescindible reclamar les inversions estatutàries. És que aquesta gent està incomplint la Constitució Espanyola, i ara ho entenem, per què no la votaren, perquè només els interessa alguns articles, però és que donen drets a la gent i donen les oportunitats de fer efectius aquests drets, ho estan incomplint com és el tema del finançament per càpita entre altres coses.

Segurament a més d'exigir això, també ens haurem de plantejar exigir a Europa una altra política, és a dir, l'objectiu del dèficit que pactaren, evidentment als estats ja els va bé, al Partit Popular, als neoliberals, però ni per a les Illes, ni per a Espanya ni per a Europa es demostra que sigui una gran política, excepte per al sistema bancari, perquè les subvencions estan prohibides, sembla ser, dins el PP en l'àmbit estatal, però el 98% de les subvencions se'n van als bancs en forma d'ajudes i rescats, i les ajudes del Banc Central Europeu, aquest FLA que donen als ajuntaments que els han permès pagar les factures i que també han donat a l'Estat, vénen amb uns interessos d'un 6%, d'uns doblers que els ha deixat el Banc Central Europeu, per tant, el banc de tots els europeus, a un 1% i a això, a això li diuen usura, no li ho volen dir, però és usura. És usura i si el Banc Central Europeu deixàs als Estats bastaria que al 2, no importaria que fos a l'1, hi guanyaria tothom, el Banc Central, els ciutadans de tot Espanya i, efectivament, també el de les Illes. Per tant, ens hem de replantejar les exigències no només en l'àmbit de comunitat, en l'àmbit d'Estat espanyol, sinó també en l'àmbit europeu. Crec que és imprescindible.

Per tant, aquesta major flexibilitat que demanava el Sr. Pons és imprescindible fer-la en l'àmbit de les Illes, en l'àmbit estatal i en l'àmbit europeu i de la mateixa manera que el president Bauzá passa tant de gust d'anar a explicar quins són els problemes de la insularitat s'hauria de cercar companys de viatge, no només de les Illes, sinó de tot l'Estat per explicar també quins són els altres problemes, però molt em tem que per al Partit Popular això no és un problema, són problemes que tenen els ciutadans, no el té el Partit Popular i aquí tal vegada és on hi hagi la diferència.

El tema d'instar a aturar qualsevol iniciativa en matèria comercial, evidentment que hi hauria d'haver consens amb tothom, no pots tenir mai content tothom, però el que no és normal és no tenir content a ningú, i això és un gran valor de l'actual govern, no té content a ningú, a ningú, tots els sectors econòmics es queixen, tots els sectors socials es queixen i ell sembla com si sentissin dir missa, per endavant, amb les cucales posades, endavant i fora por, i aquest... bé, si no ho saben cerquin al diccionari què són cucales, ... Ah!

El que sí és veritat, però, és que, com deia al principi, ells saben d'on vénen o es pensen saber d'on vénen, però no sabem cap a on van, i hi ha gent que sí que ho sap i que ho estudia des de fora de la gestió, analitzant diferents indicadors, analitzant diferents polítiques, però d'una manera totalment asèptica, com pugui ser el Consell Econòmic i Social, com pugui ser el Centre de Recerca i Estudis de Sa Nostra i de la Universitat, tota aquesta gent ho fa, ho fa perquè és la seva feina i perquè és bo que hi hagi indicadors, tots els estats se serveixen de xifres, no només de les que ells elaboren, sinó que també en necessiten d'altres de referència, però resulta que nosaltres tenim una gent que tot el que no surti del seu redolet ja no els va bé, crec que és per això que tenen un govern tan petit i esquifidet, perquè només són dos o tres els que decideixen i els altres callen i tiren endavant, i així no es anar a un país.

Per tant, nosaltres donam suport a aquesta moció que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista, insistim que moltes de les coses que vostè demana les hem demanat i segurament hi haurem de continuar insistint i també demanam una miqueta de seny al Partit Popular i al Govern, perquè crec que després de més d'un any i mig de governar comença a ser hora de saber cap on van i per a qui governen.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, jo crec que la gran sorpresa d'aquesta moció relativa a política general econòmica no són els vuit punts del seu contingut ni que demanin un pla d'estímul econòmic o que es parli d'un sistema de finançament o del fons de liquiditat econòmica, crec que avui la gran sorpresa és que qui fa aquestes propostes, qui demana una política econòmica nova, qui diu que Balears va camí al desastre és l'autor de la iniciativa, que és el Sr. Marc Pons i Pons.

I em sap greu començar així, però ho he de fer perquè convé emmarcar el tema. Tots sabem i coneixem quina és la trajectòria política del Sr. Marc Pons, no és un nouvingut, no és un polític que acaba d'aterrar i a qui no precedeix una història. Estam rallant que el Sr. Marc Pons ha tingut responsabilitats de govern. El Sr. Marc Pons ha estat president del Consell Insular de Menorca, una illa que, malauradament, va sofrir dotze anys d'unes polítiques econòmiques, les polítiques que encara continua defensant el Sr. Marc Pons que l'han convertida en la ventafocs de les Illes Balears. Menorca, després de dotze anys de govern d'esquerres i de la darrera legislatura presidida per al Sr. Marc Pons és avui la que està més endarrerida en tots els aspectes, en tots els índex econòmics Menorca és el *farolillo rojo*, i el Sr. Marc Pons demana que aquest govern generi confiança; que generi confiança, ho demana aquell que va generar la màxima desconfiança que hi va poder haver en menys temps a Menorca.

Ens parla de fracàs, ens parla de desastres i ens diu açò després d'haver deixat Menorca feta un (...). Estic convençut que el Sr. Marc Pons no està en absolut orgullós de la seva gestió, no hi pot estar, orgullós, de cap de les maneres fins i tot va ser el mateix PSOE que no va aprovar el seu informe de gestió, ja no és el Partit Popular, ni els seus li varen aprovar l'informe de gestió.

Per tant, una volta que qui redacta aquesta moció no té cap credibilitat ni entre els seus es fa difícil prendre's seriosament el seu contingut, però així i tot farem un esforç a fi d'analitzar el contingut d'aquesta moció.

Al primer punt de la moció s'instà el Govern a dissenyar un pla d'estímul econòmic, és clar i em surt, primer de tot, la pregunta: quin pla d'estímul econòmic va fer per Menorca el Sr. Marc Pons quan va tenir oportunitat i va governar Menorca, quin pla d'estímul va fer?

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Què vol fer el mateix pla d'estímul que va fer a Menorca a Balears? Escotin, no, no, no, ...

EL SR. PRESIDENT:

(...) Aguiló, per favor!

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Comprenc que els posi nerviosos, comprenc que els posi nerviosos escoltar segons què, jo ho entenc, jo ho entenc que no volen recordar ...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... la seva pròpia gestió i que volen traslladar al nou govern, que no ho permetrem de cap de les maneres, òbviament.

(Remor de veus)

En qualsevol cas, si el Sr. Marc Pons vol aplicar els mateixos estímuls econòmics que mai no va aplicar a Menorca, a Balears, jo li dic que no ho farem, que no ens tindrà al seu costat.

Però és que el problema del Sr. Marc Pons i dels socialistes, en general, és que quan demanen estímuls econòmics ...

(Remor de veus)

... parlen de donar subvencions, parlen d'injectar doblers públics dins l'economia, i açò avui és impossible. Aquestes polítiques anticíclics suposarien no acomplir l'objectiu de dèficit, per una banda, i recórrer a un endeutament per damunt del que legalment està permès. Tant una cosa com l'altra són impossibles, Sr. Marc Pons, el que vostè vol és impossible.

Ara bé, tal vegada el Sr. Marc Pons voldria fer aquelles polítiques expansives que van fer a l'anterior legislatura i després no pagar ningú, tal vegada és açò el que volen, un *modus operandi* que ja van practicar de forma sistemàtica i que ens ha duit als resultats actuals. Comprendrà, per tant, Sr. Marc Pons, que uns governants seriosos no vulguin seguir-lo en aquesta bogeria.

Sr. Marc Pons, miri, no compti amb el Partit Popular per donar suport a aquestes polítiques suïcides, no compartim en absolut la seva forma d'entendre l'economia i em sorprèn, em sorprèn avui que el Partit Socialista enlloc de fer el *mea culpa* defensi encara les mateixes polítiques que ens van dur a la fallida tècnica o quasi a la fallida tècnica i que ara el Partit Popular intenta reconduir.

En qualsevol cas, el que nosaltres entenem com a estímuls econòmics, i que ja feim, són les polítiques liberalitzadores, de flexibilització legislativa i eliminació de burocràcia; l'impuls a l'economia ha de sorgir de la iniciativa privada i en canvi el sector públic ha de crear un entorn favorable perquè aquesta iniciativa privada es pugui desenvolupar. I només un exemple: a resultes de la nova Llei de turisme, per exemple, i segons dades de la Federació Hotelera, aquest hivern es duran a terme 142 projectes de reforma a hotels, amb una inversió de més de 135 milions d'euros, més del doble que a la temporada passada, aquesta és una realitat, i açò és un autèntic pla d'estímul

econòmic. El que vostès pretenen fer no és ni pla d'estímul ni és econòmic.

Parlem del Fons de Liquiditat Autonòmic, del FLA, aquest fons de liquiditat permet al Govern obtenir finançació amb unes condicions més favorables que les de mercat, i ja ho va dir el president de (...) economia: *tonto el último*; hagués estat de *tontos* no haver acudit a aquest fons; hagués estat de *tontos* podent obtenir uns doblers amb millors condicions que les de mercat que no s'hagués fet i per tant aquest govern ho va fer. El que els sap greu en el fons és que a l'anterior legislatura el Govern del Sr. Zapatero no va fer res per donar liquidesa a les comunitats autònomes, ni per pagar els proveïdors, i el Govern Rajoy, en menys d'un any, ha posat en marxa un mecanisme extraordinari de pagament a proveïdors i ara un fons de liquiditat autonòmic per finançar aquelles comunitats amb més problemes.

En tot cas, i per deixar-los tranquils, aquest Fons de Liquiditat Autonòmic no té altra condició, no té cap més conseqüència que la del compliment estricte dels objectius de dèficit, enguany l'1,5% i l'any que ve un 0,7%, una qüestió que ja estava assumida el principi de la legislatura, que estava assumida per aquest govern abans i tot d'acollir-se al FLA, per tant no hi ha cap condició nova, no hi ha res d'extraordinari que ens condicioni per haver acudit a aquest fons de liquiditat.

La moció també ens parla del sistema de finançament i de les inversions estatutàries. Mirin, l'actual sistema de finançament no és bo per a Balears, ho hem dit moltes vegades, és un sistema de finançament, que va ser aprovat pel PSOE, per cert, l'any 2009, i que suposa per a Balears continuar a la cua del finançament; un sistema de finançament que dins l'any 2013 suposarà un fons de suficiència negatiu de més de 600 milions d'euros. Per tant, estam d'acord que aquest model de finançament s'ha de canviar i insistim que continuarem reivindicant la seva modificació perquè en aquests moments no és bo per a Balears.

I ens parla també de les inversions estatutàries. Sap el Sr. Marc Pons a què es van dedicar les inversions estatutàries de l'any 2010? Jo li diré: van anar a pagar nòmines i a pagar interessos als bancs. Mentre el Sr. Antich es ventilava les inversions estatutàries, inversions que eren finalistes, el Sr. Marc Pons, que era president del Consell Insular de Menorca, mirava cap a l'altra banda, i ara vostè ve aquí a reclamar els doblers del Parc Bit d'Alaior, ve aquí a reclamar S'Enclusa, quan aquells doblers, el seu president, el Sr. Antich els va gastar en despesa ordinària.

Però és que, a més a més, la Sra. Mascaró, la Sra. Mascaró va votar a favor que els doblers que tenien del conveni de carreteres en el Consell Insular de Mallorca es gastassin també en despesa ordinària, i vostès ens demanen a nosaltres més inversions, quan vostès les inversions, els doblers que tenien per a inversions els gastaven en despesa ordinària? Mirin, han perdut certament tota la credibilitat, no tenen cap tipus de credibilitat.

Miri, Sr. Marc Pons, vostè i jo defensam dos models econòmics clarament diferenciats, un model, el seu, basat en l'augment de la despesa, avui i tot ho tornen repetir, de l'endeutament, fins i tot defensen no pagar els bancs, coses curioses; un model que gira entorn del sector públic que, en certa manera, ha de ser qui ha d'impulsar l'economia i ha de generar llocs de feina, i nosaltres defensam un model basat en el control de la despesa, en el compliment dels objectius de dèficit i on la iniciativa privada és la que ha de jugar un paper principal a l'hora de reactivar l'economia. I avui tenim ja unes dades inqüestionables, que són els resultats del seu model econòmic, un model econòmic que ens va dur a un endeutament històric, que vàrem passar de 1.700 milions, avui ho deia el president, a 4.500 en només quatre anys, van quasi triplicar l'endeutament. A més a més, 1.500 milions d'euros que devien a proveïdors, és que vostès ja no pagaven els proveïdors tampoc; un dèficit que pràcticament era zero va passar a un 4%, 1.065 milions d'euros de dèficit a l'any 2011 i també en el 2010 i 2009. Els comptes públics a l'any 2011 no podien ser pitjors, però clar, un es podria demanar: molt bé, han gastat més, han impulsat l'economia i per tant hi haurà menys atur, hi haurà més creació d'empreses; idò no, no, no, l'atur va augmentar de 28.432 persones en el juny del 2007, fins a 73.678 a juny del 2011, van triplicar també l'atur; 5.874 empreses van tancar entre el 2008 i el 2011.

Escoltin, és que el seu model, basat en què l'administració que a moments de crisi és la que ha d'empènyer l'economia i és la que ha de reactivar l'activitat privada, va resultar, almenys a Balears, un absolut fracàs; es tancaven 4 empreses cada dia i es creaven 60 nous aturats, també cada dia.

Açò és que vostè vol continuar fent a Balears? Ja li dic que el Partit Popular s'hi oposarà rotundament a aquest model, nosaltres estarem totalment en contra d'açò.

Li podria donar, i ja no tenc més temps, moltes xifres que demostren que el nostre model dona símptomes positius. Podríem parlar de l'increment de la creació d'empreses, podríem parlar, per exemple, de l'informe d'Exceltur, dels projectes de reforma d'hotels. Fins i tot avui sortia que la compravenda d'habitatges també ha augmentat; hi ha molts signes positius de la nostra economia.

Crec que ara, a la fi, anam pel bon camí. Ara hi ha un capità que ha agafat un vaixell que anava a la deriva i ...

(Remor de veus i algunes rialles)

... el condueix, i el condueix entre una forta tempesta cap a port segur. Es fan les reformes estructurals necessàries per fer viable la nostra comunitat, es reconduïx una situació de fallida tècnica en què es trobava tot just fa poc més d'un any aquesta comunitat autònoma.

Crec que el Partit Socialista s'hauria de replantejar seriosament què és el que vol per a aquestes illes i quines són les seves fórmules per sortir d'aquesta crisi, perquè les seves fórmules que avui ens ha plantejat no ens condueixen més que al desastre.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Sr. Pons. No, tranquil.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. La manera de no donar cap explicació del que fa aquest govern és mirar sempre cap enrere. I jo li deman: quants sectors econòmics en aquests moments tenen la capacitat d'establir una aliança amb l'actual govern, què diu el sector comercial, què diu el sector turístic, què diu el sector hotelier, l'industrial, el tecnològic, n'hi ha cap que estiguin disposats a tancar acords en aquests moments amb el Govern? I açò és culpa de la legislatura passada? Açò és culpa de la seva incapacitat, de poder afrontar una realitat que no són capaços d'assumir. Açò sí, la culpa sempre és dels altres. Doncs ja és hora que el Sr. Bauzá pugui aquí dalt i comenci a explicar per quins motius no fa les coses que la gent li demana.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I mirar cap enrere, açò és la millor solució de totes. I parlem de l'àmbit econòmic, podem parlar de l'àmbit social, el tercer sector, el sector cultural, el sanitari, l'associatiu, ningú no vol saber res del Sr. Bauzá, sap per què? Perquè no aconsegueix la paraula, perquè et seus amb ells i ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor!

EL SR. PONS I PONS:

(...) toca. I aquesta és l'actitud que el Partit Popular ha de demanar al Govern que tenim en aquests moments. Ni una, la de l'honestetat, la de la franquesa, ens sembla fonamental.

I és cert, la legislatura passada es va generar un cert deute i açò representa un problema; sap quina és la diferència? Que cap va anar a les butxaques nostres. I en aquests moments hi ha dubtes prou seriosos, a Menorca teníem l'Agència Balear de Notícies, que vostè coneixerà perfectament, 500.000 euros, amb quina feina i amb quina finalitat i d'on sortien? Vostè troba que té credibilitat per pujar aquí dalt i parlar als senyors i senyores diputats del que representa l'honestetat i el bon govern, quan qui ha estat a l'àmbit privat se n'ha aprofitat de les administracions, troba que sí? Doncs no, Sr. Camps, aquest no pot ser a cap moment el camí, en absolut.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Orgullós de la feina de la legislatura passada a Menorca? Quan vulgui feim un debat, però si ho hem de comparar amb un president...

(Remor de veus)

... que no veim, que no diu res ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, per favor!

EL SR. PONS I PONS:

... i que resulta que és incapaç de generar cap tipus de nou projecte que il·lusioni ningú, sí, em puc comparar amb la legislatura passada, amb aquesta, amb el (...) no tenc cap inconvenient, veurà com nosaltres hi sortim guanyant i de molt.

Del sistema de finançament, el Sr. Aguiló no li ha explicat que han arribat 540 milions d'euros i que sols salva a l'hora de fer els pressuposts ...

(Remor de veus)

..., gràcies a qui, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, per favor! Un moment, un momentet, per favor, Sr. Pons.

No voldria cridar-lo a l'ordre, ara té l'ús de la paraula el Sr. Marc Pons.

(Remor de veus)

Sr. Veramendi, té res a dir? Idò li dic el mateix a vostè.

Sr. Marc Pons, vostè té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Crec que un dia estaria bé que el Sr. Aguiló, almanco, es pugui seure amb vostè i li pugui explicar el que representa aquest sistema de finançament. Sap on és que hi ha l'error? Que en aquests moments no hi ha la valentia de fer complir el que estableixen les lleis i que es van pactar la passada legislatura; si fos així, en aquests moments aquest sistema de finançament encara seria millor. Però no, això no és possible, s'estimen venir aquí i justificar les decisions que es prenen des de Madrid a l'hora de fer el plantejament del que representa la defensa dels interessos de Menorca.

(Remor de veus)

Ens diu el Sr. Camps, a més a més, que la proposta que nosaltres feim és impossible. Açò és el millor discurs d'un govern derrotat, la impossibilitat d'afrontar la realitat. És impossible que nosaltres demanem que una vegada rescatats el Govern pagui el deute als consells i als ajuntaments, açò és impossible? És impossible que nosaltres demanem senzillament reconèixer la feina que fa el CRE o que feia el Consell

Econòmic i Social, que l'han tancat perquè no els agrada el que diu, açò és impossible? Açò és la mancança d'un govern que és enfora de tot, que no té capacitat de governar i que se sent tancat i que puja i envia aquí al Sr. Camps a fer un discurs destraler contra qualsevol cosa que es mou. A nosaltres aquí amb açò no ens hi trobarà, Sr. Camps, les propostes que hi havia aquí eren propostes més que assenyades, que representaven i que es feien amb una actitud absolutament constructiva, que representava açò.

No podem continuar d'aquesta manera, facem i demanem al Govern un replantejament diferent; demanem al Sr. Bauzá que pugui aquí dalt i que ens expliqui quines condicions de rescat, què suposen? A vostè no ens el podem creure i el Sr. Bauzá no s'atreveix a pujar aquí dalt i explicar a tots els ciutadans de les Illes Balears què representarà, en retallades, aquest rescat que han demanat davant Madrid? No ho ha dit encara el Sr. Bauzá, el Sr. Aguiló tampoc, s'amaguen, no en sabem res d'ells. Açò és la manera? No. Açò són coses més que sensates que els ciutadans demanen cada dia i que vostès, rera un discurs de fa cinc anys, pretenen amagar les seves vergonyes, per impossibilitar que pugin aquí a explicar aquelles coses que tots els ciutadans volen sentir.

Del tema del deute dels ajuntaments i dels consells; miri, en aquest any i mig de govern, el Govern deu 16 milions d'euros més al Consell de Menorca del que devia; al Consell d'Eivissa n'hi deu 15 més, i podem així, més o manco al Consell de Mallorca. El Sr. Aguiló cada dia ens diu que va pagant tot el deute que ell ha anat generant aquest any i mig; doncs no és cert, no és ver açò, i basta rallar amb qualsevol dels presidents dels consells insulars per constatar aquesta realitat, que en aquest any i mig no han pagat res ni a ajuntaments ni a consells, i que ja seria hora, en aquests moments, que hi hagués un mínim de compromís per fer efectiu aquest pagament perquè dels ajuntaments i dels consells hi ha molts de serveis que es donen als ciutadans.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I ja vaig acabant, la revisió de l'objectiu del dèficit, que això també és una d'aquelles coses impossibles que ens deia, ara venen els presidents, els ho poden demanar, senyors i senyores diputats, als presidents de Mallorca i d'Eivissa com ha pujat el seu deute en aquest any i mig, des que hi ha el Sr. Aguiló, i veuran com aquestes xifres que els deia abans són certes.

I respecte del dèficit, i ja acab, sí, haurien d'abandonar qualque estona el discurs del que representa el Sr. Rajoy aquí, com a justificació, i poder abanderar un plantejament amb les diferents comunitats autònomes. Açò que deman, que vostè ens diu que és impossible, li llegiré quin va ser l'acord de la darrera Conferència de presidents, i és que "*Se acuerda que el Consejo de Política Fiscal y Financiera establezca un procedimiento de cara al año próximo para determinar los criterios de reparto entre las administraciones públicas y los objetivos de déficit*". Açò que vostè ens diu que és impossible, hi ha comunitats autònomes que ho intenten liderar, i que n'hi ha d'altres, com la nostra, que ho intenten bloquejar, i açò no és possible; haurien de demanar valentia, i no em digui ara que vostè no sap res de tot açò. Açò ho trobarem a la premsa, ho ha explicat el Sr. Bauzá més d'una vegada.

És hora, és hora que en aquests moments de crisi facem un discurs, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, vagi acabant, per favor.

EL SR. PONS I PONS:

Ja acab- ... i unes actuacions que es corresponguin amb la defensa, també, dels interessos de les nostres illes. I en aquests moments el Govern no el veiem, ni el Govern ni malauradament tampoc el Grup Parlamentari del Partit Popular.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Pastor, per què em demana la paraula?

Perdoni? No, li don la paraula, però em digui per què.

EL SR. PASTOR I CABRER:

No, perdoni, era per si passàvem a votació, per demanar-li votació separada.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, si el Sr. Pons ... Sí, vostè digui idò, si és per a aquest tema sí, pot parlar.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, miri, jo li demanaria votació separada del punt número 5. I no sé, l'altra vegada ho vaig fer sense demanar-li permís, Sr. President, però si podia proposar una transacció a la proposta 6, per si no la puc fer, demanaria la votació separada dels 5 i 6, i si la puc fer, la proposaria, en aquest cas, al grup proponent.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Home, l'hauríem de poder conèixer, per tant si ens ho explica, després podem ...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, fem un recés d'un minut.

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons?

EL SR. PONS I PONS:

Per a nosaltres no hi ha cap inconvenient, en tot cas, que el Sr. Pastor ho expliqui.

EL SR. PRESIDENT:

Si ho vol explicar, perquè després he de demanar al Grup Parlamentari Popular i als no adscrits també si hi estan d'acord.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies, Sr. President. És al punt número 6, allà on diu "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a aturar el desplegament de qualsevol iniciativa en matèria comercial que no compti amb l'acord del sector", jo li he proposat: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern, abans de qualsevol desplegament de qualsevol iniciativa comercial, intentar el consens amb el sector".

EL SR. PRESIDENT:

Senyors portaveus? Sra. Portaveu no adscrita, Sra. Font, hi està d'acord, vostè hi està d'acord?

Sra. Portaveu del Grup Parlamentari Popular, hi estan d'acord?

Molt bé, idò hi estan d'acord tots.

Per tant, votarem el 5 i el 6... Bé, el 5 i el 6 per separat. El 5..., el 5 i el 6. 5 i 6 junts. Sí, perquè no sé què votaran. Per separat. D'acord.

Idò passam a votar el punt número 5. Passam a votar. Votam.

24 vots a favor, 33 en contra.

Ara passam a votar el punt número 6. Passam a votar. Votam.

57 vots a favor, unanimitat.

I ara passam a votar la resta de punts. No. Perdó, Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí, demanaríem votació separada del punt 8.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, idò passam a votar ara el punt 8. Passam a votar. Votam.

Unanimitat, 57 vots a favor.

I ara sí que passam a votar la resta. Passam a votar. Votam.

25 vots a favor, 32 en contra, cap abstenció.

IV. Compareixença del conseller d'Educació, Cultura i Universitats, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 2035/12, relativa a mesures per reforçar i valorar el paper del professorat en la societat (escrit RGE núm. 8310/12, presentat pel Grup Parlamentari Socialista).

A continuació passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon a la Compareixença del conseller d'Educació, Cultura i Universitats per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE 2035/11, relativa a mesures per reforçar i valorar el paper del professorat en la societat, escrit RGE núm. 8310/12, presentat pel Grup Parlamentari Socialista.

Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, Sr. Conseller, fa poc més d'un any, concretament dia 26 de setembre, aquesta cambra va aprovar una proposició no de llei signada pel Grup Socialista que instava el Govern a reforçar i valorar el paper del professorat en la societat. Aquesta proposició no de llei es va aprovar per unanimitat després que els grups arribessin a diverses transaccions en la redacció dels punts concrets de la proposta.

Recordaré aquí el que es va aprovar en el seu moment: que el Parlament manifestava el seu suport permanent al reconeixement professional del professorat de les Illes Balears, que s'instava el Govern a fonamentar la seva actuació legislativa i administrativa en la motivació del professorat en l'exercici de la seva professió; s'instava que en totes les seves manifestacions públiques el Govern reforcés i donés suport a la figura del professorat; a proporcionar també suport jurídic, pedagògic i, si escau, psicològic sufragat amb mitjans públics al professorat dels centres docents per aquells fets derivats del seu exercici professional; i finalment que, en la mesura de la disponibilitat pressupostària, es promoguessin campanyes de sensibilització de la importància de la tasca docent. Aquest darrer punt, si no ho record malament, va ser introduït pel Grup Popular.

La proposta venia emmarcada en un debat que s'estava produint a nivell nacional sobre l'autoritat del professorat. En aquell moment la Comunitat de Madrid havia elaborat una llei i, com si fos una moda, açò es va anar fent extensiu a Castella-La Manxa, Múrcia, Castella-Lleó, Aragó... Nosaltres pensàvem, i així ho vam deixar palès a la nostra intervenció, que declarar autoritat pública el professorat no afegia cap novetat o, el que és el mateix, no era de cap ajuda a l'hora de mantenir el control de la classe o a l'hora de ser respectat per l'alumnat, pels pares o

pel conjunt de la societat, que és el problema que nosaltres consideram real. Els problemes d'agressions i de delictes contra el professorat és, per sort, una qüestió molt minoritària.

És aquesta, la consideració d'autoritat, també, i malgrat tota la propaganda que es pugui fer, una qüestió menor, perquè entre altres coses la Fiscalia General de l'Estat ja considera el professorat com a autoritat a efectes penals en els casos d'agressions, i a més sempre és el jutge qui finalment decideix si l'acció jutjada té o no consideració de delictes. És a dir, al nostre entendre ni fa falta ni aportava gaires coses.

L'única virtualitat que emana d'açò, en tot cas, podria ser englobar els docents dels centres concertats que no són funcionaris, però hi ha veus que discrepen que açò sigui possible.

Per a nosaltres, per tant, el que és important no és tant la consideració legal d'autoritat pública del professorat com la valoració que d'aquesta figura faci la societat, i qui primer han demostrar que valoren el professorat i la seva feina imprescindible haurien de ser els seus superiors jeràrquics. Textualment deien l'any passat: "El professorat ha de sentir que quan es gira trobarà algú darrere, qui li dona normes clares i que estan consensuades amb la comunitat educativa perquè no hi hagi rebots que són innecessaris. En definitiva -acabava el meu paràgraf-, una administració que cregui en l'autoritat, sí, però l'autoritat magistral i acadèmica del professorat". És per aquesta raó que vam proposar els punts que hem llegit abans.

Més important que la declaració d'autoritat, una autoritat com a poder, una autoritat que a vegades sona a policial, a processos judicials, a denúncies penals, és rebre el suport, en el cas d'aquells que són funcionaris, com també dels que no ho són, de l'administració de la qual depenen, sentir-se recolzats, valorats, motivats, que tothom faci la feina en la mateixa direcció, sentir-se que formen part d'un projecte col·lectiu i que açò sigui transmès també a la societat. El compromís de l'administració amb açò, de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats en el nostre cas, esdevé, per tant, una peça fonamental al nostre entendre. Per tant el que ha de fer és, en tot cas, aportar els instruments jurídics que faci falta, i ja està.

Quin és el resum d'aquests gairebé catorze mesos pel que fa al compliment de la resolució del ple? Que els missatges que s'han enviat des de la conselleria quan s'han volgut justificar els retalls econòmics han estat que treballaven poques hores, que manipulaven l'alumnat, que tenien moltes vacances i que s'abusava de les baixes per malaltia, que eren uns vividors, vaja.

Nosaltres pensam, Sr. Conseller, que enfora de complir amb la resolució aprovada el que s'ha fet fins ara són passes per afavorir encara més el desprestigi del professorat i del funcionariat en el seu conjunt. Però el que definitivament ens ha motivat a presentar aquesta sol·licitud de compareixença en aquest moment en concret del període parlamentari és el recentment publicat avantprojecte de llei reguladora de la convivència escolar i de l'autoritat del professorat dels centres educatius de les Illes Balears, i ja no pel seu contingut, en el qual ja tindrem temps d'entrar, si no és que la retirin abans que entri al Parlament, atesos els descontentaments que ha generat, sinó perquè, precisament per la reacció que han tingut els docents, està clar que no s'ha consensuat en cap moment amb

el col·lectiu al qual semblava que havia d'anar dirigida. No s'ha portat a cap mesa sectorial, ni al Consell Escolar de les Illes Balears..., res, directament ha estat penjada a la web.

I quan estic parlant del col·lectiu em referesc a la comunitat educativa, perquè el que fa aquesta llei, a part de tenir un article dedicat a l'autoritat del professorat, és reunir en una mateixa norma aquella referida a la convivència dels centres i als drets i deures de tota la comunitat educativa. Com deia el director de l'Institut per a la convivència i l'èxit escolar en una entrevista recent, s'ha aprofitat per recollir tota la normativa sobre drets i deures, que és molt dispersa, i per posar -deia ell, eh?- i per posar el ditet a l'ull, diria jo, perquè s'ha interpretat, o s'està interpretant, pel que veim per la premsa, com un intent de limitar la llibertat d'expressió i de càtedra del professorat, de la mateixa manera que s'ha eliminat qualsevol al·lusió, també, al dret a la discrepància per part de l'alumnat.

Vostè, a una resposta a una pregunta recent de la diputada Marí, quan parlava de la llibertat de càtedra va fer al·lusió a dues sentències del Tribunal Constitucional, la 5/81 i una del 92, 217 del 92. Aquestes dues sentències, després de revisades, el que feien és posar límits, però els límits que posava era a la mateixa Constitució o a l'ideari del centre, etc., tot coses que no tenen res a veure amb la llei que vostè ha dit i amb la llibertat de càtedra tal com s'entén.

Nosaltres, per tant, i ja no parlaré més d'aquest tema i esperaré que em digui què pensa, però el que li demanam, Sr. Conseller, és que ens ho expliqui, que ens expliqui aquí, que ens digui quina ha estat la raó de fer una normativa que ha donat peu a fer aquesta mena d'interpretacions que són realment preocupants, i que ens expliqui també si pensa que el Govern ha complert amb la resolució que vam aprovar aquí ara fa més d'un any. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rita.

(Petit aldarull)

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, Sra. Diputada. En primer lloc, encara no hem acabat, hem començat, respecte d'allò que ens vàrem traçar, respecte d'allò que seria fixar el que vostè diu que és bastant complicat a Espanya i que diuen les sentències, i vostè coincidirà amb mi, que és coincidir entre el que és la llibertat de càtedra, la manera amb què una persona entén, explica i creu que ha de donar a conèixer als seus alumnes, com tots els que feim docents feim, una matèria, i els límits de no expressar una opinió personal respecte d'allò.

Segona, que algunes vegades pot passar fins i tot respecte d'una valoració política d'una situació actual, que sempre et pots imaginar qualsevol cosa però que no està ni en el contingut curricular. I això ho saben perfectament. Altra cosa és que em permeti que li digui que respecte a diàleg i a intents que arribem a parlar d'algunes com aquesta, que curiosament sempre vostès se n'han omplert la boca però que no n'han escrit mai una línia, jo li agraeix molt a vostè, que fa anys que es dediquen a tot això, que ens dóna lliçons de dur o no dur normativa a aquesta cambra quan no han duit mai una llei, ni pactada, ni no pactada, ni "despactada", ni empaquetada, perquè realment és una voluntat política dur aquí una norma, millor o pitjor, que pretén diverses coses.

La primera és el que diu la LOE, per cert llei encara no derogada, article 104: "Les administracions educatives vetllaran perquè el professorat rebi el tracte, la consideració i el respecte d'acord amb la importància social de la seva tasca". 2006; tendrien temps d'haver-s'ho plantejat. Article 105: "Correspon a les administracions educatives -en aquest cas nosaltres- adoptar les mesures oportunes per garantir la deguda protecció i assistència jurídica, així com la cobertura de responsabilitat civil en relació amb els fets que es deriven". I vostès tenen del 2007 al 2011 per fer alguna cosa de pes, i en parlen, en xerren, i no fan res.

Nosaltres sí que ens proposam fer un text, que si no record malament l'altre dia acabava el termini de presentació d'esmenes i, per cert, crec -i ho dic de memòria- no n'ha rebut ni una, aquí en rebrà moltíssimes en discussió parlamentària, i que tant de bo que poguéssim pactar, però amb els gestos que ens varen donar tot d'una cercant una excusa per anar-se'n del pacte educatiu, no tenc el més petit dubte que segurament no podrem ni tan sols asseure'ns a intentar veure a què podem arribar en comú. Perquè també li he repetit dues vegades que aquelles frases, aquells adjectius que li vaig comentar l'altre dia respecte dels límits entre llibertat de càtedra i allò que un professor pot explicar dins una classe, ve regulat tant dins l'Estatut bàsic de l'empleat públic com a la mateixa llei, en el codi de conducta, quan parla d'objectivitat, integritat, neutralitat, responsabilitat, imparcialitat i accions tendents a l'interès comú, al marge de qualsevol altre factor que expressi posicions personals, familiars, corporatives o clientelars.

Això està transcrit, i això ho entén qualsevol professor, que si parla d'economia pot discrepar en un moment donat entre una solució més socialdemocràta o una solució més liberal, i tant!, i tant! El que és dubtós és que pugui dir segons què respecte del que en aquell moment ho aplica, perquè potser no té tota la informació sinó només la que li fa arribar aquesta persona.

Per tant, a l'hora d'estructurar aquest límit, i he començat pel final, vostè sap més bé que jo de què estam parlant, i no arribarem a un acord perquè aquí s'han mesclat, supòs, i pel que vostès diuen, s'han mesclat un caramull de circumstàncies, però el que és evident és que és ben necessari. Li pos un altre exemple: l'any 1997, darrer trimestre, el conseller Ferrer va fer una presentació respecte de quin seria el model educatiu de les Illes Balears si l'1 de gener agafaven les transferències, i un servidor, com a darrer director general d'Educació hi era, record, perquè deu estar..., no ho he anat a comprovar perquè era de memòria, record que aleshores el portaveu era el Sr. Andreu Crespi, i el nostre conseller Ferrer deia: "és ben necessari que hi hagi un reconeixement públic a la dignitat i a la feina del professorat". La contestació d'aquella persona, que és un mestre i exprofessor meu, va ser dir: "el professorat no necessita cap tipus de reconeixement".

Des del 97 en parlam, i quan resulta que el 2012 ho explicam en forma de llei perquè no hi hagi cap dubte ni d'ordre ni de decret, surten les caps dels trons per dir que la gent hauria de fer allò que ha de fer respecte dels currículums que fixa l'Estat i respecte al currículum que fixa la comunitat autònoma. Si un fa això no fa res més que allò que toca. I al contrari, si qualcú contra ell no li té la consideració de, com vostè deia, d'*auctoritas*, de respecte, anirà contra una autoritat pública, que té també una presumpció de veracitat. Miri si confiam en el professorat, donant-li la consideració d'autoritat i de..., en aquest cas que només la tenen els inspectors, i assimilar-la en el cas d'un concertat perquè no és un funcionari. Per tant miri si una persona confia en la tasca que fa el professorat quan li encomana, explícitament per llei, i li assigna la condició d'autoritat pública. Si no ho pensàs seria una incongruència tenir aquesta presumpció de veracitat i al mateix temps no confiar en ell.

Però com que evidentment això no és el quid de la qüestió, el quid de la qüestió és que o ens tornam a asseure i en tornam a parlar, d'aquest o de molts altres temes, o tanmateix sempre seguirem parlant del mateix, supòs que en aquesta legislatura tendrem molt de temps de dir moltes coses, però...

(Remor de veus)

...en aquests moments segurament un moment arribarà en què ens haurem de posar d'acord. Estan d'acord que li donem la condició d'autoritat pública sí o no? Estan d'acord que aquí hi ha explícitament per llei tota una sèrie de figures que regulen la convivència sí o no?

Com aquesta, d'altres, com quan es parla de retalls, d'ajustaments. Fins on podem arribar? Quan es parla d'inversió en educació, fins on es pot arribar? Això són tanmateix debats que tendrem perquè si no tota la legislatura serà el mateix, però li assegurem que en el cas de la figura del professorat aquest projecte -que bàsicament constitueix, perquè ens queden moltes altres coses a fer, evidentment els temes de campanyes, els temes que puguem moure es derivaran lògicament una vegada que l'opinió pública conegui que hi ha una llei que regula tot això- seria raonable que en els mitjans de comunicació hi hagués algun tipus d'acció positiva envers el professorat, que és una cosa reclamada per pares i mares.

I si tothom hi està d'acord, que el que feim és expressar opinió dins el marc en què ens hem de moure, cap problema ni un, no hi ha cap problema ni un. No conec ningú que tengui un problema per discrepar dins qualsevol càtedra, sigui una càtedra de secundària o sigui universitària, en base, per descomptat, que uns alumnes són majors d'edat i uns altres no, sempre que ho facem dins un marc raonable, sempre que un professor de català qüestionari si les accions respecte del català ho fan en un determinat marc, o en economia, en matemàtiques és un poc més complicat però en quasi qualsevol disciplina del saber es pot fer, no hi ha cap tipus de problema. El problema és quan es vol fer pretendre que això és just al revés, una cosa per no fer-ho així; el que no pot fer, això sí, i ho diu la sentència, és sortir-se d'allò que pot fer, i això ho sap tant vostè com jo.

I jo crec que en tramitació aquest projecte serà debatut, i serà conegut, i serà explicat, i serà un projecte com el que han emprès altres comunitats autònomes, però a aquesta li va parèixer també que a més en el decret que hi havia sobre convivència, sobre el marc que regula la convivència, per desgràcia hi ha hagut agressions no només entre alumnes sinó cap als professors, etc., necessita un tractament de llei, hi ha una voluntat política de fer-ho per llei, a part que regula coses que només poden ser regulades per llei. Per tant, si no hi hagués aquesta confiança en el professorat, seria contradictori respecte d'allò que figura precisament escrit en aquest paper.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sra. Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, a la resolució que van aprovar l'any passat, s'instava que el Govern fomentés amb la seva actuació legislativa i administrativa la motivació del professorat en l'exercici de la seva professió i s'instava que en totes les seves manifestacions públiques, el Govern reforqués i donés suport a la figura del professorat. Del que tractava la proposició no de llei era de valorar socialment la tasca dels docents, i açò consideram que no s'ha fet.

Vostès han justificat retallades econòmiques, ara no discutiré si eren necessàries o no, perquè ara no és el moment, però les han justificat en base a degradar més la posició dels docents davant les famílies i davant la societat. I ara el que volen és aprovar una llei que en el títol posa d'autoritat del professorat i únicament hi ha dos articles, parla de la part dels objectius, com ha citat vostè, un que diu que tindrà en consideració d'autoritat pública, el que diuen aquests dos articles, i un altre que parla de la presumpció de veracitat. És cert, però la presumpció de veracitat és en el cas d'un delictes, no sempre, perquè clar, l'autoritat del funcionariat significa açò, una autoritat pública, no, veracitat en qualsevol circumstància, segons s'entén, eh?

Per tant, jo no entenc si vostè creu que amb açò i tal com posa l'apartat 2 del preàmbul, si amb açò s'estimularà el seu reconeixement social, perquè repercuteixi en un clima escolar òptim i proporciona als alumnes el valor del respecte i reconeixement de la labor docent. Vostè troba que amb açò ja se soluciona aquesta circumstància? Un apartat que a més acaba dient: "i així es garantirà el dret fonamental a l'educació, es millorarà la convivència en els centres educatius, s'augmentarà la qualitat de l'ensenyament". Vostè troba que declarant autoritat pública els professors es podran aclarir totes aquestes coses? Nosaltres pensam que no.

Perquè, quina és la realitat a la qual s'ha d'enfrontar el professorat de les Illes Balears? La realitat del professorat des que vostès governen és que tenen més alumnat dins les aules, que no estan preparades aquestes aules tampoc; la realitat dels interins és que tenen por a l'atur; la realitat és la precarietat en els recursos dels centres, la reducció dels dies de lliure disposició, les contínues retallades salarials, paga extra de Nadal, prestació econòmica per a les incapacitats temporals, etc., aquesta és la seva realitat.

I he deixat per al final el punt referit que en la mesura de les disponibilitats pressupostàries, dèiem nosaltres a la PNL de l'any passat, s'havien de promoure campanyes de sensibilització de la importància de la tasca docent. Evidentment no hi ha hagut disponibilitat pressupostària dins el Govern, perquè l'única campanya que s'ha fet del professorat ha estat fora, ha estat la de Noves Generacions, que va acusar el professorat de manera indiscriminada de manipular l'alumnat, una campanya que va ser de desprestigi i mal intencionada. El professorat podrà ser autoritat pública i comptar amb la presumpció de veracitat, que diuen, però el que s'han trobat des que vostès governen és amb més situacions d'estrès, més quadres d'ansietat i més depressions d'origen laboral, segons han denunciat els sindicats. Nosaltres pensam que no feia falta aquesta normativa, vostès diuen que nosaltres no hem legislat, però s'ha de legislar quan es necessita legislar, no perquè sí, perquè ho fan altres comunitats autònomes, que és el que ha passat en aquest cas; sí, perquè nosaltres el que vam fer és una normativa, un decret, fa dos anys només, un decret de convivència, un decret de convivència que es podia haver utilitzat o modificat.

Per tant, nosaltres pensam que aquesta normativa no feia falta, a més surt sense consens, feia dos anys que s'havia aprovat aquest decret de convivència en els centres, que sí havia estant consensuat, perquè aquesta normativa ningú no la demanava, perquè les sancions trobam que són desmesurades i perquè és una amenaça directa, al nostre entendre, als docents perquè callin en les seves crítiques i les queixes de l'any passat. És, per tant, una amenaça ..., s'ha interpretat com una amenaça a la llibertat d'expressió -com hem dit- i a la llibertat de càtedra i cregui que amb açò no vull expressar una posició personal, sinó que açò és el que s'ha donat a entendre i allò que ha pensat la societat en el seu conjunt per ara. El mateix director de l'Institut per la Convivència en una recent entrevista que hem pogut llegir, ha dit que aquest avantprojecte de llei probablement s'hauria de modificar. I nosaltres el que li deim que no és que s'hagi de modificar, sinó que pensam que s'hauria de retirar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies. Sra. Diputada, amb tot l'afecte, quan no el presenten és que no s'ha de presentar i quan el presenten és que s'ha de presentar. Miri idò, per la mateixa regla de res, o sigui una funció matemàtica lineal simple, quan la presentam és que l'hem de presentar i esper que durin i que tampoc no s'ho carreguin mitjançant un decret.

Li faré memòria del que diu per si vostè creu que aquí per llei deim el següent: "Tot el personal docent té el dret al respecte i a consideració a la seva persona i funció que exerceix, de manera que qualsevol actuació que vulneri aquest dret serà objecte de correcció", article 53. Article 54: "Tot el personal docent té el dret a comunicar-se amb les famílies d'alumnes menors d'edat en el procés de seguiment escolar, etc". Article 55: "Tot el personal docent té el dret a rebre la col·laboració necessària per part dels pares de l'alumnat". Article 56: "Tot el personal docent té el dret a prendre decisions necessàries per mantenir un clima adequat de convivència dins les classes". 57: "Tot el personal docent té el dret que es valori la seva competència professional, la seva activitat docent i les seves indicacions en matèria acadèmica i de disciplina". 58: "Tot el personal docent..."-ho llegesc perquè és que hi ha dubtes que no hem regulat res i com que supòs que ho ha llegit, però en tenc seriosos dubtes, que consti en acta. "Tot el personal docent té el dret a participar en l'elaboració dels plans de convivència". Article 59: "Tot el personal docent té el dret a la formació personal". Això a part de l'autoritat pública. Vagi per dit a què té dret per llei. Podria no ser necessari, però ho posam. Repetesc, ja suposen que quan ho feim nosaltres no toca fer-ho.

Respecte del que passa dins les classes. Moltíssims, però moltíssims, de companys li han dit que necessiten més suport, moltíssims, suport normatiu, suport d'autoritat, suport de reconeixement, fer un bon pensament dins una llei orgànica del concepte de professor i d'equip directiu, equips directius que vénen a veure't i et diuen, ens sap greu que realment quan acaba un procediment administratiu respecte d'una falta, pot ser als sis mesos d'haver-se iniciat i haver acabat el curs, etc. Sap greu que aquella mesura que vares prendre en quinze dies perquè alterava clarament el clima de convivència, en tramitacions, papers i d'altres, resulta que no funciona. Això no m'ho invent jo, i vostè ho sap tant com jo.

Però li ho repetesc, és que mai en volen parlar, perquè sempre que duim una llei no toca, no toca.

Això és que ho tenc claríssim i ho té claríssim la majoria de gent que ens escolta i els resultarà més complicat voler-hi donar la volta per entendre-ho a l'inrevés. Però respecte de les mesures, miri estic ben segur que tots els representants dels treballadors saben de l'esforç de la conselleria per precisament preservar una de les coses més importants..., dins els ajusts que s'han hagut de fer, perquè els que hi havia faria beneit no dir-ho, demanar als professors, quan diuen es carreguen de professors, es carreguen d'alumnes, es carreguen d'hores, demanar a un treballador de l'ensenyament que d'entre 18 i 21 hores lectives, en faci 20 de formes general -lectives per setmana-, això és un disbarat? Per mantenir el (...). Ho firmen la majoria, per favor!

La ràtios, ja li duré un dia desglossades les ràtios, ho sap perfectament. Sap tan bé com jo les ràtios, de Menorca, que les deu conèixer de més a prop i li puc que de totes les illes, l'esforç que hem fet, i ja que ho diu per dir-li, som allà on creim que hem de ser. No baixarem més les plantilles en base a les quotes. L'ajust el férem la passada legislatura, com esper que comentem demà a la comissió. Però clar, com que això queda en acta i en un plenari agrada dir-ho.

No hem fet res més que això. Hem augmentat les ràtios, és veritat, estam en una circumstància..., a més ens movem en unes ràtios molt raonables a tota l'OCDE, amb un nombre de professors, ja que parlam de secundària, però a la mitjana OCDE, no és que haguem augmentat i ens haguem tornat un país subdesenvolupat, i vostè sap que les mesures que hem fet, les hem fet amb bisturí, per intentar aplicar allò que hem d'aplicar, perquè ja els hem recordat massa vegades que si ens haguéssim trobat la situació un poquet més sanejada, no ho hauríem hagut de fer.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

V. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 11/2012, de 19 d'octubre, pel qual es modifica la Llei 11/2001, de 15 de juny, d'ordenació de l'activitat comercial a les Illes Balears.

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 11/12, de 19 d'octubre, pel qual es modifica la Llei 11/2001, de 15 de juny, d'ordenació de l'activitat comercial a les Illes Balears. Per part del Govern intervindrà el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President, senyores i senyors diputats. En qualsevol àmbit econòmic és important que les normatives siguin simples i conegudes per tots, per poder assolir el principi bàsic de la seguretat jurídica. Aquesta és la condició per garantir un dels capitals més importants que té una societat, el capital institucional, imprescindible perquè els empresaris i els emprenedors puguin desenvolupar plans il·lusionants de futur,

que desemboquin en una nova inversió, tant en les empreses ja existents com en les noves.

La transparència i la predictabilitat són la millor garantia per a qui arrisca els seus propis recursos. En aquest àmbit el sector del comerç balear compta amb uns empresaris de raça que han estat capaços de crear un sector dinàmic que s'ha anat adaptant a les diferents necessitats de la societat, una societat viva i canviant; una societat on ja no existeix un únic model de família ni unes úniques pautes de comportament, sinó que en funció de l'edat, de la renda i de qualsevol altra variable, trobam formes diferents d'organitzar la vida en el dia a dia, una societat que necessita assajar noves formes, una societat canviant, una societat que evoluciona.

El decret llei que ara debatem té aquest objectiu, per un costat facilita al sector comercial el seu suport en les seves pròpies fortaleces i al mateix temps permet entroncar una forma més directa en la societat a la qual serveix i que li serveix de suport. En definitiva, es tracta de facilitar la dinàmica d'una activitat comercial en benefici del creixement econòmic i l'ocupació. Té la forma de decret llei perquè les mesures que contempla tracten d'impulsar l'activitat econòmica més enllà de la temporada d'estiu i en bona part són una adaptació del també decret llei del Govern d'Espanya, del qual ara adoptam la normativa autonòmica, establiment com a màxims els paràmetres que a nivell nacional es consideren mínims.

En definitiva, es fixa el màxim d'hores d'obertura comercial setmanal en 90, que -ja dic- és el mínim que marca la llei nacional. Es fixen en 10 els diumenges i festius en què es pot obrir, també és el mínim de la llei nacional. I s'estableix la llibertat a l'hora de fixar els períodes de rebaixa. Al mateix temps, es regula que les zones de gran influència turística tendran aquesta consideració durant tot l'any. Aquestes són les quatre principals novetats d'aquest decret. En definitiva, una norma que és el reflex de la política econòmica en matèria comercial, que va cap a l'enfortiment d'aquest sector, una política que segueix les recomanacions dels principals organismes internacionals, com ara el Fons Monetari Internacional, l'OCDE o la mateixa Unió Europea, una política que ben segur tindrà efectes positius sobre la productivitat, l'eficiència i la distribució comercial, així com també en matèria de preus.

L'ocupació ha augmentat ja durant enguany un 1,2% i és previsible que aquesta evolució continuï els pròxims mesos. Una política que permet obrir nous mercats en incrementar-se la possibilitat de compra dels consumidors, especialment d'aquells que no són residents. Hem de recordar que les nostres botigues, les botigues de les Illes Balears, a diferència d'altres indrets del país, tenen la possibilitat d'entrar en contacte amb el sector exterior a través dels nostres visitants. En definitiva, permet al petit comerç, al mitjà i al gran, actuar com exportadors.

Senyores i senyors diputats, ni les crisis, ni el comerç han estat mai un problema de suma zero, al contrari, és una opció amb què tots podem sortir guanyant, tant els comerciants, els empresaris, els consumidors, com la societat en el seu conjunt. Per això presentem aquestes normes a la seva validació.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Intervencions dels grups a favor. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Consell de Govern va aprovar el passat 19 d'octubre el decret llei que adapta l'activitat comercial de les Illes Balears a la nova normativa estatal i bàsica per a aquest sector. Somtem avui a debat i votació aquest decret, del que com a primer element vull destacar que en tots els casos el Govern de la nostra comunitat s'ha acollit als mínims que estableix la normativa, per tal que sigui el menor impacte possible en el petit i mitjà comerç de les nostres illes.

El decret incorpora modificacions a una norma legal, aprovada fa onze anys. Em referesc a la Llei 11/2001, d'ordenació de l'activitat comercial de les Illes Balears i ho fa per introduir-hi els canvis que vénen fixats pels Reials Decrets 20/2012, de mesures urgents per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment per a la competitivitat, i 19/2012, de mesures urgents per a la liberalització del comerç.

El segon aspecte que vull destacar consisteix que s'ha optat per la figura del decret llei, previst en els casos d'extraordinària i urgent necessitat, perquè les mesures que permet aplicar estan dirigides a impulsar l'activitat econòmica, la competitivitat del mercat i la creació de llocs de feina. I, com bé saben, aquests són els objectius prioritaris per al Partit Popular en la política de reequilibri i reactivació de l'activitat productiva. Entre aquests objectius, que a la vegada són un compromís del Govern en favor del sector comerç, hi figura la liberalització dels horaris. El decret llei, aprovat dia 19 d'octubre, modifica l'horari d'obertura i tancament dels establiments comercials, que passen d'un màxim de 72 hores setmanals a 90. Així mateix passam d'un màxim de 8 dies de diumenges i altres festius, que poden estar oberts al públic a 10, que també és el mínim que determina la norma estatal, tota vegada que permet obrir fins a 54 diumenges i festius durant l'any.

Amb la voluntat de consens i acord amb el sector, els dies d'obertura autoritzats es continuaran determinant cada any, mitjançant un acord del Consell de Govern, però amb audiència prèvia del Consell Assessor de Comerç, on hi ha representants amb veu i vot, tots els agents d'aquest sector. El decret també estipula que cada comerciant pot determinar lliurement l'horari corresponent a cada diumenge o dia festiu en què decideixi exercir l'activitat.

En matèria de zones de gran afluència turística, els ajuntaments podran proposar a la conselleria competent les parts del territori municipal que puguin obtenir aquesta qualificació, a efectes d'exclusió de la limitació d'horaris d'aquesta llei, sempre d'acord amb la normativa estatal. A la vegada preveu que els efectes d'aquesta declaració es perllonguin durant tot l'any ja que han estat eliminades les referències que s'han de limitar en el període comprès entre els dies 15 de març i 30 d'octubre.

Amb l'esperit d'eliminar traves i imposicions un altre dels aspectes que regula és la llibertat dels comerciants per fixar els períodes de rebaixes, d'aquesta manera estableix que les vendes en rebaixes es poden fer durant els períodes estacionals de major interès comercial, segons el criteri de cada establiment. Amb referència als articles rebaixats han d'haver estat inclosos amb anterioritat i durant un període mínim d'un mes en l'oferta habitual de vendes, i els articles que es vulguin vendre com a productes en promoció es podran comprar amb aquesta exclusiva finalitat, no poden estar deteriorats ni tampoc ser d'una qualitat pitjor que en futures ofertes ordinàries a preu normal. Les activitats de promoció de vendes es podran fer de forma simultània en un mateix establiment, excepte en els casos de vendes en liquidació.

Aquestes són, d'una forma resumida, les novetats i millores que per al comerç de Balears aporta el decret llei aprovat dia 19 d'octubre. He dit millores perquè vol dinamitzar, ajudar i afavorir aquest sector.

L'activitat comercial pateix des de fa anys consecutius fortes caigudes per la disminució del consum que ha provocat baixades en les vendes i el tancament d'establiments, però sempre ha demostrat un gran dinamisme, capacitat de transformació i adaptació.

El comerç s'ha consolidat com un element bàsic per a l'estructura econòmica de les nostres illes, avui és el segon sector de l'economia balear en creació d'ocupació estable i avança cap a la generació del 15% del producte interior brut d'aquesta comunitat. Em referesc a la necessitat del seu redimensionament i adequació perquè hi havia un excés d'oferta, ara està sotmès a un lògic procés de reconversió i adaptació.

Assistim a un canvi de tendència que també afecta el comerç, quan tanquen unes botigues i n'obren d'altres ens dirigim a l'especialització en tendes que oferiran determinats articles i productes i a Balears hem d'apostar i oferir el producte local, diferenciat d'altres regions. És aquí on hem de situar l'actuació del Govern, en la reducció de càrregues administratives i també en la dinamització d'aquest sector amb un règim més flexible d'obertura. O sigui, llibertat d'horaris, que constitueix un compromís del Partit Popular per augmentar l'oferta comercial, tant per als residents com per als que ens visiten. Som una comunitat turística i tots aquells que ens han escollit com a destinació d'oci o de descans pels nostres atractius no poden trobar les botigues tancades. En el cas de Palma la liberalització d'horaris ha donat uns grans resultats amb increments del 50 i del 60% en l'afluència de tendes i terrasses, gràcies a les activitats de dinamització organitzades per l'Ajuntament de Palma.

Nosaltres legislam a favor de la llibertat i açò no vol dir, de cap manera, anar en contra del petit i mitjà comerç per afavorir les grans superfícies. És fals afirmar que el Govern del Partit Popular prioritza aquests grans establiments, cap tracte de favor, com ho confirma la introducció d'un impost sobre les grans superfícies perquè cadascú ha de saber aplicar i fer bon ús de la llibertat que li concedeix aquest decret llei.

Tal com ha manifestat el vicepresident econòmic, Sr. Aguiló, tenir més capacitat de producció passa per tenir més grau de llibertat per part dels comerciants. Creguin-me que hem intentat tot el possible per arribar a un acord, i el Govern manté sempre la ferma voluntat de diàleg amb el sector. Per aquest motiu lamentam que les patronals convoquin una vaga comercial i abandonin el Consell Assessor de Comerç, una decisió unilateral que no compartim perquè aquest és, precisament, el lloc adequat on expressar les seves discrepàncies i on practicar diàleg, al qual sempre està obert el Partit Popular.

Entre les mesures aprovades pel Govern a favor del sector comerç vull esmentar avançar l'inici de la temporada de rebaixes, ampliar tot l'any els efectes de la declaració de zona de gran aflluència turística, modificar la Llei de comerç, aprovació de la Llei d'emprenedors, creació i entrada en vigor de la llicència exprés, s'ha reforçat el servei d'inspecció, gestions amb la Delegació del Govern per lluitar contra l'economia submergida, i finalment el Pla de la millora estratègica del petit comerç en els municipis de Balears que ja té en marxa un projecte pilot a Felanitx.

Aquest passat diumenge una comerciant d'una papereria, oberta fa més de cent anys, afirmava: "no crec que el petit comerç surti de la crisi amb manifestacions sinó lluitant", i afegia, "hi haurà una selecció i quedaran els millors". Amb aquestes paraules, plenes d'experiència, ens dóna una gran lliçó, un missatge d'optimisme i de confiança en el futur perquè creu en el seu negoci i en ella mateixa, un exemple de coratge i de ganes de continuar endavant que res no té a veure amb el catastrofisme i la negativitat dels grups de l'oposició.

Per acabar, anunciam que el Grup Popular votarà a favor d'aquesta validació d'aquest decret llei perquè materialitza els nostres compromisos a favor de la reactivació que passa necessàriament per la llibertat econòmica, afavoreix la inversió privada i aporta a les Balears les mateixes regles de joc que vénen fixades per les normatives europea i estatal.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Intervencions en contra. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Sansó.

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Senyores diputades, senyors diputats. Sr. Vicepresident Econòmic del Govern. En primer lloc, deixin que doni la benvinguda a representants del sector del comerç de les Illes Balears i esper que tant de bo hi hagi un canvi de rumb amb aquest debat, que pel que s'ha vist crec que no hi serà i haguéssim pogut sortir amb un bon gust de boca d'aquest debat.

Sr. Vicepresident Econòmic, aquest decret llei, un més de la llarga i inacabada llista de decrets tan suposadament urgents com ineficaços en els seus resultats, arriba envoltat de polèmica i ha servit de detonant per a una contestació sense precedents dels empresaris del món del petit comerç.

Ja amb aquests antecedents podrien pensar vostès, com pensam nosaltres, que les reformes que vostès plantegen, fetes en contra de l'opinió del sector, haurien de ser retirades de la seva tramitació per començar de nou. O, en tot cas, els demanam que tramitin aquest decret com a projecte de llei per poder fer un debat parlamentari i modificar el que faci falta per retornar al consens.

De fet, amb la proposta que han aprovat, el punt sisè que han aprovat en la darrera moció que ha presentat el nostre grup, pensàvem que rectificarien en aquest sentit per coherència amb les seves votacions, però veig que no ho han fet. Per tant, continuarem amb el nostre posicionament en contra d'aquest decret. Prenem aquest posicionament, per tant, amb coherència, com es pot imaginar, amb les preguntes i proposicions presentades per aquest grup, pel nostre grup, aquests darrers mesos.

Per tant, no donarem suport al decret llei presentat perquè romp el consens existent a l'actual llei de comerç, sols beneficia els grans distribuïdors comercials i romp el principi autonòmic competencial existent. En primer lloc, creim que romp el consens perquè la llei de comerç actual, la Llei 11/2001, d'ordenació de l'activitat comercial a les Illes Balears, estableix un equilibri entre grans i petits comerços i es va aprovar amb el màxim consens possible, tant per part de les parts afectades com per part dels grups polítics, ara s'ha romput. Vostès han romput aquest consens existent amb la llei de comerç actual duent al Ple aquest decret sense haver escoltat el sector comercial per redactar-lo. S'ha romput perquè han pres aquesta mesura unilateralment, sense escoltar cap de les parts implicades. Aquest fet va provocar que el passat setembre s'aixecassin del Consell Assessor de Comerç les patronals del sector, els sindicats i les associacions de consumidors i el passat 30 d'octubre es convocà una manifestació amb el lema "Ens movem o morim", perquè el comerç tradicional de la nostra terra acabarà desapareixent, en part per la crisi, però també, en bona part, a causa de les seves polítiques que sols beneficien els grans.

En segon lloc, com ja he comentat, aquestes mesures sols beneficien els grans distribuïdors comercials perquè l'empresariat balear, aquell que de tota la vida té un negoci, aquella persona que manté una família i s'aixeca cada dia perquè funciona, aquest empresari tindrà moltes dificultats per mantenir un negoci obert en uns moments que no es consumeix i, per tant, no li compensa tenir treballadors més hores a la setmana ni els diumenges ni festius.

Davant aquesta desigualtat de competències al final aconseguiran que sols subsisteixin les grans superfícies comercials i desapareguin els petits i mitjans comerços tan característics de les nostres illes. Hauran aconseguit convertir la fisonomia dels carrers de les nostres ciutats en qualsevol dels que ens podem trobar arreu del món i no com comenta la Sra. Pons que parla que a partir d'ara hi haurà comerços especialitzats, no, a partir d'ara hi haurà els comerços que podem trobar arreu de tota Europa, de qualsevol carrer d'Europa amb el mateix producte. Això és el que passarà.

I en tercer lloc, i no menys important, romp el principi autonòmic competencial existent perquè en lloc d'evitar que l'Estat envaeixi competències autonòmiques es fa aquesta mesura per adaptar la nostra normativa a la invasió que ha fet l'Estat en les nostres matèries, fet que provoca un desequilibri de l'estat autonòmic.

Tal com es justifica a l'exposició de motius el decret que debatem envaeix competències autonòmiques previstes en els articles 149.1 i 156.1 de la Constitució, com els horaris comercials, les rebaxes i l'ordenació del comerç minorista. Per això, fan aquest decret llei per evitar que l'Estat contradigui una matèria de la qual tenim competència, cosa que no té sentit perquè l'Estat ja no hauria de regular matèries de les quals no és competent. Però el seu govern, com va sent habitual en les seves actuacions, ha optat per rendir-se a les decisions de Madrid en lloc d'escoltar i de fer polítiques per afavorir els interessos de la nostra comunitat. Totalment en contra de com han actuat altres comunitats autònomes, com Catalunya o Andalusia. Catalunya, per la seva part, ha mantingut la seva llei comercial amb els seus horaris d'obertura setmanal d'un màxim de 70 hores i 8 dies festius per obrir. També manté les rebaxes en dos períodes a l'any, un en acabar la temporada d'hivern i l'altre en acabar l'estiu, com és lògic, perquè les rebaxes és lògic que es posin per vendre l'estoc que no s'ha venut a cada una de les temporades. Però nosaltres no, nosaltres aquí a partir d'ara tothom podrà posar rebaxes quan vulgui, sense cap criteri. I per una altra part Andalusia, que ha impugnat els articles 27 i 28 del Reial Decret Llei 20/2012, que modifica els horaris comercials i les mesures de liberalització, ha presentat un recurs constitucional per envair les seves competències. Record que fa pocs dies aquesta impugnació s'ha admès a tràmit pel Tribunal Constitucional. Així mateix també consideram que tant el seu govern com el del Sr. Rajoy fa un ús abusiu i arbitrari de l'instrument del decret llei i del reial decret llei, regulant d'aquest manera eviten la informació pública i el debat polític.

A l'exposició de motius del decret objecte de debat argumenten que l'extraordinària i urgent necessitat que exigeix el Tribunal Constitucional per legislar mitjançant decret llei es justifica en aquests, en l'objectiu d'impulsar l'activitat econòmica, en la competitivitat dels mercats i en la creació d'ocupació.

Se'ns fa difícil, però, entendre aquesta urgència per legislar aquest sector perquè per una part la conjuntura que argumenta la normativa estatal no justifica la urgència ja que respon a una situació de crisi internacional que dura més de quatre anys. Aquestes mesures, tant d'àmbit estatal com d'àmbit autonòmic, s'haguessin pogut aprovar mitjançant una llei i seguir el procediment de consulta i debat tradicional, i, per una altra part, aquesta extraordinària i urgent necessitat és tal que la pròpia norma estatal i aquest decret indiquen que el nou calendari d'obertura i de rebaxes no s'aplicarà fins el 2013, per tant, tan urgent no deu ser.

Tant de bo amb aquest decret llei es creï més ocupació i més activitat econòmica, ho desitjam nosaltres també, però atès que cada dia estam pitjor que el dia anterior no crec que amb aquestes mesures es millori la situació, més bé al contrari. Allò que aconseguirem és que microempreses, petits i mitjans comerços hagin de tancar, per tant, la persona propietària i els treballadors que tinguin aniran a l'atur i, per tant, més prestacions a haver de pagar i, per tant, més dèficit i alhora els comerços que tanquin deixaran de ser productius i, per tant, de pagar impostos, cosa que implicarà manco ingressos per a l'administració i, per tant, també agreujarà el dèficit.

Per tot el que he indicat -insistesc-, no votarem a favor d'aquest decret, perquè suposa un gran perjudici per a les petites i mitjanes empreses comercials de la nostra comunitat i per a la nostra economia.

Què no veuen que si tanquen la majoria d'establiments d'aquest sector acabaran augmentant l'atur i hauran de pagar més prestacions? No s'adonen que d'aquesta manera es genera més dèficit, que pens jo que és la seva màxima preocupació, pens i ho diuen vostès?

Miri, les darreres dades estadístiques indiquen que el sector comercial representa el 14% del PIB de les Illes Balears, del qual un 99% són PIME que generen una ocupació del 16% de treballadors assalariats i el 24,5% de treball autònom. A més, aquesta ocupació és estable i no com el treball precari que ofereixen els grans distribuïdors comercials.

Aplicant aquestes mesures les variables que he mencionat variaran negativament produint el tancament d'un elevat nombre de petits comerços que no podran competir ni en horaris ni en rebaxes o ofertes permanents. Aquest tancament alhora provocarà la destrucció de llocs de feina estable i, per tant, més atur a haver de pagar. Per això no s'entén que des del Govern no es faci un esforç per mantenir aquest sector i encara que argumentin que aquestes grans superfícies crearan ocupació li record que per cada lloc de feina que creen es destrueixen dos del petit i mitjà comerç i a sobre són nous contractes laborals amb unes condicions de treball precàries.

Per tant, consideram que aquest decret llei romp el consens i l'equilibri actual del nostre comerç i no garanteix la pluralitat, els diferents tipus de negocis que afavoreixen alhora l'elecció de més productes diferenciats als que es troben a les franquícies. També consideram que aquest decret llei sols beneficia les grans superfícies en perjudici del petit comerç que no podrà fer front a la capacitat dels grans magatzems per mantenir els horaris i les reduccions de preus. Si fins i tot la patronal del comerç els ho advertia, *“más de mil comercios podrían cerrar a corto plazo”*. Aquest, no és motiu suficient per pensar que continuen en el camí equivocat? A més, com ja he dit, aquest decret accepta la invasió de competències per part de l'Estat a la nostra autonomia.

Per això, Sr. Aguiló, li deman que no trastoqui el model comercial existent ja que garanteix l'equilibri entre treballadors, grans empreses, petits empresaris i consumidors així com la convivència de la pluralitat dels diferents tipus de comerços que enriqueixen els barris, els pobles i les ciutats. Li ho demanam nosaltres, però també les patronals del sector, els sindicats i les associacions de consumidors, hi ha moltes persones que s'han manifestat en contra de les seves mesures. En diverses ocasions des del sector comerç s'han posat a disposició del seu executiu per tal d'arribar a consensos en aquesta matèria i no han tengut resposta. Li llegesc literalment el que li varen dir els representants de les patronals del sector en un manifest que li varen presentar el dia que es varen manifestar, que varen fer la vaga, que sortia a tots els mitjans de comunicació i que supòs que vostè deu tenir còpia, deia, *“hasta ahora se habían respetado las reglas del juego y se había llegado a un equilibrio territorial, pero de un tiempo a esta parte la política se ha dirigido a favorecer la entrada de grandes operadores sin transparencia y sin valorar las consecuencias de las acciones”*.

No creu que seria interessant aturar aquest procés i escoltar-los tots, reunint el Consell Assessor de Comerç i les parts afectades?

Li torn a repetir que ens interessaria que reflexionassin i passassin aquest debat... a tenir un consens, a debatre-ho a través d'un projecte de llei, així com s'hauria d'haver fet des del principi, i escoltant totes les parts afectades, si no és així, votarem en contra de la ratificació d'aquest decret llei, i els demanam un cop més que deixin de prendre decisions autoritàries i tornin al diàleg social, l'única política acceptable sempre, i ara, en moments de crisi, molt més. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Sr. Aguiló, fa un mes i mig a la Comissió d'Economia es va debatre una proposició no de llei presentada pel PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca en què demanàvem que el Govern defensàs el teixit comercial de les Illes Balears, en què demanàvem que es complís la Llei de comerç de les Illes Balears, especialment pel que fa a horaris

i obertura de nous establiments, en què demanàvem la defensa dels consumidors per assegurar l'existència dels diferents tipus de comerç i, en concret, assegurar la pervivència del teixit comercial urbà, en què demanàvem mesures a favor dels emprenedors tenint en compte les empreses que ja estan en funcionament, també, i li demanàvem, a vostè, Sr. Vicepresident, que no fes deixadesa de les seves funcions com a conseller d'Indústria i Comerç, que també recordàs que també és responsable d'aquest sector.

El Partit Popular va votar que no a tots i cadascun d'aquests punts, que no a cadascun d'aquests punts. Aquests punts venien arran, per una banda, del Reial Decret Llei 19/2012, de mesures urgents de liberalització del comerç i determinats serveis, del Sr. Rajoy, i venien després de tota una sèrie de declaracions dels responsables de la patronal, del petit i mitjà comerç -al qual vull aprofitar per saludar, una part és aquí avui- en què denunciaven que aquest govern era el que pitjor els havia tractat des que hi havia autonomia a les Illes Balears, el Govern que havia pres més decisions en contra del sector i sense el seu consens. La reacció, com dic, del Partit Popular va ser votar en contra.

Bé, ara tenim un Reial Decret Llei, un de nou, el 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària de foment de la competitivitat, que estableix tota una sèrie de mesures en matèria comercial.

El comerç ocupa 40.000 llocs de feina a les Illes Balears, en la majoria dels casos fixos, tot l'any. Més del 90% -el 98%, 99%- segons el Centre de Recerca Econòmica de Sa Nostra, el 98% del nostre teixit empresarial és micro, petita i mitjana empresa, Sr. Aguiló, micro, petita i mitjana empresa, defensar la micro, petita i mitjana empresa és defensar el teixit comercial de les Illes Balears.

Les decisions, però, que han pres, tant el seu govern com el Govern de l'Estat espanyol, amb els augments d'IVA, amb aquests reial decrets lleis liberalitzadors, amb aquesta obertura de les portes perquè les Illes Balears i en concret, principalment, Mallorca s'omplin de grans operadors, han estat un torpede en contra de la línia de flotació precisament d'aquest sector econòmic; un sector econòmic que sosté bona part de la població ocupada a la nostra illa i que esperem que en el futur també ho pugui continuar fent, però la seva política de destrucció de llocs de feina i d'activitat econòmica ha fet que el sector hagi posar el crit al cel amb tota la raó del món.

Vostès han donat carta blanca a les grans superfícies perquè s'instal·lin a les Illes Balears amb macroprojectes. Vostès duen a terme una política que deixa, bàsicament, només espai per a uns pocs operadors al centre de Palma i a les foranies principalment de Palma. Aquesta és la realitat, la uniformització en forma de franquícies i grans magatzems i grans superfícies del teixit comercial de les Illes Balears.

Per tant, quan vostè diu que facilita al sector comercial potenciar les seves fortaleses, és fals, vostè el que facilita és que s'instal·lin aquí grans empreses que destrueixen el nostre teixit empresarial i comercial, per molt que el Partit Popular, la representant del Partit Popular vulgui defensar el contrari. És molt mala de defensar aquesta postura. De fet, vostès n'han bravejat, s'han fet fotografies fent publicitat d'aquests grans establiments que s'estan instal·lant a Marratxí, a Palma, a Calvià, etc. Vostès es presenten com els grans creadors d'ocupació en aquest sector, fals, fals, no compten tots els llocs de feina que es destrueixen, no compten els llocs de feina que es destrueixen, per cada gran superfície que obre, per cada lloc de feina que es crea en una gran superfície se'n destrueixen dos al petit i mitjà comerç, és així, Sr. Aguiló, se'n destrueixen dos. De fet, en economia vostès practiquen la mateixa política que fan en les persones, protegir els grans i abandonar els febles, l'única manera que hi hagi un equilibri és recuperant el consens, l'única manera. Vostès s'han limitat a fer de corretja de transmissió de les mesures liberalitzadores del Sr. Rajoy, corretja pura i dura.

La llei de comerç actual va ser fruit d'un grans consens i d'una gran negociació, molt intensa, tant a nivell empresarial primer, com a nivell polític en aquesta cambra. Ja ho va ser la primera llei que va impulsar el Sr. Pere Sampol, també ho va ser la Llei de comerç de la Sra. Xisca Vives en la passada legislatura, un exemple del que vostès no han fet: parlar amb tot el sector, arribar a equilibris i acords amb tot el sector, perquè la pervivència de la petita i mitjana empresa és bàsica per a l'economia de les Illes Balears, però també és un dret que tenen els consumidors per poder triar, per poder triar, perquè si no, el consumidor no podrà triar. Per tant, vostès han fet les coses sense aquest consens del sector, de fet, el sector li ho ha dit, el sector ha sortit al carrer a dir-li que s'ha de recuperar aquest consens.

Llavors hi ha una altra qüestió, molt important, el seu govern no defensa les competències pròpies de les Illes Balears. El Govern de l'Estat ha fet dos reials decrets llei que envaeixen competències pròpies de les Illes Balears en matèria de comerç i el seu govern diu amén. Sr. Aguiló, hi ha hagut altres comunitats autònomes que s'han plantejat i que han fet ja recursos d'inconstitucionalitat contra aquesta normativa. La Junta d'Andalusia ha anunciat el recurs d'inconstitucionalitat contra aquesta regulació estatal d'horaris a rebaixes comercials perquè deixa sense marge les comunitats autònomes per establir els diumenges i festius de lliure obertura, així com també per a la declaració de zones gran afluència turística a efectes dels horaris i per perjudici contra el petit i mitjà comerç, així com aquesta vulneració de competències.

També la Generalitat de Catalunya, no només ha plantejat aquest recurs d'inconstitucionalitat contra la llei estatal, sinó que a més ha aprovat una llei aprofitant les seves competències, fent ús de les competències pròpies, una nova llei d'horaris comercials amb intenció, per tant, de protegir el que consideren que és el seu teixit propi i estableixen un màxim de 72 hores setmanals i 8 dies festius anuals perquè les 90 hores i els 10 festius són bàsicament mesures fetes per a les grans superfícies comercials, i vostè ho sap.

Bé, idò a diferència d'aquestes comunitats autònomes vostès diuen amén. Em dirà "bé, és que en aquestes no governa el Partit Popular, justament en aquestes comunitats autònomes", bé, en primer lloc, la defensa de les competències ha de ser al marge del color polític. En aquesta comunitat autònoma s'han plantejat recursos d'inconstitucionalitat per defensar les competències pròpies contra governs de l'Estat independentment de qui fos el que governava l'Estat. De fet, per posar-li un exemple, d'una comunitat autònoma governada pel Partit Popular, el Partit Popular d'Aragó ha rebutjat la reforma d'horaris comercials del Sr. Rajoy. No s'han atrevit de moment a posar el recurs d'inconstitucionalitat, cosa que no descarten, però han votat a favor d'una proposició segons la qual... es diu que es rebutja ampliar els horaris de les grans superfícies comercials com pretén fer Madrid, insten l'executiu autonòmic -això ho ha votat el PP- a estudiar la presentació d'aquest recurs d'inconstitucionalitat perquè va contra la normativa estatal, vulnera la competència exclusiva de la comunitat en comerç -exactament igual que a les Illes Balears- i consideren que la reforma d'horaris comercials plantejada per Rajoy és greument perjudicial per al petit comerç, en aquest cas d'Aragó, i rebutgen, per tant, aquesta ampliació d'horaris per a les grans superfícies.

Bé, el sector li ho ha dit, Sr. Aguiló. El comerç diu que volen evitar el tancament de mil empreses, diuen que ni saben el que és un comerç ni és vostè al carrer, diuen que aquest tancament suposarà milers de llocs de feina destruïts, que només cinc o sis grans empreses acabaran controlant els preus i que vostès, els actuals responsables, no han entès res i que es posen en perill les petites i mitjanes empreses, que són la principal xarxa econòmica de les Illes Balears.

Com que no sabem si aquest govern vol defensar les competències o no, el primer que feim és instar-lo, Sr. Aguiló, a presentar aquest recurs d'inconstitucionalitat, defensi les nostres competències, plantegi el recurs d'inconstitucionalitat davant el Govern del Sr. Rajoy, faci-ho, té les competències, té els serveis jurídics, en lloc d'utilitzar-los per altres coses, utilitzin-los per a això, per defensar les nostres competències, i recuperi el consens, consensuï amb el sector, amb tot el sector, les mesures, no beneficiant només els grans operadors.

De fet, el nostre compromís, el del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca és que si no ho fan vostès, nosaltres plantejarem, evidentment ja haurà de ser en una pròxima legislatura, recuperar el consens i canviar evidentment aquesta normativa si és que queda alguna cosa encara per salvar després del seu pas pel Govern. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. En torn de rèplica, Grup Parlamentari Popular, Sra. Pons, té la paraula.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, els grups parlamentaris socialista i nacionalista ja no sorprenen ningú amb les habituals crítiques i rebuig a totes les iniciatives que o bé el govern o bé el Grup Parlamentari Popular presenten a aquesta cambra. La discrepància per sistema és la crònica

anunciada de les intervencions dels portaveus de l'oposició, uns portaveus que es neguen a acceptar que la societat d'aquestes illes ha canviat, però en canvi la legislació no ho ha fet i que els països més competitius són els que gaudeixen d'una major llibertat econòmica i, en matèria de comerç, hi ha nombrosos factors que exigeixen aquesta reforma i reclamen l'ampliació dels horaris i dels dies d'obertura als establiments i botigues. Per exemple, les preferències del consumidors que cada vegada més vinculen oci amb benestar i també la reducció de les famílies, la major incorporació de les dones a la feina, així com la forta competència del comerç electrònic.

El petit comerç s'ha de renovar, ha de ser capaç de detectar els canvis d'hàbits dels consumidors i ha d'actuar en conseqüència, que equival a modernitzar-se i tenir oferta pròpia i diferenciada. La llibertat d'horaris afavoreix els consumidors que disposen de més possibilitat d'elecció i compra i també els treballadors perquè s'incrementa el nombre de llocs de feina al sector.

Tots aquests arguments justifiquen la validació d'aquest decret llei que respon a la política comercial impulsada pel Govern, una política encertada basada en la introducció de la competència perquè hi hagi totes les novetats al mercat de les Illes. Això exigeix una definició clara de les zones de gran aflluència turística i que puguin tenir activitat durant els dotze mesos de l'any.

L'oposició acusa el Govern de rompre l'equilibri del teixit comercial i demana suport al comerç quan en realitat vol fomentar el proteccionisme i mantenir normes restrictives que vulneren la lliure competència. Per exemple, el PSM que tant diu que defensa el petit comerç convida els ciutadans d'aquestes illes que demà no consumeixin, i els perjudicats seran tots els comerciants que demà voldran obrir les seves botigues. Nosaltres els defensam.

Mirin, aquí tenc la resposta a una pregunta de la Sra. Sansó, publicada al butlletí d'aquest parlament dia 9 de novembre, demanava quins resultats pensa obtenir enguany el Govern mitjançant el conveni de col·laboració amb el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, la resposta és que no hi haurà resultats, el motiu?, la Direcció General de Comerç i Interior del ministeri va comunicar que la Secretaria d'Estat d'Hisenda i Pressuposts ha informat desfavorablement el conveni per haver incomplert, la comunitat autònoma de Balears, els seus objectius d'estabilitat pressupostària per als anys 2009, 2010 i 2011.

El Govern del Partit Popular ha de dur endavant aquestes illes amb tots els entrebancs, incompliments, dèficits, impagaments que vostès varen crear i que avui hem de solucionar. I, creguin-me, no és gens fàcil.

Són molt lliures de rebutjar ara la validació d'aquest decret llei, però no creïn més problemes ni posin més dificultats, els ciutadans d'aquestes illes els agrairan que almanco per una vegada deixin de ser l'obstacle que no permet avançar les Illes Balears. Gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Torn de contrarèplica, pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Sansó.

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Pons, vostè diu que l'oposició discrepa per sistema de les seves propostes, a vostè la sorprèn.... vostè ha dit que no la sorprenia que l'oposició sempre discrepàs per sistema de les seves propostes i a nosaltres tampoc no ens sorprèn que el PP estigui enfrontat a tots els sectors.

Diu que el comerç s'ha de renovar i s'ha d'actualitzar per adaptar-se a les noves necessitats. No es preocupi pel comerç perquè sempre ha fet això, el sector comercial de fet sempre s'ha adaptat a la nova situació. Ara bé, s'hi adaptarà si no el destrueixen i s'hi adaptarà si hi ha gent que compra perquè un dels problemes que hi ha ara és que no hi ha capacitat adquisitiva per poder comprar.

Crec que el que han de fer, i és ben hora que ho facin, és defensar les competències d'aquesta comunitat autònoma i els interessos de la ciutadania d'aquestes illes que també inclou el sector comercial. Deixin ja de dir amén a totes les polítiques de Madrid i comencin a fer feina per a la nostra ciutadania.

Repetesc que no votarem a favor d'aquest decret perquè romp el consens existent que hi ha hagut fins ara, que es veia en la llei de comerç actual, perquè sols beneficia les grans distribuïdores comercials i perquè romp l'equilibri competencial entre comunitats autònomes i Estat.

Per tant, com ja he dit, els deman que retirin aquest decret llei o que el presentin com a projecte de llei per tal d'establir les bones relacions amb el sector comercial que han existit fins ara, fins fa pocs mesos.

Sense acord no hi ha futur, Sr. Aguiló, i serà la seva responsabilitat haver condemnat el petit i mitjà comerç de les nostres illes, responsabilitat només seva, no ens donin les culpes a l'oposició de les seves decisions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sansó. Intervenció del Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. El Partit Popular ni una sola paraula de la invasió competencial del Govern de l'Estat, ni una sola paraula de la defensa de les nostres competències. Senyors del Partit Popular, ni una sola paraula de la defensa de les nostres competències.

Mirin, és possible que hi hagi comerços que no s'adaptin, és possible que hi hagi comerços que hagin de desaparèixer, és possible qui hi hagi comerços... de fet, ho veim, cada dia en tanquen i per mor de la crisi econòmica i amb l'augment de l'IVA i llevant la paga extra als treballadors públics aquest desembre, que no hi haurà ningú que pugui consumir, amb això també tanquen, amb això també tanquen.

Però la majoria dels comerços, la majoria, s'han anat adaptant, la majoria s'han anat especialitzant, han anat oferint productes de qualitat, han canviat els horaris, han fet..., les seves fortaleses, que són atenció personalitzada i proximitat, les han potenciat. La majoria ho ha fet, i el que no ho ha fet tanca i se'n va del mercat. Això és així.

Miri, l'ortodòxia econòmica que el seu govern ha defensat, Sr. Aguiló, de pensament únic, de llengua única, de baixar els impostos, de criticar l'endeutament, tots i cada un d'aquests punts han anat caient, tots i cada un d'aquests punts han anat caient, com també el que la liberalització dels horaris serà el que ens farà sortir d'aquesta crisi i el que crearà llocs de feina, també caurà pel seu propi pes. Al final vostès deien que havien de baixar impostos i els apugen; al final deien que han criticat el dèficit i l'endeutament i s'endeuten pel màxim en els pressuposts de 2012 i s'endeuten pel màxim en els pressuposts de 2013, pel màxim, pel màxim!, i resulta que l'endeutament era dolentíssim.

Bé, no parlem també de la llengua única, que ha de ser el castellà. Tanmateix el poble voldrà continuar utilitzant el mallorquí, el menorquí, l'eivissenc..., el català, la nostra llengua. I el mateix li passarà amb la seva política d'afavorir les grans superfícies comercials, només els grans operadors, que serà equivocada i que l'hauran de rectificar, l'hauran de rectificar, mirin quan els ho dic.

Jo només vull recordar una cosa: són les patronals del comerç les que han dit que aquest govern només pareix interessat en la pervivència dels grans operadors, i són els que han dit que s'enfronten a l'executiu balear més indiferent a la realitat comercial de les Illes Balears dels últims trenta anys. Són ells, que ho han dit, no són paraules meves.

I, efectivament, el meu grup, PSM-Iniciativaverds-Entesa, demà convida els ciutadans a afegir-se a la vaga, i una manera també de fer vaga és fer vaga de consum, efectivament, i també convid els ciutadans perquè avui i dijous comprin a la petita i mitjana empresa, i que dijous vagin al Dijous Bo que gastin, i que ajudin a reactivar l'economia...

(Remor de veus)

...però el dimecres, també vaga de consum, senyors del Partit Popular.

(Més remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

Senyores i senyors diputats, passarem a votar la validació o no del decret llei. Passam a votar. Votam.

32 vots a favor, 24 en contra, cap abstenció.

També deman als grups parlamentaris si aquest decret llei s'ha de tramitar com a projecte de llei, com ha demanat el Grup Socialista. Per tant, Sra. Portaveu...

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. El Grup Popular no està d'acord que es tramiti com a projecte de llei.

(Més remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Bé, idè... Sí, passam a votar. Senyores i senyors diputats, passam a votar...

Sí, passam a votar, votam.

24 vots a favor, 32 en contra, cap abstenció.

Per tant, senyores i senyors, els cit per d'aquí a una hora. Són les tres, idè a les quatre recomençarem el plenari, si a vostès els sembla bé.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, molt bona tarda, senyores i senyors diputats. Si els sembla bé tornarem recomençar el plenari.

VI. Debat i votació de l'escrit RGE núm. 8331/12, presentat pel Grup Parlamentari Socialista, mitjançant el qual se sol·licita dictamen del Consell Consultiu de les Illes Balears en relació amb el Projecte de llei RGE núm. 5667/12, de mesures urgents per a l'activació econòmica en matèria d'indústria i energia i altres activitats (procedent del Decret Llei 7/2012).

En aquest cas passam al sisè punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i votació de l'escrit RGE núm. 8331/12, presentat pel Grup Parlamentari Socialista, mitjançant el qual se sol·licita el dictamen del Consell Consultiu de les Illes Balears en relació amb el Projecte de llei RGE núm. 5667/12, de mesures urgents per a l'activació econòmica en matèria d'indústria i energia i altres activitats, procedent del Decret Llei 7/2012.

Per defensar l'escrit núm. 8331 del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Cosme Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats presents, no puc saludar ningú del Govern, lamentablement, tot i que és un decret llei que prové del vicepresident econòmic, que afecta especialment el conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, però sembla ser que els importa poc. De totes maneres agraiem la presència de la consellera de Medi Ambient del Consell de Mallorca, que avui sí que és aquí, a la culminació

d'aquest procediment, que nosaltres hem qualificat de despropòsit, però bé, és el que tenim.

Ens hem vist obligats a presentar aquesta proposta com a conseqüència del que consideram una irregular tramitació del Projecte de llei de mesures urgents per a l'activació econòmica en matèria d'indústria, energia i altres activitats, de la qual avui mateix ja només queda l'aprovació per part del ple. Estam parlant d'un projecte de llei que incorpora una sèrie d'articles que es van introduir via esmena per part del Grup Popular per convertir el que era un decret llei més de suposades mesures urgents, que com s'ha dit avui normalment no són tan urgents, en el que nosaltres denominam la llei del fems, la llei del fems en virtut d'aquestes esmenes, unes esmenes que canvien completament el sentit original del decret llei. Introdueixen un nou paradigma en la gestió dels residus a Mallorca, que és una competència gestionada pel Consell Insular de Mallorca i que es troba regulada pel Pla director sectorial de gestió de residus de l'illa de Mallorca aprovat, s'ha de recordar, conformement amb la Llei d'ordenació territorial, competència, segons l'Estatut d'Autonomia en el seu article 70, dels consells insulars, competència dels consells insulars. Una ingerència, per tant, a través d'una esmena del Grup Popular, que com hem deduït des del Grup Socialista violenta el principi d'autonomia local, incompleix el nostre Estatut d'Autonomia i incompleix les lleis aprovades per aquest parlament.

El Consell de Mallorca, per fer les coses ben fetes, hauria d'haver iniciat el procediment normal de modificació d'un pla director sectorial, com llegim avui que per ventura farà el Consell Insular de Menorca. El Partit Socialista a Menorca, el PSOE a Menorca, ha pogut plantejar que s'estudiïn totes les propostes d'implantació de noves tecnologies existents en l'eliminació de residus, i, per la seva part, el conseller d'Economia, Medi Ambient i Caça del Consell de Menorca no descarta abordar aquesta modificació, segons les seves paraules, *con el máximo respeto por el medio ambiente y sin coste añadido para los menorquines*. Quina diferència entre el Consell de Mallorca i el Consell de Menorca!, governats pel mateix Partit Popular, però que a Menorca sembla ser que faran el procediment normal amb totes les seves garanties, i a Mallorca en canvi han preferit deixar-se prendre les competències i evitar el debat públic, pel qual contínuament ens han reiterat les queixes perquè nosaltres hem intentat mantenir aquest debat públic.

Però aquest procediment, que tocaria ser el que s'aplicàs, la Llei d'ordenació del territori, exigeix una sèrie d'estudis i d'informes ambientals i d'impacte que no tenim, que no hem tengut en cap moment d'aquest procés, i que imaginam que per això al Partit Popular no li ha interessat tenir. Vulneren així, com hem dit abans, les competències dels consells insulars, vulneren el principi d'autonomia local i, el pitjor, cometen un frau de llei evident i confés. Ja ho vàrem esmentar: estam davant un frau de llei gravíssim i reconegut per part del conseller absent, del conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, que literalment va dir: "Vull recordar que l'esmena es fa a proposta del Consell de Mallorca amb la finalitat d'establir un marc legal d'aplicació immediata". Literal; una confusió, un magnífic exemple de confusió entre partit i institució, i tot això en pro de la immediata, immediata que no interessa als mallorquins i que només pot interessar a qui seran els vertaders

beneficiaris d'aquesta iniciativa, que precisament no són els ciutadans de Mallorca.

Per fer-ho correctament, seguint els procediments establerts als quals ens hem referit, per la legislació de la comunitat autònoma, essent coherents amb el que s'ha legislat en aquest parlament en el passat i per tant respectuosos amb les competències dels consells insulars, a qui realment s'atribueix la capacitat de modificació dels plans directores sectorials, l'equip de govern del Consell de Mallorca hauria d'haver aplicat el procediment de modificació dels esmentats plans, i essent fidels, per tant, a un procediment garantista previst a la Llei d'ordenació territorial, justament pensat per avaluar amb totes les garanties possibles les conseqüències de la modificació del pla sectorial, i establint en aquest sentit l'obligació d'audiència i participació dels actors implicats, audiència i participació de la ciutadania, i reforçant el canvi del pla sectorial amb informes tècnics obligatoris i que en aquest cas no veurem.

Si feim una mica de memòria, si miram la legislació, el procediment a què ens referim està perfectament regulat a la Llei 14/2000 que ja hem esmentat, d'ordenació territorial, article 12 -el repetirem-, quan es refereix al contingut que haurà de tenir el pla en seu punt b): anàlisi dels aspectes sectorials a què es refereix el pla i diagnòstic d'eficàcia en relació amb el sistema general d'assentaments humans amb activitat econòmica i amb el medi ambient i recursos naturals. No tenim cap d'aquests aspectes a l'hora de valorar la conveniència de la llei, ni l'anàlisi, ni el diagnòstic sobre l'activitat econòmica, ni tampoc el seu impacte sobre el medi ambient. Cap tipus de garantia, no ens cansarem de repetir-ho, cap tipus de garantia. Una esmena introduïda per la porta de darrere, justificada només en la immediatesa.

A tot això afegiria els arguments que expressava el PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca a una esmena que havien presentat i que no se'ls ha admès a tràmit, quan deien que, a més, en aquest procediment s'ha incomplert la matèria del projecte de llei originari, incompleix l'article 118 del Reglament del Parlament, incompleix la Constitució Espanyola sobre els drets dels diputats en els termes que ha establert la Sentència del Tribunal Constitucional 119/2011, de 5 de juliol, en el sentit que les esmenes han de guardar una relació material amb el text que és esmenat. En aquest cas és molt evident, com diuen: el títol mateix el canvien i passa de ser una llei d'indústria i energia a ser una llei de residus i d'aigües. Ja em diran si s'aguanta per enlloc, això.

Hem denunciat prèviament i ho repetirem avui que han pretès, per tant, evitar amb aquesta tramitació irregular anàlisis, diagnòstics, participació ciutadana, participació institucional i avaluacions mediambientals, perquè aquesta llei, de fems, té implicacions mediambientals que no se'ns han explicat, no corroborades per cap informe, i la votarà el Grup Popular així, amb total irresponsabilitat, sense tenir ni un sol informe sobre aquest tema.

L'únic argument polític que hem sentit, l'únic benefici que s'ha promès ha estat la congelació de la tarifa de residus de Mallorca, i és un argument ben magre, tot s'ha de dir, sobretot quan ens adonam que ens volen enganyar i cobrar-ho per una altra part; recordem que amb aquesta llei també preveuen el cobrament de la fracció orgànica, preveuen una bonificació als productors de residus carnis que haurà d'abonar l'administració, preveuen l'actualització del cànon de sanejament..., un argument que queda en evidència i resulta ridícul no només perquè el PP s'ha convertit en el gran pujador d'impostos i el gran incomplidor de promeses electorals en aquest sentit, basta esmentar l'IVA turístic, sinó perquè aquesta setmana començam a tramitar uns pressuposts que ens duen nous impostos i pujades d'impostos i taxes que fan encara més absurd que s'aferrin a la taxa de residus com argument únic per justificar aquest canvi radical de política de gestió de residus, canvi radical amb el qual estan passant per damunt d'ajuntaments, de ciutadans i d'opinió pública.

La irregularitat del procediment, l'obscurantisme en els objectius, la inconsistència dels arguments, ens condueixen a rebutjar de pla aquesta llei, però també a plantejar, com feim ara, un tràmit previ, un informe del Consell Consultiu per donar una seguretat jurídica que ara no existeix, una seguretat jurídica de què els agrada tant parlar però que a l'hora de veritat no la veim enlloc, a no ser que sigui per donar seguretat jurídica a alguns particulars. La seguretat mediambiental, també, no la tenim; o la seguretat que no afectarà el sector turística, tampoc no tendrem. No sabem com ens afectarà aquesta llei improvisada, irresponsable; no ho sabem fins que comencem a patir les conseqüències, fins que els al·ludients comencin a patir l'arribada de vaixells, els bunyolins vegin incrementades de forma mai vista les tones cremades a la incòmoda veïna, i tot això sense més controls que els burocràticament establerts per la normativa europea per tramitar els permisos adients. Controls burocràtics, això és l'única garantia que vostès posen als ciutadans de Mallorca.

Seràn suficients aquests controls? Pensem que no, pensem que investigant només un poquet ens hem trobat amb informacions preocupants que no repetiré sobre el contingut suposat d'aquests paquets de combustible que ens han d'importar d'Itàlia, combustible fet de residus, residus teòricament seleccionats, però que inclouen, segons s'ha publicat, percentatges de plàstics i productes que són d'ús comú a les llars però que poden resultar perillosos. Insistesc, on són els informes mediambientals que garanteixen que no s'hi cremarà cap tipus de producte perillós? No ens remetin als informes de la part interessada, que segurament serà el que farien. No és això el més segur, necessitam veure informes o auditories independents que no tenim ni tendrem, ja ho sabem.

Cal recordar, per acabar, que si haguessin seguit el procediment obligat sí que haguéssim tengut aquests informes i aquestes garanties, aquesta seguretat jurídica i mediambiental absolutament necessària quan es decideix impulsar un canvi radical com aquest en la gestió dels residus a Mallorca. Per responsabilitat i per un mínim de rigor en la tasca legislativa que correspon a aquest parlament, sol·licitam el vot favorable a aquesta proposta nostra.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Intervenció a favor. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca el Sr. Alorda té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, tenim avui tres debats previstos sobre aquest projecte de llei. Aquest primer demana un dictamen del Consell Consultiu sobre la seva constitucionalitat. En el segon tractarem sobre esmenes presentades pel PP i incorporades en ponència que el nostre grup va qüestionar per inconstitucionals, perquè giren damunt davall el contingut de la llei. Volia dir al Sr. Rotger, Sr. Diéguez, però no sé si serà el seu darrer ple o no, que aquests abusos s'han d'acabar.

(Remor de veus)

Sí, m'agradaria que hi fos, sí, talment li ho diria, no per les argücies que ha utilitzat per no donar-nos la declaració del Sr. Bauzá, sinó pels abusos que hi ha en la tramitació d'aquesta llei.

Perquè precisament estam convençuts que hi ha abusos no només votarem a favor de la sol·licitud de l'informe del Grup Socialista, sinó que varem presentar una esmena per ampliar l'objecte de l'informe a fi que el Consell Consultiu també dictamini sobre la congruència entre les esmenes i els textos esmenats. L'esmena no s'ha admès, però sí que vull esmentar, com ha fet el Sr. Bonet, que el fet que sigui un abús no ho deim nosaltres, ho ha dit el mateix Tribunal Constitucional en dues sentències recents, la 119/2011 i la 136/2011, tal i com va advertir a la Mesa de la comissió el lletrat. Diu el Constitucional que no pot produir indefensió als diputats, i per tant, per no crear aquesta indefensió s'han de respectar uns mínims democràtics, cal que hi hagi una relació material entre les esmenes presentades i el text esmenat. Una llei de pesca no pot parlar de viatges espacials.

De fet, precedint aquestes sentències, el nostre parlament ja havia recollit el mateix esperit en el Reglament fent-se eco d'uns retrets que eren generals dins la doctrina constitucionalista, que blasmava d'aquesta mena d'abusos. Com s'ha recordat, l'article 118 del nostre reglament converteix en dret positiu allò que el Tribunal Constitucional ha fet doctrina constitucional. Diu l'article: "La Mesa de la comissió només admetrà a tràmit aquelles esmenes el contingut de les quals tenguin relació amb la matèria de la denominació del projecte de llei". Idè bé, la macroesmena del Partit Popular 6635/12, una esmena que introdueix tota sola dos nous capítols que són els que ara qüestionam, sobre tractament de residus i sobre pla hidrològic, s'excedeix en molt de la matèria del projecte de llei.

Vostès recordaran que ja denunciàrem un precedent, que era crear una central de compres a una llei d'urbanisme; era patètic, era una vergonya, i tanmateix una vergonya irrisòria perquè el contingut era innocu, però només era una prova. Com que els ha anat bé, estiren d'aquesta degradació democràtica i ho fan, ara sí, per servir interessos econòmics molt concrets i mantenir-los a recer de les investides del debat públic i dels informes tècnics. Jo els acús de fer-ho per afavorir una empresa privada, i acús el Sr. Company de canviar el Pla hidrològic com a ell li ha donat la gana per poder extreure aigua de Sa Pobla, després d'haver mirat d'enredar-nos sobre preteses deficiències del Pla hidrològic. El Sr. Company sabia ben bé què feia des del primer moment.

El PP diu que és legal. Demanem-ho al Consultiu. Perquè és possible que un sistema democràtic permeti la perversió que una esmena canviï l'objecte d'una llei i eviti tots els procediments tècnics i de participació previstos amb caràcter general? Potser sí, en sistemes de molt baixa qualitat democràtica; en el nostre, no, el nostre, gràcies a Déu, no ho permet.

Tanmateix el PP ja ens va dir que una central de compres era una matèria que esqueia perfectament a una llei d'urbanisme, ho trobava evident; com ara troba que les esmenes sobre residus o aigua tenen a veure amb aquesta llei. I tanmateix tenim una confessió -ara s'ha posat de moda arreglar les coses amb confessions-, una confessió que és del mateix Partit Popular, una confessió en tota regla de qualque diputat penedit, perquè resulta que el primer que fan és canviar el títol de la llei, i per què?, per què el PP canvia el títol de la seva llei? Ras i curt perquè sigui congruent amb el contingut que incorporen les esmenes, les mateixes esmenes que segons vostès estaven emparades sota el títol de la llei. Si les matèries ja estaven incloses, per què posen els termes residus, aigua o noves tecnologies en el títol? Per què és que en tot es riuen de nosaltres?

La justificació és tan peregrina que el PP ha aportat un document en què diu que extreure aigua d'un aquíffer sobreexplotat per a usos agraris està inclòs en el terme indústria. Claríssim. Tothom ho sap, que el terme indústria inclou treure aigua de pous per a l'agricultura. Claríssim. Però si és així, per què incloure la paraula aigua en el títol de la llei?, que no era un exemple més d'indústria? També ens diuen que regular al tarifa dels residus orgànics és una matèria d'energia i d'indústria, els residus orgànics són d'indústria i energia. Però per si de cas no tothom fos tan espavilat com vostès canvien el títol de la llei perquè s'entengui.

No només el títol de la llei, també canvien l'article primer, que és el que diu l'objecte de la llei. Les esmenes del PP canvien l'objecte de la llei mentre defensen que les esmenes no són inconstitucionals perquè no alteren l'objecte de llei. No alteren l'objecte de la llei però canvien l'article que diu quin és l'objecte de la llei! Però per l'amor de Déu!, no importa haver estudiat a Harvard per veure una certa incongruència en aquesta argumentació.

Però vostès se senten segurs darrere les murades de la majoria absoluta. L'oposició que escaïni, tanmateix tot s'aprovarà ben igual. Aquesta és l'actitud superba i desconsiderada amb el mínim respecte a les normes que ens hem dat, i aquesta degradació no és bona per a la salut democràtica del país. Vegem què en pensa el Consultiu. Enviem-la al Consell Consultiu.

Quan parl de democràcia no em referesc només a les formes, tan importants, sinó també al menyspreu contra la participació ciutadana d'aquest procediment, un aspecte al qual fa referència l'escrit del Grup Socialista. La Carta europea d'ordenació del territori, que potser també s'hauria de citar a l'escrit, en una dinàmica que pretén incorporar els ciutadans en els debats i la presa de decisions exigeix des de fa trenta anys, des de fa trenta anys, que els acords polítics amb efectes territorials passin sempre per un termini d'informació pública, fins i tot els procediments legislatius, diu, fins i tot els procediments legislatius, trencant així un tabú en el parlamentarisme continental d'allunyar el legislatiu de la societat civil. Per això està previst un tràmit d'informació pública a la Llei d'ordenació territorial quan té funcions de pla, que és la Llei de directrius.

També en la reforma del Reglament hi varen ser sensibles i volgueren fer un gest en aquest sentit, així que s'exigeixen tots els tràmits per poder modificar iniciatives de caràcter territorial. Clar, les esmenes no passen aquest filtre. També el Reglament amb la nova redacció va incorporar un tràmit d'informació pública dels textos legals, però novament les esmenes no el tenen.

Naturalment les normes reglamentàries de desplegament, com els plans directors sectorials, requereixen informació pública, i com encertadament apunta la sol·licitud d'informe del PSOE el projecte, tal i com l'han deixat les esmenes del PP, l'evita, com evita els informes ambientals vulnerant també directives europees, i l'audiència a les administracions implicades. Perquè, en efecte, el tracte que reben l'administració local i sobretot els consells provoca certament els fundats dubtes d'inconstitucionalitat que planteja el Grup Socialista.

Des del nostre grup pensam que certament la llei s'excedeix i trepitja l'autonomia local i la insular, no perquè la llei no pugui regular una matèria com ara residus, que sí que pot; de fet hem presentat una proposició de llei de residus. La llei no és un instrument que s'ajusti a les competències del Govern, la llei pot regular totes les matèries, també les de competència insular o municipal, però ho ha de fer deixant un marge d'autonomia. Aquí és on aquest projecte s'excedeix. No només modifica els plans insulars, no normes generals, sinó específicament, sense consultar el titular de la competència, i amb un nivell de detall impropri d'un tema legislatiu, sinó que arriba a apuntar que ha de cobrar una concessionària per cada servei, i això no és en absolut raonable.

No cal dir que respecte de competencial, l'anàlisi ambiental o la participació ciutadana no són mers tràmits burocràtics, sinó que vetllen per la bondat ambiental de les mesures que es pretenen i la seva legitimació social i democràtica, a través de la participació dels actors implicats, dels experts i del conjunt de la ciutadania. En aquest cas, per paga, la vulneració és doblement greu perquè el bé tot prové d'un decret llei que de per si ja és una dispensa de nombroses garanties procedimentals. I és que el PP va en sentit diametralment contrari al que se'ns demana de la societat civil d'empoderament dels ciutadans; han pres el llis de solucionar les coses amb lleis *ad hoc*, o pitjor encara, amb esmenes per esquivar fins i tot la participació dels projectes legislatius; lleis on ho remenen tot i del popurri que en surt en diuen seguretat jurídica, la seguretat jurídica de no haver de passar per informes tècnics de ningú, la seguretat jurídica de no haver d'escoltar ningú.

El resultat, una altra llei Frankenstein, i en van cent, una tortura per als operadors jurídics, tot el contrari d'allò que ens comprometem a la Ponència del Reglament de l'anterior legislatura. El PP també insistia en aquests punts, però era a l'oposició. O no veuen, senyors diputats, per què havien de dur aquí per exemple temes hidràulics? Perquè cap tècnic condret hagués informat favorablement extreure tones d'aigua d'un aquíffer sobreexplotat. Ah, sí?, han dit! Cap problema, a mi tècnics? deu dir el Sr. Company; una esmeneta a la llei i tira. Venen aquí com a una passejada militar, sense una sola dada que justifiqui les mesures, cap estudi, cap parer d'experts ni d'interessats, i aú!, cap al butlletí oficial i ja tenim una llei; una llei inconstitucional. Però vostès juguen amb la dificultat d'accedir al Tribunal Constitucional i perquè no dir-ho, el control que hi mantenen els grans partits amb nomenaments polítics.

Ja sé que diran que no és així, idè bé, avui el Grup Socialista els brinda l'oportunitat que no ho diguin vostès, que posem un àrbitre, no en els temes de contingut, si són polítiques de dretes o són polítiques d'esquerres, si són polítiques ecologistes o són polítiques desenvolupistes, un àrbitre sobre els mínims democràtics de respecte institucional i competencial. Votin a favor avui de sol·licitar l'informe del Consell Consultiu i ens atindrem al seu criteri.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Intervenció del Grup Parlamentari Popular, Sra. Virtuts Marí.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. President, Sr. Vicepresident. Tant de bo que al final de la intervenció del Sr. Alorda pareix que hem entès de què va aquest punt de l'ordre del dia, en concret de la sol·licitud d'informe del Consultiu. Perquè de la major part de la intervenció, tant del portaveu del Partit Socialista, com del Sr. Alorda, m'ha confirmat el que jo ja pensava: realment la sol·licitud de l'informe del Consell Consultiu no és una altra cosa que una excusa per parlar el doble del mateix tema, però realment no creuen en els arguments que escriuen a l'hora de dir

que aquesta llei incompleix una sèrie de preceptes constitucionals, estatutaris i legals, i no hi creuen perquè no els han defensat. Han parlat de tot menys de per què s'incompleix, el precepte corresponent, el 137 de la Constitució, els 71.1 i 13 de l'Estatut d'Autonomia, i els 11, 12 i 13 de la Llei d'ordenació territorial els hem tocat de passada.

Ja allò del Sr. Alorda, parlant de l'aigua, perdoni'm però aquí d'això no en parla, per tant vostè mateix, la seva esmena no li acceptaren, per tant no pens entrar-hi perquè no sé de què parla. En el segon debat en parlarem, en parlarem, no es preocupi que tenim temps de parlar de tot sense insultar ningú, i vostè aquí ho ha fet a un conseller que no hi és, per tant li deman que retiri l'insult que ha fet al Sr. Company, i l'amenaça que ha fet. Intolerable, intolerable!

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

Però mirin, al final, no, és que vostès això de tirar la pedra i amagar la mà sap que els va de bé, però llavors tenen la cua de palla, que fa feredat!

(*Remor de veus*)

Doncs, alerta amb el que un diu, perquè llavors pot tornar.

Bé, entrem, sí, a per què nosaltres entenem que aquesta llei no incompleix cap dels preceptes que vostès diuen en concret, ens diuen que els articles 14 bis, ter, *quater*, *quinqüies*, *sexies*, *septies*, *octies*, *novies* i la transitòria única punt 3 bis, incompleixen aquests preceptes. Doncs, mirin, no és així, i no és així per dues qüestions importants: primer, per entendre on som crec que el primer que els he de dir és que plantejam un debat fals, un debat fals que pareix que realment el que fa aquesta llei és decidir, primer, que els residus a Mallorca s'incineraran, i segon, que ampliarem la incineradora. Perquè algú que escoltàs aquest debat i no sapigués res més, realment pensaria que tots ens hem tornat bojós i que decidíem aquí dalt, ara mateix, que passàvem d'un sistema ics a incinerar i que duplicàvem la capacitat de la incineradora.

Doncs, això no és veritat, això no és veritat, aquesta llei, aquesta llei no canvia en res el ja aprovat prèviament. I perquè ens centrem, els farà un petit repàs i veuran com això és així.

En primer lloc, el Pla director de residus, aprovat el 6 de juny de l'any 2006, ja fa temps, és l'origen. Per què? Perquè diu que l'objectiu és abocador zero. Per poder assolir aquest objectiu preveu la construcció de dues noves línies d'incineració i els equips de generació d'energia de les noves línies d'incineració, 2006, recordin. Aquest pla director va estar en exposició pública, no va tenir cap al·legació, inclosos alguns grups ecologistes que ara el critiquen, i que ho respectam, però haguessin pogut dir alguna cosa en el seu moment. I el consell insular en el seu moment va considerar que no era preceptiu ni necessari dictamen del Consultiu. Per tant, origen de la qüestió: un pla director aprovat l'any 2006 amb tots els ets i uts.

Com a conseqüència d'aquesta aprovació del pla director, es produeix una modificació del contracte, modificació del contracte que no només és aprovat inicialment el 2006 i sotmès a informació pública, sinó que té informe favorable del Consell Consultiu, s'aprova definitivament el 2007. Per cert, he oblidat que el Pla director sectorial el va aprovar favorablement el PSOE; al PSM li reconec la seva coherència en el plantejament, el PSOE *correremos un tupido velo*. També com a conseqüència d'aquest nou pla director, es varen haver d'aprovar modificacions de les normes complementàries i subsidiàries de Palma, Bunyola i Marratxí, també amb dictamen favorable del Consell Consultiu.

Finalment, hem de destacar que, previ a l'inici de totes aquestes obres, repeteix, per fer les dues noves línies i per a la valoració energètica, i acomplint la Llei 16/2002, de prevenció i control integral de la contaminació, es va necessitar l'autorització ambiental integrada de la Conselleria de Medi Ambient. Aquesta sol·licitud es presenta el mes de juliol de l'any 2006; se sotmet a informació pública, sense cap al·legació; passa pel Comitè de control creat amb aquesta llei i, finalment, és aprovat per la Comissió Balear de Medi Ambient, i inclou totes les prescripcions ambientals i tècniques que ha d'acomplir, en compliment del Decret 135/2002, de prevenció i control integral de la contaminació.

I arribam a octubre de l'any 2007, i després de tots aquests tràmits ambientals, informes, com no pot ser d'una altra manera, de tots els ajuntaments i conselleries afectades, etc., l'octubre de l'any 2007 es comencen les obres.

I si vostès pensaven que tot això era tan dolent, em volen explicar per què les començaren? Perquè no he aconseguit entendre-ho encara. Supòs que en el segon torn d'intervencions parlarem de redimensionar, però algú m'agradaria que m'explicàs, si això era tan dolent, per què abans de fer la despesa no ho aturaven? Lògica no en té cap. A més, l'any 2011 s'acabaren les obres i es posaren en funcionament.

Conclusió: la planta actual ha passat tots els tràmits ambientals i la informació pública, no sols amb l'aprovació del Pla director, sinó especialment amb l'autorització ambiental integrada, autorització que, repeteix, no va rebre cap al·legació en contra. La llei que ara presentam no regula cap tipus de residu nou que no està previst en el Pla director ni a l'avaluació d'impacte ambiental, ni excedeix, sinó tot el contrari, estam per davall de la capacitat prevista per a la planta. Per tant, els controls aprovats estan validats ambientalment per la Comissió Balear de Medi Ambient i per tots els organismes competents.

Entrant als articles concrets, jo no sé quin ..., 14 bis, residus animals i sanitaris, si quan vostès governaven la Comissió Balear de Medi Ambient, el 22 de desembre del 2010, varen fer una autorització a Tirme per tractar aquest tipus de deixalles, provisional, però la varen fer. Ara està tan malament? No els entenc. La seva coherència és digna de millor causa.

El tema dels llocs de les depuradores, s'acompleix fil per randa el pla director, article 5.2.

Bé, i el millor de tot, i realment el que a vostès els interessa i els preocupa, el 14 *quater*, és una transcripció literal de la Llei de residus estatal, 22/2011, aprovada pel Partit Socialista, que diu: "*Corresponde a las comunidades autónomas el otorgamiento y la autorización del traslado de residuos desde o hacia países de la Unión Europea*". I què diu l'article 14 *quater*? El mateix, exactament el mateix, aquí no hi ha cap ingerència a cap autonomia local.

Però és que, jo, sincerament, crec que s'ha de tenir una mica de memòria, com si fos aquesta la primera vegada que, a instància d'un consell insular, a un ajuntament s'aprova, per interès general, una modificació legislativa; i la Llei 2010, que ordenava espais incomplint els plans territorials de Mallorca, d'Eivissa, i no record si de Menorca. O la Llei 4/2008, que convertia els rústics en urbans directament; o el Decret Llei 1/2007, no eren ingerències a l'autonomia local, amb les competències urbanístiques dels consells insulars, això no ho eren? Què passa que quan les fan vostès no ho són i quan ho fem nosaltres sí? Doncs, no.

Miri, per acabar, perquè crec que és molt més autoritzat el dictamen 22/00 del Consell Consultiu que no el meu, em permetin que els llegeixi el que diu el Consultiu, per justificar que no som davant una intromissió en l'autonomia local, seguint la doctrina del Tribunal Suprem i del Constitucional; diu: "Sols en aquells casos que, després de la ingerència, no subsisteixi una veritable capacitat decisòria, pròpia de l'ens local, podrà afirmar-se que s'ha infringit la garantia institucional, atès que l'autonomia provincial -en aquest cas seria insular- s'hauria vist privada pràcticament de les seves possibilitats d'existència real com a institució per convertir-se en un simple nom, burlant-se de tal manera la interdicció consistent en la ruptura clara i neta amb la imatge comuna acceptada de la institució."

Aquí no s'ha deixat sense competències a ningú, aquí el que intentam és ajudar el Consell de Mallorca i sobretot ajudar els mallorquins. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Virtuts Marí. Sr. Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President. Vivim el penúltim capítol d'aquest sàinet, la Sra. Marí ens ho ha confirmat, el Partit Popular veu normal canviar el sentit d'una llei i justificar-ho, igual que diu combustible als residus, diu energia a la incineració, la mateixa gent, ja no ens sorprèn, que a l'abaratiment de l'acomiadament li diu flexibilització del mercat laboral, a privatitzar li diuen liberalitzar per aconseguir una gestió més moderna, racionalitzen en lloc de retallar. I a quina escola han anat vostès? A la de la Sra. Báñez? Perquè, la veritat, fa pena sentir-los amb aquests arguments tan peregrins.

El Partit Popular, que és capaç de canviar el sentit d'una llei d'aquesta forma tan radical, és capaç de rebutjar preguntes de l'oposició per un formalisme quan van a comissió, ho han fet ara fa poc, ho han fet ara fa poc. És a dir, aquest PP que tenim, aquest és el PP que tenim, capaç de desvirtuar el sentit de les lleis, inventar-se o manipular el procediment legislatiu. I repetirem què és el que eviten amb aquest procediment: eviten l'exposició pública, eviten els informes ambientals, això és el que pretenen amagar. I ho repetirem: mantenir en la ignorància la ciutadania, evitar els informes incòmodes.

I no ens parli, Sra. Marí, de la instància d'un consell insular, on s'ha vist mai que un consell insular insti un grup parlamentari, un partit polític? En tot cas, instaria el Govern o instaria el Parlament, no instaria el Grup Popular, és ridícul, és un exemple màxim de la confusió que fan vostès entre partit polític i institució, i que explica molts, molts dels fets que hem conegut aquesta darrera setmana.

Sra. Marí, vostè és molt viva, com gran part dels seus companys de grup, res els sorprèn perquè saben tot el que pensam nosaltres, tot els confirma el que pensam, crec que si fossin tan vius podrien haver inclòs el tema dels fums en el decret llei original i no haver hagut de fer aquest doi a la tramitació aquí, en el Parlament.

I això d'ampliar la incineradora, crec que s'ho acaba d'inventar, crec que ni jo ni el Sr. Alorda hem parlat d'ampliar la incineradora, però bé.

Vostès diuen que no canvia res, però clar, si no canviassin res, per què fan la llei, per què fan una llei per modificar el Pla director sectorial de residus? Vostè ha recordat el que li ha interessat, el 2006 s'aprova aquest Pla director sectorial de residus, cert, el pacte PP-UM, el pacte PP-Um és qui aprova aquest pla director, però hi ha una negociació prèvia, perquè abans, quan es feia el procediment que tocava, es podia negociar, i el Grup Socialista, si vostè llegís l'acta que va aprovar, si llegís, si llegís una mica, si s'informàs de tot el que va passar, llegiria com a la intervenció del Grup Socialista es diu: votarem a favor, perquè s'ha acceptat tal i qual cosa. Consta en acta, basta llegir les actes, però no interessa, ja ho sabem.

Llavors em parla del projecte de la incineradora, tampoc, la veritat, el projecte bàsic l'aproven PP i UM un cop més; no diguin mentides, l'aproven PP i UM el projecte bàsic, la veritat, i a nosaltres se'ns justifica i se'ns diu: no, es fan forns nous per tancar els vells. I això té molt de sentit, es fan forns nous perquè els altres quedaran antiquats, això se'ns va explicar a nosaltres. I això té una justificació perquè el propi pla ho diu.

Vostès van en contra del sentit d'aquest pla i crec que li he de llegir l'article 1.2.a), quan parla d'objecte i principis del pla, li llegiré literalment, perquè crec que no l'ha vist: "El present pla director es regirà pels següents principis: el primer a) Jerarquia de gestió: la prevenció en la generació de residus és la màxima prioritat, seguida per la valoració material, la incineració amb recuperació d'energia i en darrera instància l'eliminació segura de residus, abocament. A tal efecte, a mesura que l'assoliment dels objectius de prevenció en la generació i revalorització material de residus prevists en aquest pla director ho possibilitin, es procedirà a la clausura gradual de les línies d'incineració, tot i sempre respectant l'objectiu d'abocament zero per a l'illa de Mallorca". És a dir, el Pla director preveu que a mesura que siguem capaços de reciclar més, anirem tancant línies d'incineració; i de què van? Com fan comptes tancar línies d'incineració si el que ens proposen aquí és de cada dia omplir més els forns fins que vessin? Per favor!

(Remor de veus)

El que no té, el que no tenen són arguments per justificar l'injustificable.

Crec que el Govern, en lloc de ficar-se en competències dels consells insulars, en lloc de violentar la legislació de la qual ens hem dotat, en lloc d'evitar el tràmit d'exposició pública, en lloc d'evitar la redacció d'informes mediambientals, es podria dedicar a les seves competències; perquè és cert, el Govern de les Illes Balears té competència en matèria d'inspecció i sanció, i si començàs a inspeccionar i a tancar abocadors, per ventura podrien omplir els forns d'aquests abocadors il·legals, Can Valero, per posar un exemple; a la carretera d'es Pil·larí a Can Jordi; Sa Riera, no importa anar molt enfora; Son Fuster. Què és el que tenim aquí? Deixadesa del Govern de les Illes Balears en les seves funcions, i em sap greu que el conseller no hi sigui: dei-xa-de-sa del Govern de les Illes Balears, deixadesa, ...

(Remor de veus i petit aldarull)

... i, en canvi, ingerència en les competències insulars, ingerència en les competències, ingerència, irresponsabilitat, manca d'informes, obscurantisme, això és el que tenim avui aquí. Això és la seva responsabilitat de vostès, ...

(Remor de veus)

... per al futur queda això. Vostès avui votaran una hipoteca per al futur de Mallorca.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petita cridòria)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, una prèvia, si em diu que he insultat el Sr. Company, jo no en som conscient. He sentit avui matí que m'amenaçava el Sr. Company que tenia fotos de per Cabrera i m'amenaçava amb una mena de Cabrera xou, jo ni n'he parlat i ell ja té una bona..., una bona endemesa, no?, si vol que en parlem en parlem, però jo el que he dit del Sr. Company -i ho mantindré aquí a foc i... tot el que faci falta- acús el Sr. Company de canviar el Pla hidrològic com a ell li ha donat la gana per poder extreure aigua, que és a allò que l'autoritza totes les hectàrees que vulgui -i pos l'exemple de Sa Pobla perquè sé per on li pica- després d'haver mirat d'enredar-nos sobre preteses d'eficiències del Pla hidrològic. El Sr. Company sabia ben bé què feia el primer dia que agafava de damunt la taula el Pla hidrològic, ho he dit i ho mantenc. Vostè diu que és un insult, bé, li digui el que vulgui, això ho mantenc i crec que forma part de la meua funció com a diputat deixar-ho (...) aquí.

Per cert, també he apuntat, Sr. Rotger -ara que hi és-, que no sé si serà vostè el president la setmana que ve, si serà el darrer ple o no, no ho sé, jo no sé...

(Petit aldarull)

Els ho deuen saber, jo no ho sé. I li dic ara i li he demanat que m'he sentit deseparat en la tramitació d'aquesta llei, com em vaig sentir deseparat en el tema del Sr. Bauzá...

(Remor de veus)

...perquè ara resulta que quan els lletrats diuen que hi ha sentències del Tribunal Constitucional que recorden que hi ha unes esmenes que no poden tenir (...) la tramitació, la Mesa ho pot decidir en contra del seu criteri, però en altres qüestions no, en altres qüestions no. Aquí es fa una lectura del Reglament sempre agafada de la banda que pesa cap allà i la veritat, això ha de canviar, i d'això parlem ara, eh? Ara parlem d'això, ara parlem de regles del joc, no entram en el contingut perquè ara el contingut ens ha dit la Sra. Marí que no canvia en res, feim una llei, però no canviem res. No, no canviem res, no passin pena, no canviem res, no importa fer audiència, no importa fer territori perquè no canviem res. Només canviem com a quatre o cinc llocs el pla director sectorial de residus, però això no té importància. Canviem un pla hidrològic, que l'ha aprovat Madrid, però això no té cap importància, no canviem res. No, no, no, no canviem res, idò, per què fan lleis?, per perdre el temps? Ens vénen aquí entretinguts, a la màxima seu de la sobirania, per tenir-nos perduts?

Entrarem en el tema del contingut a l'altre debat, crec que ara aquí, del que parlem és de la inconstitucionalitat en la... garantia dels drets de l'autonomia de les entitats locals i molt especialment del consell.

Se'ns ha dit que aquesta llei es fa a instàncies del consell, perdoni, jo som... nosaltres participam d'un grup parlamentari, tot el que ens arriba del consell ens arriba a tots els grups, jo els puc assegurar que algun problema ha tengut la casa, em torn a queixar, Sr. President, perquè al nostre grup no ha arribat cap instància del consell que ens demani que canviem aquesta llei i ens sorprèn que l'únic que hagi tengut aquesta sensibilitat i en sigui conscient sigui el Partit Popular, perquè és el Partit

Popular el que ha duit aquesta proposta, no l'ha duita ningú més.

Efectivament, i en això coincidesc plenament del que diu el Sr. Bonet, aquesta confusió entre el que són les institucions i el que són els partits sona molt a Over Marketing i *yo no soy tonto*. La veritat és que tot això sona molt malament, comencin a saber quan tenen el capell de la institució i quan tenen el del partit perquè si no, tenen confusions molt notables, molt notables, molt notables.

I com que hi ha aquesta confusió de moment l'autonomia del consell sí que queda malmesa. Record quan en el Reglament es parlava molt de Palma, que per exemple, una llei com aquesta que li afecta, el Sr. Rodríguez n'era molt sensible, que havia de passar per l'Ajuntament de Palma, ni Ajuntament de Palma, ni consells ni iniciativa de ningú ni escoltar ningú, ni informes, això ens ho duen directament.

Com que la llum ..., bé, tenim un minutet i la Sra. Marí hi ha entrat molt, un poc al segon debat, al contingut, aprofitaré aquest minut per dues precisions, i ja en parlarem en el següent: li vull agrair que hagi reconegut que no hem aprovat el Pla director de residus sòlids de l'any 2006 perquè encara en comissió, d'aquesta llei, la darrera deu ser fa quinze dies, tornava dir que havíem aprovat el contracte de Tirme. Li agraeisc que digui que nosaltres no aprovarem el contracte de Tirme, que vàrem dir que era una aberració donar a Tirme a dit 400 milions d'euros. Li ho agraeisc.

I vull assumir l'alíquota part, no vàrem modificar el contracte, no el vàrem canviar, no el vàrem poder canviar amb... que estava firmat i blindat, de dalt a baix, alíquota part, és veritat, alíquota part, i ara què passa?, ara què passa?, que PP, concessionària, consell i tothom diu que el pla director sectorial és una estafa. L'any 2006 i l'any 2007 ens deien que era absolutament necessari perquè si no el fems ens vessaria als mallorquins, ara ens diuen "no, que ens sobren els forns". No noten una diferència? Havien de gastar 325 milions d'euros fort i no et moguis perquè si no ens ofegariem dins un fons de fems, ara ens diuen "no, sobren", sobren els forns, n'hem de dur de fora perquè sobren, no veuen cap petita diferència?

És una estafa de la qual algú ha de respondre, n'ha de respondre qui ho va aprovar i n'ha de respondre el màxim avalador d'aquesta estafa que va ser qui ens va convèncer que això era necessari que era Tirme, o sobretot els va convèncer a vostès, al Sr. Rubio per exemple que hi era. Nosaltres, com saben, vàrem votar en contra, i mira, de la petita alíquota part que ens toca la culpa és nostra. Ara, a l'hora de repartir si vol repartir culpes, estableixi el percentatges i llavors li deix que em digui quin percentatge tenim nosaltres.

(Remor de veus)

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor. Moltes gràcies, no, no... Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, mirin, jo tenc molts de defectes, però un d'ells no és no llegir. He llegit l'acta del Consell Insular de Mallorca i sap què deia el conseller socialista, amb el vot favorable del PSOE al pla director? Efectivament, li ho llegiré textualment: "El seu grup va presentar una sèrie d'al·legacions per tal de millorar el pla de residus i no està d'acord -supòs que perquè el PSM ho havia dejectat- que la incineració sigui la pitjor forma de tractar els residus, creu que la compra de nova màquina de la planta de Son Reus servirà per poder garantir que no hi hagi abocadors". Què passa? Ara es desdiiuen d'això? Idò ho sembla, jo ho he llegit, escolti!, què passa? Aquell dia... és clar que ho ha dit...

(Remor de veus)

...si no, de què parlam?, *del sexo de los ángeles?* No, però bé, coherència, senyors, coherència.

Mirin, no volem evitar res, és que no escolten, els he dit tots els controls, tots els controls ambientals que ha passat aquesta tramitació.

I, per cert, què feien vostès que no es fiaven del que deia el consell i demanaven auditories externes i llavors no feien res, què passa que les auditories no deien que estigués malament?, perquè en varen demanar dues, quan manaven vostès, però no feren res, no arreglaren res. És que té molta gràcia i em sap molt de greu que avui no ens honori amb la seva presència la Sra. Armengol perquè crec que aportaria coneixement en aquesta qüestió.

(Remor de veus)

Ja sé que la campanya de Catalunya deu ser molt interessant, no som tan comprensius quan el nostre president treballa per les nostres illes a Treviso, per exemple, però bé, és igual. Vostè també estava al Consell Insular de Mallorca i per tant, en té coneixement directe. Nosaltres ni ens botam cap garantia ni ens botam cap control ni tenim cap necessitat de fer-ho, però que a vostè li vengui de nou, quan els seus -en el seu moment que ara ja no en tenen- presidents dels consells insulars, eren els primers que es dedicaven a modificar plans generals, PTI i de tot aquí amb esmenes, no n'hi treuré una, n'hi treuré cinquanta! Home!

Sr. Bonet, *no se rasgue las vestiduras*, que som tots majors d'edat fa molts d'anys, de què van aquestes afirmacions com si de sobte aquí haguessin de caure les Cariàtides? No, Sr. Bonet, de veritat, una mica de coherència, una mica de memòria, si vostès no haguessin governat mai podrien dir algunes coses, però mentrestant, vostès -vostès- intentaven ajudar els ciutadans, ho crec, amb poc èxit, però que ho intentaven ho he de presumir. Nosaltres intentam exactament el mateix i aquesta llei no vol res més que això i no és inconstitucional. Li ho repetesc, llegeixi el dictamen del Consell Consultiu, si és claríssim quant que s'infringeix o no l'autonomia local, llegeixi-ho vostè, que no ho ha llegit.

Quants de dictàmens del Consultiu referenden fil per randa el pla director i tots els actes posteriors? Si això no ho canvia, ni una garantia menys, ni una, ni una. De fet, no ho podem demostrar, l'únic que hem creat aquí és un gran foc d'artifici, una gran bombolla que al final, efectivament, els ciutadans -i ho entenc- han aconseguit preocupar-los i això és la seva vergonya, que no els importa preocupar els ciutadans per guanyar un vot.

Crec que amb la salut de la gent i amb la preocupació de la gent no s'hi pot jugar. Els pos això el primer, perquè l'altre dia em reunia, molt gustosament, amb un grup ecologista i em plantejava una sèrie de qüestions, que respect, però al final, sap que em va dir?, no hi ha cap dada que avaluï que aquesta incineradora causa cap problema, ni una dada, però hem de funcionar pel principi de precaució; bé, pel principi de precaució no agafaríem el cotxe, perquè és clar, si agafo el cotxe puc tenir un accident, però el principi de precaució és racional i si tots els organismes ambientals, inclòs aquell del qual forma part la Universitat de les Illes Balears, ens diuen que complim tots els ets i uts de la normativa ambiental, jo m'ho crec.

El que em sembla lamentable és que utilitzin políticament la por de la gent i que juguïn amb l'economia de les Illes Balears. De tota manera, ara començarem un segon debat i estic segura que tindrè temps de parlar-ne, però ho repetesc, no és inconstitucional perquè no incompleix cap ni un dels preceptes que vostès diuen. Simplement, han utilitzat un recurs reglamentari, sense cap problema els ho acceptam perquè així són les regles del joc per parlar el doble de temps del mateix tema. La conclusió serà la mateixa: complim la legalitat sense cap dubte. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Senyores diputades, senyors diputats, passam a votar. Votam.

24 vots a favor; 31 vots en contra; cap abstenció.

VII. Si n'és el cas, debat del dictamen de la Comissió d'Economia del Projecte de llei RGE núm. 5667/12, de mesures urgents per a l'activació econòmica en matèria d'indústria i energia, noves tecnologies, residus, aigües, altres activitats i mesures tributàries (procedent del Decret Llei 7/2012).

No havent-se acordat la sol·licitud del dictamen al Consell Consultiu, passarem seguidament al debat del punt de l'ordre del dia relatiu al debat del dictamen del Projecte de llei RGE núm. 5667/12, de mesures urgents per a l'activació econòmica en matèria d'indústria i energia, noves tecnologies, residus, aigües, altres activitats i mesures tributàries, procedent del Decret Llei 7/2012.

La tramitació del dictamen es farà en dos debats i després es procedirà a la votació dels vots particulars, esmenes i articulat del projecte de llei.

Primer debat. Debat dels vots particulars RGE núm. 8312/12, presentat pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativa Verds-Entesa i Més per Menorca, i RGE núm. 8313/12, del Grup Parlamentari Socialista derivats de l'aprovació de l'esmena RGE núm. 6635/12, del Grup Parlamentari Popular, article 14 bis, ter, *quater*, *quinquies*, *sexies*, *septies*, *octies* i *novies* relatiu a tractament de residus.

Per defensar els vots particulars del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Cosme Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President. Em permetran, és inevitable, que fets aquests dos debats tan a continuació un es quedi amb algunes coses per dir, però em sembla ridícul que ara han vingut a retreure si la Sra. Armengol no hi és, nosaltres no varem retreure que el Sr. President no hi fos la setmana que ve...

(Remor de veus)

...varem ajornar les preguntes, bé, bé, bé, no parlarem del president ni de la portaveu del Grup Parlamentari Socialista, parlarem del conseller competent. Els puc assegurar, Sr. Martí, Sr. Martí, li puc assegurar que la Sra. Armengol no és a Cabrera a menjar llagosta, del Sr. Company no ho puc assegurar.

(Petit aldarull)

Aquest és un segon debat sobre el tema que acabam de tractar i evidentment vendrà contaminat per les coses que hem pogut dir uns i altres en l'anterior debat. La veritat, crec que vostès, com se sol dir en bon mallorquí, tenen la cua de palla, per això se l'encenen tan aviat, posin-se un poc tranquils perquè tanmateix l'aprovaran aquesta llei. És una llàstima, és una hipoteca per al futur de Mallorca, però aprovaran aquesta llei.

Intentaré no repetir arguments, defensarem el nostre vot particular que és la retirada dels articles que s'han creat de bell nou a través de les esmenes que presenta el Grup Popular.

La macroesmena del grup popular, aquesta que no canvia res, segons se'ns ha dit, curiosament, no sé per què fan esmenes si no han de canviar res, afegeix dos nous capítols, no fa res, però afegeix dos nous capítols, ara parlem del cinquè, del nou capítol sobre tractament de residus, no combustibles ni històries, de residus, vuit nous articles sobre temes variats amb el mateix fil conductor, tractament de residus. Residus -hi insistesc-, no combustible.

I parlen de tractament de residus, no de generació d'energia, és a dir... jo ho faig notar perquè s'ha argumentat que no parlen de fems, sinó de residus, que parlen d'energia, això se'ns va dir en comissió, per tant és lògic que es parli de residus dins una llei que en teoria és d'indústria i energia, però el text de l'articulat desmenteix el Grup Popular. El que vostès han escrit parla de fems, de residus. També ens han dit que no hem de parlar de la llei de la fems perquè és energia... bé, també li ho direm, el mateix títol, que el Grup Popular li ha posat és "tractament de residus", en cap cas tampoc no han posat tractament de combustible.

Tot això, en definitiva, és perquè aquesta llei és un pegat. És un pegat, globalment resulta inacceptable que amb una esmena frankenstein com és aquesta mig legislin sobre tractament de residus. És demostratiu de la manca de rigor que presideix l'acció d'aquest govern i del partit que li dóna suport, una manca de rigor que els ha abocat al fracàs de la política econòmica del Govern, perquè és molt poc rigorós el que han fet durant aquest darrer anys i els arguments que empren ara per fer just el contrari. Un canvi radical d'arguments, arguments contraris a l'augment d'impostos fa pocs mesos que empraven el president o el vicepresident econòmic, contundents, en afirmar fa mig any quan varen posar en marxa el cèntim sanitari que no augmentarien cap impost i ara mateix veim com l'impost que no pugem és perquè se l'inventen de bell nou. Per tant, crec que la coherència a qui falta precisament és al Grup Popular i a aquest govern en especial. Si això no és un reconeixement, el canvi radical de les polítiques, del fracàs en política de contenció de despesa, pensaria en aquest exemple, crec que hi ha poques formes més gràfiques de veure la manca de rigor.

És important destacar, per tant, la poca fiabilitat que tenen perquè aquest ha estat precisament també l'únic argument que han explicat per justificar aquesta esmena, l'únic argument polític que hem pogut sentir per boca dels representants del Grup Popular, fos al consell, fos al Parlament, ha estat que no augmentarien la taxa de residus a Mallorca.

Parlem d'una esmena feta de disposicions, sense massa coherència interna i que directament desmunta la falsedat d'aquest darrer argument. Farem una mica de repàs dels articles que s'han inventat de bell nou.

El primer article es refereix a deixalles d'origen animal i residus sanitaris del grup II, un tema delicat perquè per aquí ho aprovarem sense haver-ne parlat molt i parlant d'incineració, etc., però concretament aquest article és un tema delicat, amb implicacions sanitàries, de salut pública i el despatxam amb una esmena sense cap tipus d'informe, descartant altres sistemes de tractament més moderns i, fins i tot, suprimint els apartats 2 i 3 de l'article 24 del Pla director sectorial per la gestió de residus urbans de Mallorca. El punt 2 que fan desaparèixer vostès estableix que si el tractament es fa per incineració la instal·lació haurà de complir uns requisits tècnics mínims i estableix que només es donarà serveis als residus animals provinents de les Illes Balears. Això ho esborren. És clar, nosaltres ens quedam amb el dubte, volen dir que també obrin la porta a importar residus animals d'altres indrets i que no cal que la incineradora compleixi una sèrie de requisits mínims, que n'esmentaré alguns, evitar el contacte amb els operadors, automatitzar operacions de càrrega i combustió per garantir la correcta destrucció i mantenir límits d'emissió de contaminants, complir

el decret de gestió de residus sanitaris, sistema de recepció dels animals, etc., sistema de control d'emissió de gasos, tot això està regulat en un annex al qual remet aquest article i que vostès es carreguen. Eliminen aquesta exigència i a nosaltres, ens preocupa que això vulgui dir que cremaran a esquerada, jo..., la veritat, dóna molt poca confiança -com dic- amb el rigor, tant del Govern de les Illes Balears com del Grup Parlamentari Popular com del consell insular.

També eliminen l'obligació establerta al punt 3 de l'article 24 abans esmentat que mana al consell a adequar el tractament de les deixalles d'origen animal al desenvolupament científic tecnològic d'aquests tractaments. Per tant, decreten avui que molta investigació, innovació, per molts de tractaments moderns, per molt de progrés tecnològic i científic que hi hagi en el tractament de residus no s'aplicaran aquí, al tractament de residus carnis que -com dic- és un tema molt delicat.

Continuam, en el següent article es refereixen als llots de les depuradores, creen una tarifa perquè el consell rebí un pagament per al tractament de llots, això podria ser una bona idea de la qual haguéssim pogut parlar si tot això hagués anat d'una manera diferent, però també preveuen que s'adopti el cost real i no hem pogut aclarir qui pagarà aquesta nova tarifa i com repercutirà als ciutadans: manca d'informes, manca d'explicacions. Perquè, clar, no és una proposta d'un govern, no és una proposta del consell insular, és una proposta d'un grup parlamentari. I evidentment, els diputats que han hagut de defensar aquesta esmena no tenen els informes tècnics que serien preceptius, en cas que fos un govern.

El següent article és el bessó de tot l'assumpte: trasllat i tractament de combustible derivat de residus que provenen de la Unió Europea. Curiosament, fan referència als codis LER que, com ja els vaig dir en una altra ocasió en què vam debatre aquest tema, llista europea de residus, residus novament, parlem de residus de fems.

Amb aquesta esmena i la modificació de la Llei de residus i sòls contaminants a nivell estatal, vostès obren la porta a un negoci que nosaltres, aquest és el debat que hem fet, un negoci que no interessa a Mallorca. El debat que ha fet el Grup Socialista, que ha plantejat durant aquests mesos que hem pogut parlar-ne no ha estat el debat d'incineració sí, incineració no, no tergiversin la realitat, el debat ha estat importació sí, importació no; i nosaltres hem dit molt clarament no a la importació de fems. Que, a més, com els he recordat, és un dels principis que marquen les directrius de la Unió Europea, els residus s'han de gestionar, en la mesura del possible, amb proximitat.

Nosaltres hem dit: danya la imatge de Mallorca, danya la nostra imatge, i això és una evidència per a qualsevol que tengui dos dits de front. Pot danyar la nostra salut, i nosaltres en aquest tema no hi hem entrat a sac, com hi haguéssim pogut entrar, i nosaltres diem: pel volum de crema i per la introducció de carnis i sanitaris de manera indiscriminada, com els he dit ara que feien.

Però, a més, no ens han aclarit quin tipus de controls faran més enllà dels estrictament burocràtics, dels paquets de combustible provinent de residus que duren d'altres indrets, que, de moment, no sabem d'on els duren, perquè tampoc no ho han explicat, una vegada varen descartar Pescara.

Les esmenes no acaben aquí, un altre dels articles nous que introdueixen elimina les garanties en matèria de residus, autoritzacions ambientals integrades. Aquí simplement diré que no estam d'acord amb excepcions a les garanties ambientals.

I finalment, que tornam a la fal·làcia de la mentida, aquesta que vostès han dit, de què no pujaran la taxa de residus, creen una nova tarifa de la fracció orgànica de residu municipal, i ara s'haurà de pagar, i s'han omplert la boca dient que no s'aplicaran, això és cert. Però tornam a ser en el mateix, perquè fan una esmena si no canvien res? Perquè mantenen un article que nosaltres els vam demanar que retirassin si tanmateix diuen que no l'han d'aplicar, és que no té cap sentit ni un. A no ser que venguin mans fermades, que és una altra cosa que ens agradaria saber, que ningú ens ha pogut explicar.

En conclusió, som davant un despropòsit, un canvi en la política de gestió de residus a Mallorca que no compleix amb les mínimes garanties que estableix la llei. Rompen amb tota possibilitat d'acord, s'han negat a negociar; tenien un objectiu molt clar, només un objectiu: la importació de fems. I nosaltres, les preguntes que ens feim és si mereix aquest negoci puntual la destrucció de tota la feina feta durant aquests anys passats, en pro d'una política de gestió de residus sostenible que potencia el reciclatge, la reutilització, la reducció; creuen que després de demanar durant més de quinze anys als mallorquins que reciclin, ara hem d'augmentar el nombre de tones a incinerar, a cremar, fins al màxim de capacitat dels forns, incomplint així el pla sectorial que, com els he llegit abans, a un punt que no modifiquen diu que progressivament s'han d'anar tancant les línies d'incineració. Se'ls ha oblidat modificar aquest.

Creuen que han de resoldre el tractament de residus carnis només amb una esmena? Només una esmena, perquè això no només són els residus dels escorxadors, els animals malalts també aniran a parar aquí. Hi ha totes les garanties que això es tractarà de forma adequada?

Com hem dit abans, cometem un greu error i crec que no són conscients vostès de la gravetat del que fan, de la importació de fems. Insistesc, el debat no és la incineració, és la importació de fems; és l'abús de la incineració, no interpretin el que no hem dit.

I acabaré parafrasejant la portaveu del Partit Popular: si vostès, senyors del PP, no haguessin governat mai, potser podrien confiar que darrera aquesta modificació realment hi ha un interès positiu, del bé per a Mallorca, per l'interès general, però amb una modificació per la porta de darrera? Amb la història que tenen i que dia a dia ens recorden els mitjans de comunicació, supòs que entendran que desconfiem totalment d'aquesta proposta del Grup Popular.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILLARUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Bé, una part dels arguments, els formals, sobretot, contra les esmenes introduïdes en ponència per part del Partit Popular, i per tant sobre aquest bloc de vots particulars, ja els hem al·legat en el debat anterior i per tant m'hi remet.

Entrant, idò, sobretot en el contingut, hi ha un primer bloc, o aquest primer bloc dels vots particulars fa referència estrictament als residus, talment ho ha qualificat la Mesa, amb un punt estrella: sobre tractament de residus, com diu el capítol, la importació de residus, oferint-nos com el femer d'Europa.

Tanmateix els dos primers articles tracten de les deixalles d'origen animal, de residus sanitaris del grup 2 i dels llots de les depuradores; són qüestions, la veritat és que ens hagués agradat haver tengut un debat en unes altres condicions, hi ha, com s'ha apuntat, molts d'interrogants respecte de les seves conseqüències immediates, però en qualsevol cas, dins un debat d'una modificació del Pla de residus insulars, o fins i tot amb una llei general de residus de caràcter macro, amb un règim competencial clar, creim que hi haguéssim pogut entrar. No només perquè, com apuntàvem abans, haguéssim pogut tenir els informes justificatius i aclarir els dubtes que s'han suscitat, sinó per tenir un debat social corresponent. I perquè ara afectam una concessió existent. Com és possible que la llei digui al consell no només què ha de fer, sinó què ha de cobrar per fer-ho?

Perquè efectivament la llei preveu bonificacions importants; bonificacions respecte de què? Respecte del preu general de residus que paguen els ciutadans. No dic que no sigui raonable, però aquesta decisió hauria de deixar-se a l'autoritat gestora, que serà la que tindrà tots els elements de judici a l'hora de calcular. Sobretot si parlam d'un servei que una altra vegada s'adjudicarà a dit, sense concurrència. Cosa diferent seria si hi hagués una nova concessió i una nova subhasta, però la llei adjudica o dóna per suposat que s'adjudiquen feines addicionals a les concessionàries actuals. Una altra modificació de contracte, substancial, sense cap licitació pública, per llei. Cap estudi econòmic, cap dada sobre costos i beneficis de què parlam i, tanmateix, senyores diputades, senyors diputats, sabem ben cert que el concessionari actual hi vendrà a bé.

Si no els conegués, diria que han tornat molt intervencionistes, però com que els conec, pos la mà en el foc que no tenen pactat amb les empreses interessades, que feim una llei que el PP ja ha pactat amb empreses privades i que aquest debat és pur tràmit, tot està pactat i ben pactat, *ad maiorem gloriam Tirme*.

I d'on surten els doblers? Dels ciutadans, és clar, això; una tarifa blindada en el contracte del 2007, una tarifa que garanteix beneficis fins el 2041, una tarifa, Sra. Marí, que va tenir dictamen negatiu del Consell Consultiu perquè el contracte amb Tirme no es podia donar directe a Tirme. Consulti el dictamen del Consell Consultiu sobre el contracte de Tirme de l'any 2007.

Però bé, amb fred o amb calor, amb crisi o sense, s'ha de mantenir aquesta tessitura.

Però també, els ingressos, és ver, i això és clau a la llei, es duen del negoci d'importar residus d'arreu d'Europa, la bicoca de convertir-nos en el femer d'Europa. Idò no hi estam d'acord.

Aquest parlament té aprovat per unanimitat que no volem residus externs. Ara ha arribat l'hora d'aplicar-ho, perquè aquest article, el 14.4, és per dur residus de l'exterior, és de residus que parla la llei, això ho diu en el seu títol, així ho diu l'article primer, sobre l'objecte de la llei; però és que, a més, aquest article és en el rètol del capítol 9 que ha introduït el PP, que es titula, molt adientment, "Del tractament de residus", del tractament de residus, no pot ser més clar, aquí està. No de bades, les instal·lacions de què parlam són per tractar residus sòlids urbans, no parlam d'altra cosa, si hi ha res més és "encilar", és adjectiu, el tema central és el tractament de residus, i en aquest cas del tractament de residus sòlids urbans, dels fems que hem de cremar a les nostres instal·lacions, fetes per cremar els nostres fems.

Els plans i lleis de residus dels països que ens enviaren els seus fems, tindràn un apartat final que dirà: els nostres fems, fems italians -posem per cas-, una vegada hagin rebut un cert tractament, que regularan, no en faltaria d'altra, que hi haurà un tractament, els enviarem a Mallorca. Aquesta serà la destinació final dels seus fems, Mallorca, i així ho regularan ells. I nosaltres avui decidirem la nostra part: l'acceptació per part dels mallorquins que els externs ens enviïn els seus fems, d'això parlam, és simple. Perquè el trasllat i tractament de combustible, derivat de residus de fora de les Illes Balears, que l'ha d'aprovar el Govern, això ja està aprovat, això no és cap novetat, això és vigent avui.

La novetat és que l'article es refereix a les instal·lacions de gestió pública, a les previstes en el Pla director sectorial per a la gestió de residus sòlids urbans de Mallorca. És a dir, un servei públic, un servei públic de tractament de fems, un servei pagat pels ciutadans, no per empreses amb afany de lucre, un servei pagat pels ciutadans per una necessitat pública, tractar els seus fems. Aquest és el re.

El tema és que destinarem les nostres administracions públiques, els doblers dels ciutadans, per tractar residus d'altri, i això avui està prohibit. Avui la normativa que regula el tractament dels nostres residus sòlids, que és el pla que gestiona el consell, no permet incloure més residus que els de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, res pus, per això fan aquesta llei.

I per què? Per què varem posar aquesta prohibició? Importa dir-ho, el Sr. Rubio que hi era, és en el Pla director sectorial de residus de l'any 2006, jo ho trob ..., jo ho entenc, ...

(Remor de veus)

... jo ho entenc, ... i el PSOE, aquest article l'hagués votat jo, aquest article, perquè férem un pla de residus sòlids urbans per tractar els nostres residus sòlids urbans, no els dels altres. Idò ara, per què volem importar fems? Ho deia, massa clar, perquè els forns d'incineració estan sobredimensionats, ens sobren, ens sobra capacitat; talment com havíem dit nosaltres anys abans d'aquell moment, i que dèiem que, a més ens havíem d'esforçar més a reciclar, que si fins i tot ens anava just, això ens havia d'esperonejar a reciclar prou per no haver de cremar més de centes mil tones. Ens tractaren de tot menys de guapos, Sra. Marí, de tot.

El meu dubte ara és si vostès ja ho sabien, el meu dubte ara és si vostès ja ho sabien, si Tirme ja ho sabia. Perquè no és que ens sobrin perquè hem tengut èxit amb el reciclatge, com passa per Alemanya o per Holanda, que vostès volen imposar per comparar, no ca, si encara fos per això, però no és el cas, els nostres percentatges de reciclatge són encara massa baixos; ens sobren perquè el Pla director del 2006, no em cansaré de dir-ho, és una estafa. Ens sobren perquè era fals que haguéssim de menester quatre forns d'incinerar, per això ens sobren; no havíem de menester els dos forns addicionals, dos forns que ens han costat una fortuna, 325 milions, aquest és el problema. No ho perdem gens de vista, i resulta imprescindible que algú expliqui per què, algú n'ha de respondre, també la concessionària, com dèiem, no de bades és la principal avaladora, i la que té el benefici fins l'any 41.

Ja li hem apuntat que, com a mínim, cadascú que aguantant la seva vela; nosaltres, tant de bo haguéssim pogut revisar el contracte, però avui és una necessitat. Si ens vol assignar una alíquota part, ja li dic que la calculi, l'assumim, però canviem-ho, però canviem-ho. Jo ni tan sols discutiré els percentatges, però canviem-ho. Ara si vostè es manté en la seva tesi que els hem d'utilitzar, doncs aquí ja no ens entenem.

És ver que és ver que si ens convertim en el femer d'Europa hi ha un duro a guanyar, jo no li vull negar; ens podem enriquir duent aquí residus que els altres no volen a ca seva, potser sí. Però nosaltres no en volem pagar el preu, el preu mediambiental en emissions i escòries; però tampoc no volem pagar el preu en imatge. I per què no dir-ho? No volem pagar el preu en dignitat, perquè ho entenguin, tampoc voldríem enriquir-nos emmagatzemant seguríssims, magnífics, sostenibles residus nuclears, que encara ens pagarien millor, que se'ls quedin, nosaltres en donam gràcies; nosaltres som una potència turística mundial i volem utilitzar i tractar els nostres residus amb molt de seny i amb molta intel·ligència, els nostres, els nostres.

Amb aquesta esmena, però, el PP torna als seus orígens, el primer Pla director, vostès se'n recordaran, l'any 90, el PP prohibia reciclar. Per què? Era evident, per fer viable la incineradora, per donar prou menjar a aquell "moloc" insaciable, muntaren un negoci per cremar. Per què havíem de reciclar? El PP ens deia, ja valoritzam amb la incineradora, va ser un debat que va durar cinc o sis anys, perquè havíem de valoritzar, ja valoritzam, ja valoritzam, anant contra totes les directrius que diuen que incinerar és el darrer recurs.

Amb aquesta polèmica el PP torna enviar el missatge que no ho paga reciclar, ens diu que tenim tanta capacitat d'incineració, tants forns ociosos que o els donam els nostres fems o els hem de donar els dels altres. Quina lectura n'han de prendre els ciutadans? Quina lectura n'han de fer? Per què he de tenir una molèstia de distintes bosses a ca nostra?

El que en cal és just el contrari, un canvi radical de plantejament, un nou pla director, un nou pla director i una nova concessió; un pla director fet des dels interessos públics, amb una estratègia intel·ligent, econòmica i ecològica, i no un sistema que com més crema més guanya. Una altra polèmica borda del PP que torn arrossegar el nom de Mallorca pel fang, per si faltava una guinda, l'ignominiós afer de Pescara, que no és una anècdota, en aquest món dels residus Pescara no és una anècdota, ni és una casualitat. N'estam farts que la dreta enfangui el nom de Mallorca amb corrupció i polèmiques ecològiques, deixin-ho córrer, deixin-ho córrer, facin el favor!

(Remor de veus)

També em detindré un minut en la tarifa que volen aplicar sobre residus orgànics, bé, residus orgànics o la indústria i energia de residus orgànics, no ho sé, com vostè ho trobi, però és a tractament de residus! La llei diu que el tractament de fems orgànica requereix el pagament d'una tarifa, això diu la llei, requereix el pagament d'una tarifa. Vostès què entenen? Perquè el PP ara ens diu que no vol dir res, que no la cobrarà, i per això fa una llei per dir que el tractament requereix una tarifa? Una tarifa, a més, ho diu la llei, que s'ha de calcular amb costs reals, això ho diu la llei, s'ha de calcular amb costs reals: què vol dir, vostès què entenen? No posen totes les taxes perquè tot es fa així, de tot calculen el que costa i hi poses un preu; no, si insisteix que ha de ser en costs reals, vostès què entenen? Que no hi ha bonificacions, no? Que s'ha de pagar íntegrament el cost, si no, per què ho posen?

És el missatge de sempre del PP, el missatge és subliminal però clar, el reciclatge és car, el negoci és incinerar; incinerar ens dóna doblers, reciclar ens en costa, tot va en la mateixa direcció, desincentivar la recollida selectiva i anar-ho reconduint tot cap a la incineradora. Bé, idò, nosaltres no hi estam d'acord, ni nosaltres ni les directives europees que deixen clar que la incineració és el darrer recurs.

Moltes gràcies per la seva paciència, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular, la Sra. Virtuts Marí té la paraula.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Tenia preparada una intervenció, però crec que el primer que els he de dir és que són uns hipòcrites.

(Remor de veus, petita cridòria i alguns aplaudiments)

Vull dir, qui diu estimar Mallorca no pot pujar a aquesta tribuna i dir coses tan greus com que som el femer d'Europa o que enfangam el nom de Mallorca, qui fa això és qui ho diu, qui ha aconseguit portades de diari, pàgines web són vostès, el tema no és si importam o no importam residus, el tema és que vostès són una panda d'irresponsables, però una panda d'irresponsables, del primer al darrer.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I això és molt greu, això és molt greu perquè això no és una conversació de barra de bar, ni nosaltres som unes persones indocumentades que ens podem permetre el luxe de dir alguna que altra barbaritat, ens podem equivocar, però dir barbaritats a consciència és una altra cosa. I que, a més, aquestes barbaritats les digui qui ha autoritzat aquestes obres, li vull recordar, Sr. Alorda, que vostè formava part del Govern del Consell Insular de Mallorca a la legislatura passada i que les obres les varen fer totes vostès, totes, del primer dia al darrer dia, però, però, realment què volen?

(Remor de veus)

És que clar, jo entenc que vostès tinguin mala consciència, jo ho entenc, tenen realment un conflicte intern, per governar s'han d'empassar el que sigui, però bé que no amollen la cadira, no fos cosa! I llavors ...

(Remor de veus)

... han d'anar de purs -crec que a Mallorca això vol dir una altra cosa-, però de limpios.

(Remor de veus i algunes rialles)

(Pausa de la intervinent)

Realment és una falta de respecte a la intel·ligència d'aquesta cambra parlar que el Pla director de residus és una estafa. I per què no el canviaren durant quatre anys si era una estafa? Si vostè té tan clar que això és una estafa, escolti, haver-se'n anat del Govern; però si va ser la consellera d'Els Verds qui va ser a tot el procés, Marilena Tugores, d'execució d'aquesta ampliació! A què ve ara aquest discurs alarmista?

Mirin, efectivament estic d'acord amb vostès que això és un tema delicat, ho és, però ho és pel tractament que vostès n'han fet, que han convertit en un problema greu per a la nostra terra una cosa que és normal a tots els països civilitzats d'Europa, en els ambientalment més avançats, però no, nosaltres hem

descobert alguna cosa que la resta del món no sap. Ens haurem inventat allò del CSR; idè miri, no; agafin totes les definicions que vulguin de qui vulguin; de fet només en parlen vostès, que són una bandada d'hipòcrites en aquest tema.

(Remor de veus)

Ho són, els ho torn a dir. Escolti, la Llei de residus la va fer el PSOE, i ho preveu. Qui organitzava conferències sobre aquest tema era el PSOE. Qui, president socialista de Catalunya, defensava aquest tipus de residus era el director general corresponent d'Energia de la Generalitat. Què passa, que a Balears som distints?

I hem d'aguantar uns insults que realment..., jo què volen que els digui? Mirin, nosaltres no feim el negoci de ningú, i esper que vostès tampoc, ni beneficiar-lo ni dejectar-lo, complir la llei. Hi ha un pla director?, es compleix; hi ha un contracte?, es compleix. Informe favorable del Consell Consultiu, informe favorable del Consell Consultiu. De fet el PSOE va votar a favor a la comissió informativa, que llavors degué passar alguna cosa entre la comissió informativa, entre el dictamen i el ple que jo ja no sé, que és on entra la política. Però van votar favorablement a la comissió informativa, m'he llegit les actes, Sr. Bonet.

I ja que sembri el dubte sobre tothom i sobre tot, i que ho sabem i no ho sabem, és que pareix mentida que vostès hagin gestionat l'àrea de medi ambient. O no sap que en aquesta illa hi ha moltíssimes infraestructures que estan sobredimensionades?, per començar les depuradores i les dessaladores, i que hi estan per poder complir amb la temporada turística, precisament amb l'increment de població que tenim? O no ho sap, vostè, això?

(Remor de veus)

Eivissa Centre, Sra. Santiago, que alguns podrien callar, també, eh?!

(Petit aldarull)

Sra. Santiago!, eh? Sí, sí.

(Més remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor..., per favor...

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Mirin, els interessa...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor... Preg a tots els diputats i les diputades que deixin parlar a la diputada que té l'ús de la paraula.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President. És que nosaltres ho hem d'aguantar tot i altres no aguanten res.

Mirin, els dic el que hem parlat moltes, moltes vegades. Aquesta llei no canvia cap dels objectius del pla director de Mallorca. Seguin apostant per prevenció, reutilització, reciclatge i després valorització energètica. Afortunadament, i gràcies a aquest pla director, l'eliminació és un recurs que aquí no s'utilitza, i això compleix fil per randa la llei estatal, i això compleix fil per randa les directives europees, i prova d'això és que acaba d'informar favorablement la Unió Europea! Què passa?, que en saben vostès més que ningú?, i quan la Unió Europea informa favorablement el transport vostès continuen amb una bola màgica que els dona la possessió de la veritat que diu que està tot malament? Mirin, jo no en sé, però sí que em fii del que en sap, i el que en sap em diu que està bé, i per tant jo m'ho crec.

Però és que, a més, crec que hem de recordar que vostès han canviat molt d'opinió. Juny de l'any 2008, visita a les obres que havien començat vostès feia uns mesos. Què diu el director general en aquell moment, juny 2008? "Mallorca serà el 2010 la primera regió del món amb abocador zero de residus; incinerarem els residus però no els tirarem formant una muntanya d'escombraries"; i tres mesos després la consellera del ram torna a visitar les obres i diu: "És un exemple de gestió eficient de residus i de sostenibilitat, ja que de les escombraries es genera energia elèctrica; es produirà un 5% de la potència instal·lada a Balears. Tancam tots els abocadors i donam valor a tots els residus mitjançant la valorització energètica o la valorització material i el reciclatge". I això ho deia el seu govern, no ho ha dit el Partit Popular, el 2010 no governàvem a Mallorca, governaven vostès. I ara ens vénen amb això. Realment coherència, senyors, coherència.

Però és que, a més, de què parlem realment? Parlem d'una autorització possible per un any i per una setena part de la capacitat d'aquesta incineradora; i això és la font de tots els mals d'aquesta illa?, jo crec que no. Em pareix una desproporció tan evident entre el que diuen i la realitat que realment només em reafirma que l'únic que els interessa és la política i és fer mal, i és dir barbaritats com allò de femer d'Europa, que jo he arribat a pensar que els deu pagar alguna destinació competència nostra, perquè si no, no entenc que diguin aquestes barbaritats.

I llavors, i sobretot, sembrar el dubte sobre l'honorabilitat de les persones. Miri, li repetesc allò d'abans, si té res a dir al Sr. Company, o al jutjat de guàrdia o ho retira, vostè mateix, pot triar, pot triar. No, no, no pot pujar aquí a fer acusacions d'aquesta gravetat, de prevaricació, i llavors anar-se'n tan content a ca seva; no senyor, si vostè té res a dir, al jutjat de guàrdia, i si no ho retira en aquesta cambra. No, no, és que això és així.

(Alguns aplaudiments)

I nosaltres no pactam res amb ningú que no haguem de complir estrictament la llei. Si vostès no varen canviar el contracte, no varen canviar el contracte! Dues auditories!, pagades pels ciutadans. Això, al ciutadà de Mallorca, no només no li costa un euro, sinó que farà que en pagui menys. Què passa?, que el que vostès volen realment és que els ciutadans de Mallorca paguin més? Jo és que he arribat a la conclusió que en tota aquesta qüestió el que a vostès els sap greu és haguem trobat una solució per no haver de pujar la tarifa. En aquest tema no ens hi entendrem mai. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bonet, quan vostè vulgui.

EL SR. BONET I BONET:

Es el darrer debat de fems que feim en aquesta tribuna, però no serà la darrera vegada que en parlarem, en poden estar segurs. És el darrer debat i constatam la covardia dels diputats del Partit Popular de Mallorca, que no han pujat aquí a defensar aquesta modificació de la gestió de residus de Mallorca, covardia, covardia!

(Petit aldarull)

Incapacitat de defensar això, és indefensable. Sr. Rubio, pugui aquí a defensar-ho. No ha pujat, no, cap dels diputats de la llista del Partit Popular de Mallorca no ha tengut la valentia de pujar aquí, cap dels diputats. Sr. Martí, vengui aquí a debatre, vengui aquí a debatre...

(Remor de veus)

Vengui aquí a debatre, vengui aquí!, vengui aquí a debatre.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!, per favor! A veure, per favor... Per favor, Sr. Diputat... Sr. Diputat, tranquil·litzi's. Tranquil·litzin-se, tranquil·litzin-se.

EL SR. BONET I BONET:

El dia que parlem de les autopistes d'Eivissa sortirà un diputat menorquí, per exemple? Jo ho trob lamentable.

(Més remor de veus)

Vostès només aplaudeixen l'insult. És el que han fet amb la Sra. Marí, l'insult...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, per favor...

EL SR. BONET I BONET:

...i li deman, Sra. Marí, li deman sincerament que retiri els insults que ha vessat aquí, retiri l'acusació d'hipòcrites, per favor.

(Algunes rialles i més remor de veus)

No? És que per ventura..., un exemple del que acab de dir. Dia a dia amb la seva actuació degraden vostès aquesta cambra. Avui matí amb l'actuació del Sr. Delgado n'hem tengut un magnífic exemple; ha tret un tema que tenia res a veure enmig, han disparat i en lloc de ferir a qui volien ferir han ferit els seus. Jo de vostès aniria alerta perquè, segons de quines coses, el Partit Popular no en pot donar cap ni una, de lliçó, cap ni una. Un mínim de decència i s'evitarien segons quins moments incòmodes en aquest parlament.

Passarem als arguments que, ja li dic, jo és que no..., són ridículs, són ridículs. Ens posen d'exemple les regions més avançades d'Europa. Les més industrials. Vostès estan avalats per uns *powerpoints* de la concessionària que comparen el port de Rotterdam amb el port d'Alcúdia. Per favor!, d'on han tret els arguments?, de les pàgines del professor Franz de Copenhaguen? És que fan rialles.

I llavors em diu "no, i Catalunya". Clar que Catalunya és diferent de Mallorca, per favor! Tenim una estructura econòmica completament diferent que no té res a veure. En l'únic que ens assemblam a Catalunya..., bé, l'únic, en tota la nostra història i tota la nostra cultura i tota aquesta..., no sé, aquesta germanor que hi ha entre aquests dos països; ara bé, no em comparí una regió industrial des de sempre com és Catalunya amb una regió com Mallorca, que passa de ser una regió agrícola a una regió turística en els anys seixanta d'aquest segle, del segle XX, per favor!, és que torna a ser ridícul que em faci aquestes comparances.

És a dir, que ens retregui que perquè nosaltres no vàrem modificar el pla sectorial, perdoni, però amb el pla sectorial tal com està redactat, al qual vàrem donar suport amb coherència, el Grup Socialista hi estava d'acord, i jo l'hi he llegit i vostè no n'ha fet esment perquè no li interessa; el punt 2 dels objectius el que diu és que aniran tancant progressivament les línies d'incineració, no que anirem omplint progressivament les línies d'incineració, que és el que fan vostès. Si no volen que critiquem el Pla director sectorial de residus de Mallorca no el modifiquin; si no volen que en parlem retirin el projecte, és així de senzill.

Els temps de silenci, en què l'oposició havia de callar i havia d'anar d'amagat han passat, afortunadament, i estam aquí en aquest parlament perquè ens han elegit democràticament per donar la nostra opinió i representar l'opinió de molts de ciutadans de Mallorca als quals no poden menysprear de la manera que ha fet vostè, Sra. Marí.

(Alguns aplaudiments)

I no em parli de canviar d'opinió. Jo no li diré hipòcrita, que cadascú pensi el que vulgui. Vostès l'any passat en el Consell de Mallorca varen votar una moció en què deien que rebutjaven la importació de fems. Ara em diran "no, això és combustible". Per favor!, se'n riuen del ball i dels sonadors, això és el que fan vostès.

Em diuen: "i tot això ho feim perquè els mallorquins no hagin de pagar més per la taxa de residus". Bé, si no volen que els mallorquins paguin més retirin l'impost d'envasos, retirin la pujada de les taxes que han pujat ara, retirin tots aquests impostos que acompanyen els pressuposts d'enguany, però no faci el ridícul de venir aquí a defensar una llei argumentant que no volen pujar la taxa de residus a Mallorca i apugen la resta d'imposts i taxes, i se n'inventen de nous, que a més no els sap explicar el director general quan compareix aquí a explicar-los. És que, la veritat, la seva coherència és molt especial. Són coherents segons quan, però li reconec una cosa, el Partit Popular és sempre coherent quan defensa interessos privats, això sí, aquesta coherència sí que la tenen, aquesta seguretat jurídica per als interessos privats sempre hi és. Per als interessos generals, depèn.

Jo no entraré en més detalls, la veritat. Jo crec que el debat s'ha desviat molt del que hauria d'haver estat. Vostès, i concloc amb això, estan instal·lats en la supèrbia, en la supèrbia d'una majoria parlamentària que no és una majoria social, i bastaria sortir al carrer perquè se n'adonassin. Vostès capolen dia a dia les fites a què hem arribat després d'anys d'esforços i de polítiques. Parlam de drets socials que hem anat perdent, parlam avui d'un llarg recorregut per arribar a l'abocament zero, del qual estam orgullosos, i a un augment del que reciclam.

Parlam també del que han aconseguit vostès, i sap què han aconseguit vostès?, un partit que a nivell teòric és el defensor de l'empresariat, el defensor dels interessos econòmics? Han aconseguit que avui horabaixa un comerciant que fa 35 anys que obre el seu negoci anunciï que demà farà vaga general, perquè no està d'acord amb les polítiques que vostès fan, i és el president d'una patronal. Això han aconseguit vostès tancats en la seva majoria parlamentària, amb l'insult, amb la desqualificació. S'estan quedant tot sols, i el dia que treguin el nas a guaitar al carrer se n'adonaran. Això és el Partit Popular que avui en dia hem de patir, venut als interessos de les grans corporacions i fent polítiques contra la gent més senzilla.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Jo, Sra. Marí, no li demanaré que retiri res, els esforços inútils produeixen malenconia, i jo preferesc dedicar les meves energies a batalles que guanyarem, a batalles que guanyarem.

Ara vostè ens retreu que nosaltres qüestionam o posam en perill la imatge de Mallorca. M'ho diu vostè? Vostè ha reparat amb què surt la imatge de Mallorca d'ençà que hi ha el Partit Popular tots aquests anys en els mitjans internacionals? Som la riota ara darrerament del Cabrera xou, amb el Sr. Company i el Sr. Bosch, el Sr. Bosch enregistrant vídeos pedagògics i no ens pot dir quin equip professional està devora ell, i vostè m'acusa d'afectar la imatge de Mallorca?, que som la riota de tot l'Estat?

Després de Pescara, després de Pescara vostè ve aquí i ens diu "per ventura vostès han cobrat"; el de Pescara pagava, diuen, als polítics perquè fessin negocis amb ell. I vostè em diu a mi a veure si nosaltres hem cobrat?! Però Sra. Marí, Sra. Marí! A vostè no l'estimen, Sr. Rotger, no l'estimen perquè tenint el parament que tenen diumenge, diumenge, per finançament del PP!, del PP!, amb persones *potentior*, persones del Partit Popular, venir a dir aquí qui està perjudicant la imatge de Mallorca amb un president del Parlament imputat, francament, Sra. Marí!, francament, Sra. Marí!

(Remor de veus)

Sap què està pensant, tothom aquí?, cada vegada estam més lligats a la idea siciliana, Sra. Marí, d'ençà que governa el Partit Popular, això i les polèmiques ecologistes, això i les polèmiques ecologistes. Es Trenc, volen urbanitzar una altra vegada Ses Covetes; volen ser el femer d'Europa... Això és el que ens està marcant una nova imatge de Mallorca, que és una potencia turística mundial i que tots hauríem de dur damunt la mà, anant ben alerta a qualsevol missatge que la poguéis perjudicar, perquè vivim d'això, a part que l'estimam, i qui estima Mallorca no la fica en aquests fregats, Sra. Marí, no la fica en aquests fregats.

Ara, si vol comparar la imatge de Mallorca que es pot tenir a partir de les nostres polítiques i de les seves, bé, podem anar a mirar hemeroteques internacionals, les que vostè vulgui, i anem a mirar com va girant la imatge de Mallorca moderna, puntera, dinàmica, primera línia del món, amb el que s'està convertint la segona línia de Mallorca, i mirin quin és el responsable.

Veig que matisa més quin és el nostre paper en tot aquest *embolao*. Jo quasi que li ho agraeix, perquè ha arribat a dir en comissió que nosaltres havíem aprovat el contracte amb Tirme, i a poc a poc la cosa va quedant circumscrita: pla director PP-UM-PSOE, que és el de les quatre línies; Tirme de tot d'una és vera que hi ha titubejos, al final PP-UM aproven Tirme i nosaltres no. Vostè em retreu que hem complit el contracte. Miri, li podria dir que un contracte s'ha de complir; no li diré això, li diré *mea culpa*, alíquota part amb PP-UM-PSOE per favor del contracte, però *mea culpa*, no em vull refugiar, vull que ho canviem, vull que ho canviem, això és el que vull. Per què?, perquè ara ha quedat demostrat que això no pot continuar.

No ho dic jo. Fa poc mesos, com se li ha recordat, en el Consell de Mallorca i en aquell moment en què encara no hi havia la paraula combustible vostès varen aprovar que no hi hagués importació de residus. Tothom sabia de què parlava, com sabia de què parlava el pla director quan els va prohibir. Per cert, en aquest sentit jo vull assumir responsabilitats; no podem canviar les coses quan governam però en som responsables. No faré mai com el Sr. Rubio, li ho he dit cada vegada, no ho faré mai. Ara, vostè posa un llistó molt diferent. El Sr. Rubio diu 2003-2007, Sr. Jutge, vostè què feia?, i li diu que el PP només votava el que deia la Sra. Munar, amén, no deia res més. Això ha estat l'estratègia de defensa del Partit Popular. Jo no ho he dit mai, he dit que hi ha coses que ja no les podíem fer, hi ha governs que és vera, hi havia coses que haguéssim volgut fer i que no hem fet. Critiqui-ho.

Ara vostè diu "no, si ha una cosa amb la qual no estan d'acord se n'han d'anar, per la cadira". La cadira, Sra. Marí, la cadira? La cadira serà de tots els que governaven i votaven amb Unió Mallorquina sense mirar ni què deien, o no? La cadira serà a veure com ha titubejat avui el Sr. Bauzá a les preguntes que li han fet respecte de la valentia que tenia quan estava a l'oposició. Això pot ser que sigui la cadira. Per paga no m'agrada gens aquesta metonímia càrrec públic, responsabilitats polítiques amb cadires, però, bé, el PP la manté fins i tot quan governa, que ja és al·lucinant, però, bé, ja que la té, deixin les cadires tots els que han donat mala imatge de Mallorca, perquè ara, per bé o per mal i tot, hi ha gent que està donant una malíssima imatge de Mallorca per estar a les responsabilitats polítiques que té en aquest moment, fins i tot si no s'ho mereixen, però aquest mal s'està produint.

Per tant amb la resta jo crec que és vera que els grans elements ja n'hem parlat, no hi haurà cap avantatge. Ja s'ha dit que justament cap diputat de Mallorca no ha pogut defensar aquesta bondat de convertir-nos en el femer d'Europa. Veig que els eivissencs no diuen "no, dugueu-nos-ho a nosaltres, que n'estarem encantats", no ho diu ningú això, per ara, i que la magnitud, no sé com vostè treu l'altra..., d'on ha tret les magnituds, jo les que conec són les de la llei, avui parl de la llei i no en parla, i el que he llegit per tot eren 200.000 tones. Hi ha un altre, vostè sap més coses. El que aprovam avui no hi ha cap limitació de res, ni temporal ni de quantitat. Més que la quantitat de la capacitat que en aquests moments, que en aquests moments, tenen els forns.

Per tant, jo el que li deman és que tornin enrere aquest pla, tornin enrere aquesta concessió, reconsiderin els errors que es varen fer el 2006 i el 2007, mirem que podem fer amb aquests números inflats que teníem i tornam-ne a parlar. Ara, si s'encaboten a intentar dur el fems d'Europa per treure'n profit, és evident, Sra. Marí, ja pot dir el que vulgui, ens trobarà davant. I evidentment no em disculparé per posar, per qüestionar la feina política d'un conseller quan crec que ho he de fer, això a Occident se li diu estar a l'oposició i en el món se li diu democràcia. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Em sap greu que no els agradi debatre amb mi, jo som ciutadana de les Illes Balears i em preocupa tant Mallorca com Eivissa, estic més Eivissa perquè és casa meva, però em preocupa Mallorca, i aquest parlament, que jo sàpiga, és de les Illes Balears. Estic segura que segurament el Sr. Rubio ho hagués fet molt millor que jo, clar, jo som a una comissió, ell és a una altra i nosaltres ens repartim la feina i no tenim per què donar-los més explicacions, no els agrada? Doncs em sap molt de greu, miri. Els ha tocat debatre amb mi pel bo i pel dolent.

Però que realment em diguin que retiri que els he dit hipòcrites, és que és la descripció d'un fet, quan m'acaben de dir siciliana, m'acaben de dir que defens interessos privats, a això se li diu suborn, i em diuen que és un insult dir hipòcrita, ostres tu, jo és que realment... és que ens acaben de dir que som uns mafiosos, i ho hem d'aguantar amb la cara alta i vostès per una simple afirmació, que mantenc i he demostrat, es posen així? Jo crec que els que tenen un dèficit democràtic greu són vostès i que no estan acostumats que els diguin les veritats, però ens queda temps, ens queda temps.

Mirin, nosaltres no els demanam silenci, el joc democràtic, el Parlament és per parlar, jo no els he demanat ni el meu grup mai no els hem demanat silenci, els hem demanat una cosa que jo crec que ens hem demanar tots, responsabilitat, i això crec que tenc l'obligació de demanar-los-ho com la tenc d'exigir-m'ho.

Hem intentat explicar-los que no parlem de fems, és que jo veig la imatge del que són els fems, però si ens hem passat anys intentant que la gent entengui que els residus no són una cosa rebutjable sinó que són una cosa valoritzable, i el moviment ecologista europeu hi va tenir molt a veure amb això. Què passa que a Mallorca i a les Illes Balears hem tornat vint anys enrere i tornem a parlar de fems perquè a vostès els va bé la imatge que això aboca al cap de la gent? No els diré hipòcrites, els diré incoherents, si els sap menys greu.

Em fa gràcia que em diguin que només hem d'arreglar els errors de 2006 i de 2007, no, les conseqüències d'avui no són errors de 2006 i de 2007, el 2006 i el 2007 es varen aprovar els plans directors, totes les normes. Qui va executar les obres? Vostès. Si no haguessin executat les obres, si trobaven que estaven malament, avui no estaríem parlant d'això, probablement els problemes serien uns altres, tendríem un problema gravíssim de capacitat, i el problema que tendríem és que no tendríem abocador zero, això segur, però assumeixin la seva responsabilitat en aquesta qüestió, i no amb la boca petita dient no, són els d'abans i no els d'ara, no, mirin, els errors són seus si no hi creuen, nosaltres pensam que s'ha fet bé i, per tant, creim en allò que defensam.

Miri, per acabar, només dir-los dues coses, és molt greu pujar en aquesta tribuna i dir coses com acusar que hi ha pactes ocults, sicilianisme, defensa d'interessos privats, per què ens ho diu si ho hem fet tot amb llum i taquígrafs, si la consellera de Mallorca, que ens honora amb la seva presència, ha corregut tota l'illa de Mallorca explicant...

(S'escolta una veu de fons que diu: Pescara)

Pescara no s'ha fet. Pescara no s'ha fet precisament amb una capacitat de reacció que dubt que vostès haguessin tengut i que alab. Per tant, mirin, vostès quan eren govern dia sí i dia també els detenien consellers i directors generals perquè desgraciadament la corrupció no és un problema de partits polítics, és un problema de persones. L'únic partit polític que realment s'ha compromès en contra de la corrupció és el Partit Popular, i el president, el Sr. Bauzá, l'únic. Vostès no, i d'això no en poden presumir perquè l'únic que costà el que costà, ha estat rigorós amb aquesta qüestió ha estat el Partit Popular, i això els sap greu, jo ho entenc, però no eren tan valents ni deien les mateixes coses quan als que detenien eren els seus socis de Govern un dia sí i l'altre també. També hi devien ser en aquell govern. Però -repetesc-, crec que és un error identificar els partits polítics amb els errors o els delictes de les persones. Creim...

(Remor de veus)

Jo els agrairia una mica de respecte, jo l'he pogut tenir, sí, sí, li deman una mica de respecte, Sra. Santiago, de veritat, perquè sentir el run-run de vostè és realment desagradable. Li ho dic, és realment desagradable i ho fa tot el temps, tot el temps.

(Alguns aplaudiments)

Sí, senyora, hi ha una cosa que se li diu educació, quan uns parlen, altres callen. Ja està. Em sap greu, però és així. No, no callarà, no, ni que la matin.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, si són tan amables.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Miri, acab, acab, perquè crec que el tema és massa important per banalitzar-lo. El Partit Popular el que vol, amb totes les lleis que presenta, és que a les nostres illes visquin millor els ciutadans garantint la seva qualitat de vida i per descomptat fent tot el possible per no fer el que feren vostès, augmentar la tarifa un 40%.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sí, Sr. Rubio? Per què em demana la paraula?

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Li deman la paraula per al·lusions clares del diputat Sr. Alorda, que no només m'ha anomenat sinó que a més ha exposat un punt de vista absolutament gravós en contra de la meva persona.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Gràcies, Sr. President. Si el Sr. Alorda que sí va governar amb la Sra. Munar i que sí es va seure al seu govern i va estar sota les seves ordres, convendria que qualche dia ens expliqui a tota la ciutadania com va aconseguir la seva plaça de secretari d'ajuntament tenint responsabilitats com a conseller responsable de Cooperació Local a l'illa de Mallorca.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

No, no li don la paraula. No, no li don la paraula. Sí, Sr. Barceló?

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. Rotger, crec que el Sr. Alorda té una al·lusió clara que ha de poder contestar en aquest plenari. No entenc que no li doni la paraula.

EL SR. PRESIDENT:

No.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Idò que quedi constància de la meva protesta.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Moltes gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Segon debat. Debat de la resta de vots particulars, RGE núm. 8312/12, presentat pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, i RGE núm. 8313/12, del Grup Parlamentari Socialista derivats de l'aprovació de les esmenes RGE núm. 6640, 6632, 641, 642, 631, 630, 633, 636, 637, 638, 635 i 639 del Grup Parlamentari Popular; així com la totalitat de les esmenes mantingudes pel Grup Parlamentari

Socialista i pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca que són les següents, esmenes mantingudes pel Grup Parlamentari Socialista que, havent estat defensades i votades en comissió no s'han incorporat al dictamen: 6593/12, article 2; 6594/12, article 3; 6598/12, article 7; 6597/12, article 7; 6599, 600, 601 i 602 article 8; 6603/12, article 9; 6604, article 10; 6605, article 14; 6606, 607, 608, disposició derogatòria única; 6609/12, disposició final primera; 6610, disposició final quarta; 6611/12, disposició final sisena; 6613/12, disposició final cinquena; 6614/12, disposició final novena.

Esmenes mantingudes pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca que, havent estat defensades i votades en comissió, no s'han incorporat al dictamen: 6591/12, article 5; 6573/12, article 7; 6574/12, article 9; 6575/12, article 10; 6576/12, article 11; 6577/12, article 14; 6579, 80, 81/12, disposició derogatòria única; 6592/12, disposició final tercera; 6582, 83, 84, 85/12, disposició final quarta; 6586, disposició final setena; 6587 i 6588/12 disposició final novena.

Per defensar el vot particular i les esmenes el Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, continuam amb el debat d'una llei que parla de moltes coses més, al marge del fems, d'una llei que havia de ser la llei estrella del Govern autonòmic, si feim cas al pla de creixement que varen aprovar vostès abans d'aquest estiu. Aquesta llei d'activació econòmica havia d'afavorir la recuperació i la consolidació econòmica de la nostra comunitat. Quantes vegades no hem escoltat això, Sr. Vicepresident?, i tant de bo hagués estat així. Ben segur que si aquesta hagués estat una bona llei l'haurien batejada com a Llei Aguiló o un nom similar, i en canvi, fixi'ns vostès si és enfora dels objectius fixats que ha acabat sent, com molt bé ens ho recordava el meu company el Sr. Bonet, la llei del fems. Una llei que en el moment que fou validada com a decret llei pel Parlament el Grup Socialista ja denuncià les mancances d'un text legal molt magre, elaborat d'esquena a l'interès general i en absolut acordat i que molt manco resolvia els vertaders problemes que té la nostra indústria i el nostre sector energètic.

Denunciàvem abans de l'estiu que el decret llei era un conglomerat d'actuacions inconnexes que feia de l'excepció una norma general i que redactat amb preses i pensant en resoldre problemes puntuals que té el Govern damunt la taula evidenciava la manca de visió a llarg termini. Un decret llei amb unes disposicions, amb més disposicions que articles, que derogaven de forma parcial altres lleis i modificava altres set, sense perseguir en absolut un objectiu unificador, sinó tot just el contrari, generava més confusió i més incertesa a una legislació administrativa ja de per si prou complicada.

Ni creixement econòmic, ni seguretat jurídica ni visió de conjunt ni de llarg termini. Des de la seva entrada en vigor res no ha aportat a la nostra economia, però en aquell moment tot va ser frisson, la seva aprovació era inajornable. És igual si es tractava d'un bunyol jurídic, s'havia d'aprovar a pesar que els resultats, tal com nosaltres ja vàrem advertir, han acabat sent ben minsos. I és cert que la decisió de tramitar el decret llei com a projecte de llei ens va permetre albergar una mínima esperança, hauran valorat les pífies, vàrem pensar, i ara mitjançant la tramitació parlamentària les corregiran via esmenes per tal de portar-li seguretat i solidesa jurídica. Es donen, en definitiva, una segona oportunitat per modificar i millorar el text. Idò no, senyores i senyors diputats, res més enfora, si la tècnica legislativa era dolenta idò ara l'han empitjorada encara més, si tremolava la seguretat jurídica idò ara la inseguretat és evident, si les inconexions del text evidenciaven una manca de globalitat per afrontar la situació econòmica idò ara ja es dona directament per perduda.

Els posaré alguns exemples, algú de vostès coneix la legislació autonòmica vigent en matèria d'aigües? Algú de vostès coneix la legislació autonòmica vigent en matèria de residus? O la legislació vigent en matèria de telecomunicacions? O algú de vostès sap d'un sol text aprovat per aquesta cambra en matèria d'aigües, de residus o de telecomunicacions? Ja els ho dic jo, la resposta és que no, perquè aquesta cambra no ha aprovat cap llei en matèria d'aigües, ni de residus ni de telecomunicacions, trobaran decrets, ordres, reglaments, però llei ni una. No tenim legislació pròpia en aquestes matèries. I en canvi avui, amb el text que vostès aprovaran, ja han introduït per la porta de darrere, via esmenes i sense possibilitat alguna de comptar amb els mínims informes, almanco del Consell Consultiu, i han introduït -deia- a la Llei d'activació econòmica en matèria d'indústria i energia articles d'aigües, de residus i de noves tecnologies. Han començat, en definitiva, la casa per la taulada. En lloc de fer una llei d'aigües, una llei de residus o una llei de noves tecnologies han decidit, via esmenes a una llei d'activació econòmica, condicionar tota la normativa de rang inferior únicament amb la finalitat de resoldre, des de l'arbitrarietat, problemes particulars. I això encara és molt més greu, perquè si els articles proposats perseguissin establir alguns principis bàsics, encara ho podríem entendre, però és que el que pretenen vostès amb aquesta llei és dotar de cobertura legal les trampes que els consellers de torn s'han proposat fer, i fins ara no s'atrevien. Ho tornaré a repetir perquè voldria que quedés clar, amb aquesta llei dotaran de cobertura legal les trampes que els consellers de torn s'ha proposat fer i no s'atreveixen.

Els posaré el primer exemple, el conseller de Territori té damunt la taula un projecte de noves tecnologies que no compleix cap normativa actual, però que té interès a autoritzar-lo i clar, per fer-ho s'ha de saltar tota la planificació existent en matèria de telecomunicacions, i quan dic tota, és tota, Pla director sectorial de telecomunicacions inclòs. Idò bé, el Partit Popular ha trobat la solució, ha redactat un article que atorga al conseller la capacitat d'ignorar tots els instruments de planificació actuals i futurs per tal de poder autoritzar el projecte que li faci ganes saltant-se, com deia, tota la planificació prevista. Açò és el que han fet, impunitat del conseller en matèria de noves tecnologies. I com veig que em miren, esmena número 6622/2012, del Partit Popular, "l'aprovació dels projectes implica, en tot cas, la declaració d'interès general amb independència que la infraestructura

corresponent estigui prevista o no en els instruments de planejament general o en els instruments d'ordenació territorial, inclòs el Pla director sectorial de telecomunicacions i els plans de desplegament que es puguin aprovar de cara al futur". A açò li diuen campí qui pugui, governar des de la prepotència, sense cap tipus de planificació, i governar i prendre decisions des de la particularitat, sense tenir una visió de conjunt, és un vertader disbarat, un disbarat que a vostès els pot venir molt bé, però que ens perjudica a tots.

Però n'hi ha més, els posaré un altre exemple. El conseller d'Agricultura ha decidit que vol autoritzar a les explotacions agràries i ramaderes intensives l'extracció de més metres cúbics d'aigua, però clar, ens trobam amb un petit problema i és que vulnera la normativa de recursos hídrics, els decrets de zones vulnerables dels aqüífers, el Pla hidrològic tampoc no ho permet, ... Doncs bé, el Partit Popular ha trobat la solució per llei, i per tant amb rang superior als decrets existents, faran un article on el conseller d'Agricultura pugui autoritzar de bell nou l'extracció de 4.000 milions de litres més. Esmena 6635/2012, Partit Popular, "es poden atorgar a les unitats hidrològiques classificades concessions d'aigües subterrànies per usos agrícoles i ramaders fins a un màxim de 4 hectòmetres cúbics anuals", 4.000 milions de litres. Açò sí, sempre amb el corresponent projecte tècnic.

És a dir, el conseller d'Agricultura ignorant els decrets de zones vulnerables d'aigües, del Pla hidrològic, de la Llei d'aigües, de la directiva marc i sense donar cap explicació a ningú, té carta blanca amb la introducció d'aquesta esmena per continuar sobreexplotant els nostres aqüífers. És igual que tinguin problemes de nitrats o de clorurs, açò al Partit Popular no li importa. Retornam, senyores i senyors diputats, a la visió sectària, al plantejament de la resolució d'un problema concret on la visió de conjunt els importa tres "pitons" i on són incapaçs de valorar els irreversibles perjudicis que generarà sobre les nostres reserves hídriques. Per acontentar-ne un ens perjudiquen a tots. Aquesta és la seva manera de fer política. Tornam seixanta anys enrere i encara sembla que ho aplaudeixen.

Però n'hi ha més, els posaré un altre exemple, n'han parlat fins ara, la consellera del Consell de Mallorca volia dur fems d'Europa perquè... però la normativa insular no li permet, el Pla de residus inclòs, cap problema, faran una llei, no, faran una llei no, fan un article via esmena per saltar-se tota la seva normativa i així poder-ho resoldre. Els senyors Bonet i Alorda els han deixat ben clars els detalls.

En volen més? Encara no hem acabat, hi ha més exemples d'una autorització a la carta: el director general d'Energia vol autoritzar en sòl rústic una infraestructura d'energia renovable, però el consell insular o l'ajuntament no hi està d'acord. Cap problema, introduïrem un nou article, on el conseller de torn podrà canviar els requisits a exigir als consells insulars, de tal manera que si el molesten ni tan sols li demanaran informe; disposició final novena, deslegalització: "Les normes procedimentals que conté l'article 3 d'aquesta llei -que és la que estableix a qui es demanarà informe i a qui no- es poden modificar per mitjà d'una ordre de la persona titular de la conselleria competent en matèria d'energia". És a dir, arraconen així els consells insulars i els ajuntaments si molesten molt, sempre que ho trobi convenient el vicepresident econòmic.

Volen un exemple més, l'últim d'aquesta arbitrària i insegura llei que vostès avui aprovaran: que hi ha negocis que no compleixen el Pla general municipal i en canvi el regidor de torn té ganes d'autoritzar-lo. Cap problema, posarem un article en aquesta llei que permeti botar-se el pla general, si convé al regidor, sense altre requisit que el fet que estigui justificat pel tècnic extern de l'ajuntament; dels funcionaris, que són els que vetllen per l'interès general, aquests ni els anomenam. Article 9, solucions alternatives, punt 2: "Els tècnics que redactin el projecte o la documentació tècnica i els directores de l'obra podran adoptar, sota la seva responsabilitat, solucions tècniques alternatives a les que pugui prescriure la normativa vigent, sempre que aquestes solucions es detallin exhaustivament i es justifiquin en el projecte o amb la documentació tècnica, amb l'autorització expressa de la propietat". És a dir, sense cap control, obren la porta per botar-se la normativa municipal. La planificació ja no val res, a partir d'ara serà només orientativa quan parlem de nous establiments. L'interès general ja no el defensa ningú i la visió de conjunt que aporta la planificació aprovada la passarem pel folro, a favor d'una decisió particular i singular; a favor de la voluntat del conseller o del regidor a un moment determinat. Ho deia abans, aquesta és la pitjor manera de legislar.

I ja acab, Sr. President, al contrari del que ens vol fer creure la dreta, sí que hi ha moltes maneres, i maneres prou diferents, d'afrontar aquesta crisi econòmica; d'avaluar la legislació fins al nivell d'atorgar butlles papals a l'executiu perquè faci i desfaci, sense encomanar-se a ningú, representa la pitjor de les fórmules possibles per sortir d'aquesta crisi, i més quan qui executarà cada acció, segons la seva conveniència, i des del més absolut obscurantisme, ha demostrat massa vegades que no és de fiar. La cultura de la política clientelar ens ha sortit massa cara a tots els ciutadans de les Balears, les conseqüències les patim cada dia, aprofundir per aquest camí, com a fórmula per sortir de la crisi és aprofundir en la pitjor de les solucions possibles. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Jo miraré de parlar d'aquest *totum revolutum*, és complicat, jo reconec que fa 32 anys que vaig treure unes oposicions d'Estat com a secretari-interventor on no hi havia cap polític, jo no estava enlloc d'això, són unes oposicions d'Estat, no tothom tal vegada té plaça amb oposicions i sap com va això, i no havia vist tocar un pla hidrològic amb aquesta fórmula, per llei, un article d'un pla hidrològic vigent. Per cert, ja qualcú s'ha preocupat de la meua peripècia professional, voldria apuntar que vaig treure plaça a l'Ajuntament de Vilafranca l'any 94, on només hi pot anar la gent que té aquestes oposicions de caràcter estatal amb (...); vaig entrar en el Consell l'any 95. En aquell moment es tramitava l'acumulació de Vilafranca i Petra, perquè em convenia, i com que vaig collir la Comissió de Cooperació es va haver d'arxivar aquella acumulació, perquè no la podia

tramitar, i mira, em vaig perjudicar, però m'ha donat moltes satisfaccions la política per tant (...) penedit. La meua darrera destinació havia estat amb el Sr. Joan Rotger, president del PP de Mallorca, que em va votar, em va aprovar el concurs a l'Ajuntament de Selva, justament ara som el secretari de l'Ajuntament de Sencelles, però mai no he concursat en actiu quan he estat a un govern, perquè he trobat que no era el correcte. És ver que el Sr. Rotger, no sé si l'acusa qualcú de res, ja li diran a ell, però em va acceptar com a secretari de l'ajuntament, i és l'única vegada que ho he fet, també és ver, en actiu, a l'oposició, o en aquell moment.

Però bé, crec que no sé si interessa a ningú més per demostrar la baixesa a la qual és capaç d'arribar un parlament que no per altres qüestions.

Jo voldria tornar al punt al qual ens ...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... i era anar al pla hidrològic, al pla hidrològic. El Partit Popular va avui en contra del pla hidrològic que es va aprovar a instàncies del Govern Matas, vostès se'n recordaran, per poder extreure quatre hectòmetres cúbics d'aigües subterrànies en aqüífers sobreexplotats. L'article 39 del pla -insistesc-, aprovat pel Govern Matas, però després d'haver-se aprovat va entrar en vigor en el primer pacte o ja dins un govern progressista, prohibeix actuar damunt aqüífers sobreexplotats. Com ho justifica el PP? Diu el PP que sobra aigua, que sobra aigua; les dessaladores que ens han fet surten caríssimes, sobredimensionades, com es diu, ens enterraran vius, però el PP diu que sobra aigua. I com és que sobra? Diuen que perquè hi ha 140 hectòmetres cúbics concedits per a regadius agrícoles, però només se'n gasten 40, hi ha 140 hectòmetres cúbics concedits i només se'n gasten 40, això diu el PP. Idò, per què mantenim aquestes concessions sobreres? Per què consentim que algú acumuli drets d'aigua que no ha de menester?

En comptes de cometre la temeritat que ja han fet els bancs, de deixar molta més aigua de la que tenim, confiant que ningú no l'extraurà, això no funciona, valdria més primer tornar recuperar hectòmetres cúbics i llavors ja farem noves concessions. Això és el que es va fer l'any 2003 amb un banc de l'aigua. El PP ho va derogar, el PP el va derogar. És el que diu l'article 39 del Pla hidrològic, que si volen donar noves concessions primer retirin o redimensionin les anteriors. Però una esmena del Partit Popular, en contra d'un pla hidrològic aprovat a Madrid, aprovat, perquè se'n recordin que la Llei d'aigües diu que els plans hidrològics s'aproven a Madrid, mira de fer aquest altre sistema.

I no valdria més mirar què s'està fent amb aquesta aigua, a veure si tal vegada s'estan omplint piscines o s'estan regant camps de golf, si sobra? Tot el que sigui per a reguiu agrari ens hi trobaran a favor, a favor, sempre ho hem defensat. Ara vostès n'hi volen llevar, bé, ens diguin per què i on, però no n'hi afegeixin, 144.

Tota la normativa europea i de retruc estatal avança en la protecció dels aqüífers, per això el PP no vol un pla hidrològic a la directiva europea, per això, per poder fer aquesta esmena i per les zones humides. I tinguin present, no sé si ho ha dit el Sr. Pons, no parlem de 4 hectòmetres cúbics, alerta; el que diu el punt 4 és que s'autoritza el conseller competent en matèria de recursos hídrics perquè mitjançant una ordre -no hi ha res més democràtic- pugui augmentar o disminuir la quantitat d'hectòmetres cúbics indicats a l'apartat 1, en funció de les disponibilitats hídriques. Per què feim plans hidrològics? Per què feim plans hidrològics i els enviam a Madrid? Per què hi ha una llei d'aigües que obliga a tenir informes, estudis, impactes ambientals? Facem una ordre, depenent de les disponibilitats hidrològiques. Qui ho sabrà? El conseller, que en sap molt d'això.

Som conscient que hi ha molts de temes i no tindrè temps de tractar-los, però crec que seria important. En el tema d'energies alternatives ens hagués agradat arribar a un enteniment, compartim que és necessari impulsar aquestes energies i crec que són tristíssimes les dades que tenim a les Illes Balears. Crec que el gran cop contra aquestes energies el va donar el Reial Decret Llei 1/2012, de 28 de gener, que llevava les primes, com vostès saben, i que no ha caracteritzat un esquema positiu per a les Illes, com sí té Canàries. Vostès no toquen aquest tema, no toquen el gran cop econòmic que ha tengut, sinó el tema de les ubicacions. A nosaltres ens pareix bé que siguin ubicades a un pla director, però sembla que vostès transmeten que els plans són nocius per a l'eficàcia. Nosaltres no ho compartim.

És ver que també hi pot haver excepcions, ara les tenim regulades sense interès general, jo crec que és positiu que hi hagués un sistema més ràpid, més eficient, que no sigui un viacrucis burocràtic, però no ens pareix bé desapoderar els consells d'aquesta decisió i entregar-la a un director general, crec que això no és correcte. Vàrem intentar trobar alguna fórmula que combinés l'agilitat procedimental, que és necessària, amb un respecte institucional, fins i tot els vàrem arribar a oferir que bastava que el consell insular tengués un informe vinculant, ara el Partit Popular no hi ha estat per aproximar-ho.

És el mateix debat en energies alternatives que en telecomunicacions, parlem de si un director general, que està condicionat pels seus objectius sectorials, ha de passar per damunt de la visió territorial paisatgística que arreu del món és molt important, però és que aquí ho és més, a les Illes Balears és central. Per tant, crec que la visió holística que té el consell no pot ser substituïda per un director general.

En els temes de biomassa també compartim la necessitat d'impulsar-la i la veritat és que ha estat el punt probablement en què ens hem sentit més a prop. El Sr. Pons ja ha apuntat quina és la discrepància, els magatzems provisionals en sòl rústic, a veure si els admetem o no; el PSOE diu a polígons industrials, nosaltres estam d'acord amb la llei, estam d'acord que quedin en sòl rústic, però provisionals. Del que no ens fiam és que ho siguin provisionals, aposta demanam una fiança. Hem dit que si hi hagués una fiança hi votariem a favor, però si no hi ha una fiança, amb tots els missatges que ens envia el Partit Popular de garanties dels "ja està fet", que no demanaran mai a ningú que torni a recuperar l'espai tal i com estava abans de la intervenció, la veritat és que ens crea un escrúpol obrir tot el sòl rústic d'instal·lacions d'emmagatzematge abandonades. Per tant, si hi ha un aval, com hi és en totes aquestes coses, molt bé; si no estam cansats de veure que els ajuntaments i el Govern no actua amb subsidiarietat perquè no té doblers, el mateix consell no actua, no es posa al davant amb subsidiarietat, maldament ho pagarà el particular, perquè no té els doblers per bestreure'ls, per tant posam aquesta fiança. Tampoc en això no ens hem entès.

En matèria d'activitats, quasi ho trob divertit, perquè fa un parell d'anys que cada parell de mesos veig un titular que diu que ja no hi haurà activitat sinó declaració responsable; avui el Sr. Gornés s'ho atribuïa a la llei que està en tramitació; el Sr. Aguiló ja ho va atribuir a aquesta; el Sr. Zapatero ja ho deia de l'anterior, la veritat és que d'ençà de la Directiva de serveis hi deu haver hagut una munió de normativa que ha embullat tothom, però que, cercant aquest mateix objectiu de canviar el règim, el règim històric de llicència, pel de declaració responsable. La Llei 17/09, la Llei 25/2009, la Llei 12/2010, aquí ja teníem el precedent de la nostra Llei de règim local del 2006, ara l'antecedent més immediat més veritable, evidentment, és la Llei 2/2011, les darreres de Zapatero, que modifica la Llei de règim local, la qual apunta aquest nou règim.

Nosaltres hi estam d'acord, hi estam d'acord però sense tanta arbitrarietat; nosaltres estam d'acord a llavor burocràcia, però no a llevar continguts, i aquesta llei lleva continguts. Ningú no havia arribat tan enfora d'aprofitar aquesta via per passar de la regulació a la l'arbitrarietat, l'arbitrarietat extrema d'aquest projecte. Si no, diguin-me vostès com qualificarien que una persona pugui fer una declaració responsable, que ja dir-li responsable és complicat, argüint que no acomplirà la llei, que no acomplirà la llei, però té solucions tècniques alternatives, ell té solucions tècniques alternatives. Mirin, si això ho hagués de revisar una administració desconfiaríem, però és que no ho revisa una administració, primer tires i després l'administració anirà a veure si aquella norma que confessadament va contra la llei té solucions tècniques alternatives, si les dónes per bones o no. Bé, per a un bon gestor, per a una persona honesta que va a veure una cosa que ja està feta i li diuen que hi ha solucions tècniques alternatives és un marró; per a un que no és tan bon gestor és el món dels dinars, els sopars i els d'Over Marketing de *yo no soy tonto*. És a dir, si no hi ha regles clares, aleshores passen coses rares. I si llavors no li agrada a l'administració, algú creu que llavors li faran desmuntar una cosa que ja està feta ...? Ho veuríem. Jo crec que solucions tècniques alternatives, les mínimes.

Això vol dir que hi ha d'haver més flexibilitat?, d'acord. Què hi ha d'haver una forquilla?, d'acord. Què és massa rígid i ho hem de fer tot més flexible?, d'acord, però el que no pot ser és que sigui el propi particular qui ho digui.

També hi ha un article d'amnistia, nosaltres pensam que innecessari, perquè si hi ha normativa més profitosa o més bona per a l'administrat doncs que l'aprofiti.

A l'article 11 també es va una passa més endavant del que deia la Llei de bases de règim local, perquè inclou també les que afecten el patrimoni de domini públic les incorpora la declaració responsable, quan l'Estat havia dit que aquestes podrien quedar dins el règim de llicències, nosaltres creim que és prudent que quedin dins el règim de llicències.

Vaig acabant amb un darrer punt de bogeria, els altres aspectes ja els tocaré tal vegada a un altre moment, que són les llicències presumptes. És la seguretat jurídica també en estat pur; diu que si un ciutadà obté una autorització sectorial, amb ella pot entendre atorgades totes les territorials que havia de menester. És a dir que un director general, que no ha mirat mai la normativa municipal, les darreres comissions balears de medi ambient ni les mira, donarà una autorització i dirà: això és bo i tens llicència presumpta municipal; si llavors l'ajuntament li diu que va contra el pla general li haurà de llevar una cosa que ja està feta amb una llicència presumpta. Això no és, això no és seguretat jurídica, és el deliri de la inseguretat jurídica. Estam d'acord, ja dic, a simplificar procediments, però no arribar a aquests absurds.

Com tampoc (...) han arribat a declarar la utilitat pública de la depuradora de Búger. Per favor, revisin-ho, tenim un sistema occidental que quan vol fer una declaració d'utilitat pública per expropiació, no va a una llei, té sistemes de fer depuradores, de fer ... de tot ordre, que ho hem fet sempre, i no anem a posar a cada llei cada vegada un exemple d'aquest tipus; la depuradora de Búger ja té un article en aquesta llei.

Nosaltres, en canvi, intentam retornar a codis coherents, hem demanat un text refós de la Llei d'activitats, en realitat s'està tramitant cosa. Celebrem que s'hagi aprovat una proposta de fer una llei d'energia en un parell de mesos, n'estam satisfets. I ens sap greu, i acab, Sr. President, que a la disposició final tercera, sobre la Llei de contaminació acústica de les Illes Balears faci un canvi la transitòria, que nosaltres no compartim, en el qual es desmunten les zones acústicament saturades que ja tenen regulades en aquests moments els ajuntaments fins que no s'adaptin a la nova regulació. Em perdonaran l'extensió i la dificultat d'aquestes lleis macro, perquè és molt difícil entrar en el debat, però en tot cas, crec que no tenc més temps i a la rèplica mirariem d'aprofundir en alguns dels aspectes de la nova intervenció.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Torn del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Assumpció Pons.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En el ple extraordinari celebrat dia 17 de juliol va quedar validat el Decret Llei de mesures urgents per a la reactivació econòmica en matèria d'indústria i energia i altres activitats, que després es tramità com a projecte de llei i que ara debatem, a partir del dictamen de la Comissió d'Economia. La filosofia d'aquesta llei és la que també va esmentar el vicepresident econòmic, quan va dir: "Durant molt de temps hem intentat resoldre molts dels nostres problemes, mitjançant la promulgació de noves lleis i noves normes, sense adonar-nos que ens posàvem pedres en el camí del benestar comú." Aquest concepte respon a la idea que la multiplicació del nombre de lleis causa més danys que no beneficis. El projecte de llei que avui tractam no afegeix, en canvi ordena, clarifica i suprimeix entrebancs que dificulten les inversions i obstaculitzen la iniciativa privada, però estimular l'economia no passa per subvencionar, com molt erròniament va fer el govern del pacte, sinó que consisteix a crear el marc idoni per generar les condicions i la confiança per aconseguir la reactivació i augmentar la riquesa general.

Aquest projecte de llei redueix burocràcia administrativa, amb l'eliminació de requisits i exigències innecessàries per a la tramitació dels expedients. Tot açò, però, sense perdre garanties, amb uns procediments molt més àgils i eficaços que els actuals. Incorpora la declaració d'utilitat pública a les energies renovables, amb noves mesures d'estalvi d'energia per obtenir un elevat grau d'eficiència a tots els sectors productius. Possibilita la implantació d'energies renovables i autòctones i facilita la construcció de les infraestructures necessàries per reduir les emissions de gasos en un 20%.

Dóna solució a les instal·lacions de telecomunicacions i a la vegada afavoreix les xarxes de comunicació electròniques per donar cobertura a tot el territori autonòmic.

També obre les portes a la producció d'energia renovable en el medi rural, una opció que beneficiarà les finques i explotacions agrícoles i ramaderes. Suposarà una nova renda que aportarà ingressos i millorarà els resultats del sector primari, que necessita alternatives de diversificació.

Per primera vegada, les Balears disposen d'una legislació que aposta a favor de la biomassa d'origen agrícola o forestal, amb uns criteris clars de protecció ambiental i a la vegada de prevenció d'incendis en els boscs. És la logística del combustible que duran a terme els gestors de biomassa. Una nova oportunitat per al camp que incentiva les feines de neteja i recupera la tradició d'aprofitar els recursos forestals, com s'havia fet durant molts d'anys en aquestes illes.

Finalment, i en matèria de concessió d'aigües subterrànies per als usos agrícoles i ramaders a les unitats hidrogeològiques classificades, incorpora també la possibilitat d'atorgar un màxim de 4 hectòmetres cúbics a explotacions que no disposin avui d'aigua suficient per a la seva activitat. Una possibilitat que es justifica en el fet que els nivells de les reserves hídriques a

Balears es mantenen estabilitzats des de fa deu anys, pels informes favorables dels organismes públics i per la disminució de la superfície agrícola dedicada a reguiu i de les explotacions ramaderes en els darrers deu anys.

Durant els debats en ponència i en comissió ha estat possible l'acord a l'article 4, relatiu a la integració de la producció d'energies renovable en el medi rural i també que el Govern balear presentarà durant el 2013 un projecte de llei d'energia que contempli l'aposta per les energies renovables com una eina de sostenibilitat ambiental. Però els grups parlamentaris Socialista i nacionalista mantenen un total de 36 esmenes que no han estat incorporades en el dictamen. El nostre grup no accepta les esmenes de supressió que amb aquest objectiu volen desnaturalitzar i desvirtuar aquest projecte de llei. Tampoc no aprovam les esmenes 6597 i 98 i les esmenes 6599, 6600 i 601 amb l'exigència d'una nova declaració responsable per transformar els punts de recollida i tractament en un punt per emmagatzemar i transferir la biomassa vegetal i perquè no compartim que aquesta activitat s'hagi d'ubicar en sòl industrial.

No suprimirem l'article 14, tal com demana l'esmena 6605 del PSOE. Tampoc no donarem suport a les esmenes del Grup Socialista 6606, 7 i 8, amb supressions i alteracions que contradiuen el projecte dictaminat per la Comissió d'Economia ni seran acceptades les esmenes 6610 i 11, sobre les activitats catalogades i la venda ambulant perquè repeteixen conceptes i dupliquen controls.

Pel que fa a les esmenes del grup nacionalista, la 6591 i 6573 són rebutjades per la innecessària exigència d'un aval per desmuntar les instal·lacions. També rebutjam les 6574, 75 i 77, en clara contradicció amb l'esperit del projecte de llei.

En comissió vàrem acceptar l'esmena 6578, relativa que les activitats menors hauran d'elaborar un projecte tècnic, però ja vàrem manifestar que rebutjàvem la 6576, tota vegada que ja està establerta la Llei de patrimoni històric artístic, d'obligat compliment i, per tant, era reiterativa.

Mantenim íntegrament la disposició derogatòria única i les disposicions finals tercera, quarta, setena i novena. En canvi, ha estat possible la incorporació d'una disposició addicional relativa a la redacció per part del Govern d'un projecte de llei d'energia, a partir de l'esmena 6589 del PSM, que ja va ser acceptada i consensuada.

Senyores i senyors diputats, ens correspon avui aprovar la feina legislativa a partir d'aquest decret llei, el resultat és positiu perquè dóna a les Balears un text que a més de simplificar procediments és pioner en matèries com les noves fonts d'energia, el suport a les energies renovables, la producció de biomassa i noves tecnologies i perquè renova l'antic sistema de llicències que és substituït pel procediment de declaració responsable amb un reforç del control *a posteriori*. No vull acabar sense deixar ben clar que aquest projecte de llei no envaeix cap competència ja que respecta plenament les funcions assignades a ajuntaments i consells insulars.

El Partit Popular manté el mateix criteri aplicat pels governs anteriors, per a la declaració d'utilitat pública de noves instal·lacions energètiques demanaven informes a l'ajuntament i al consell insular corresponent, però no tenia caràcter vinculant. Ara, l'article 3 indica que els informes dels consells insulars i dels ajuntaments tenen el caràcter de determinants. Una llei que dóna resposta a nombroses demandes dels sectors afectats i actua a favor del progrés i del benestar dels ciutadans d'aquestes illes. Per tant, rebutjam les esmenes abans esmentades i anunciam el nostre vot favorable a l'articulat, tal i com ha estat redactat i aprovat per la Comissió d'Economia.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Pons.

(*Alguns aplaudiments*)

Pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Pons té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Vaig fer ja aquesta mateixa reflexió en el moment en què debatíem aquesta llei com a decret llei i explicava que en matèria d'energia, en matèria d'indústria no hauria d'haver estat tan difícil posar-nos d'acord totes les forces polítiques, les diferències que hi ha són mínimes si hi hagués una vertadera predisposició per arribar a aquests acords. Però malauradament açò no ha estat possible, perquè... no, no, no impossible, és que no hi ha hagut cap voluntat, varen començar amb un decret llei, imposat sense cap tipus d'oportunitat possible per al debat, i els tràmits que s'han produït han estat una espècie de piconadora on no s'ha acceptat ni el més mínim canvi i on de fons prevalia, em sap greu que la Sra. Pons i Fullana no hi hagi entrat, aquestes qüestions el que representen una manera diferent a l'hora de prioritzar la tramitació administrativa.

Determinant no és vinculant. M'agradaria que això quedàs molt clar. Als consells insulars i als ajuntaments se'ls demanarà un informe determinant, això és, se'ls escoltarà i després faran el que voldran, amb l'afegit que la disposició novena permet al conseller suprimir, fins i tot, l'informe determinant. Açò no ho expliquen vostès. Per tant, ens ho saltarem cada vegada que no els faci ganes escoltar els consells insulars, disposició final novena. Li ho torn a repetir, açò no pot ser.

I estam d'acord amb la simplificació administrativa, per suposat que sí, res més faltaria, no amb la simplificació selectiva. Crec que aquesta llei el que fa és establir algunes respostes d'agilitat per a qüestions massa concretes, però la resta agafaran la via normal, i açò és el que no pot ser, perquè el plantejament hauria de ser d'àmbit general, d'aplicació per a tothom, sabent exactament abans de començar quines són les condicions. Perquè les condicions es marquen *a posteriori*, dins el despatx del conseller, a les hores de decidir les coses no anam pel camí que toca i açò és el que fa precisament aquesta llei, una llei que va començar en matèria d'indústria i energia, que per cert d'indústria no hi ha cap proposta, ni una, però va començar d'indústria i energia i ha acabat d'indústria, energia, noves tecnologies, residus, aigües, altres activitat i mesures tributàries.

Crec que ho han tocat quasi tot i a més li han fotut a sota la Llei de renous, entram a legislar en temes de vendes ambulants i condicions sanitàries, tocam una disposició de la Llei del Parc bit, tocam la Llei d'avaluació d'impacte ambiental i, fins i tot, solucionam, com molt bé deia el Sr. Alorda, els problemes jurídics de la depuradora de Búger. Açò aclarir, aclareix molt poc. Ho embulla més i serà una llei més de consulta a l'hora de poder encaixar una interpretació del que representa un problema concret. Per tant, no, no solucionam els problemes, hi ficam una nova llei que encara ens ho embulla molt més en alguns temes molt concrets.

El tema d'aigües, sí que crec que val la pena entrar-hi un poquet en un cert detall. Açò és el Decret 116/2010, el Decret 116/2010 estableix quines són les zones contaminades per nitrats procedents de fons agraris i del seu programa de seguiment i control del domini públic hidràulic. Aquí estan establertes quines són les zones on hi ha contaminació d'aqüífers. Tenim a Mallorca la unitat hidrològica on hi ha Almadrava, el Pla d'Inca i Sa Pobla, Pla de Palma, Manacor, Lluçmajor, Campos, pràcticament totes. A Menorca tenim la de Migjorn, per tant, tot el que és Menorca. Totes aquestes tenen problemes en aquests moments com molt bé diu aquest decret del Govern autonòmic, quant a contaminació per nitrats. Si a açò li posam a sobre el decret llei de 4 de maig d'enguany on es modifica la Llei d'aigües i que estableix l'article 56, "*masas de aguas subterráneas en riesgo de no alcanzar el buen estado cuantitativo o químico*" i que, per tant, no permet noves extraccions. Si aquí hi sumes, a més, el Pla hidrològic, que en aquests moments vostès tenen damunt la taula, que no fa cap previsió de noves extraccions d'aigua en cap de les zones establertes i poses a sobre encara, a més, la directiva marc de l'aigua aquesta llei que vostès aprovaran avui contradiu tot el que hi ha aquí damunt. Jo ja els puc augurar que quan això arribi al Govern central ens trobarem amb els problemes que s'han trobat amb la Llei sostenible de mesures urbanístiques, perquè xoquen massa coses a la vegada i és massa evident.

Els ho hem repetit per activa i per passiva a la ponència, a la comissió, no hi ha hagut manera que volguessin escoltar absolutament res. La resposta, saben quina havia estat cada vegada? Crec que val la pena que les senyores i els senyors diputats ho sàpiguen, la resposta havia estat que hi ha els estudis que ha fet el Govern, se suposa, que avalen precisament aquestes noves extraccions d'aigua. I nosaltres els dèiem, bé, passin-nos els estudis i els analitzarem. En la ponència ho varen repetir, eh?, res. Vàrem arribar a la comissió, perquè ens varen dir, no, no passeu pena que a la comissió -la Sra. Marí se'n recordarà perfectament que era qui coordinava la ponència-, a la comissió tendran els estudis, i a la comissió evidentment els vàrem demanar, i la resposta de la comissió va ser, llegesc textualment l'acta de la comissió, la Sra. Marí i Ferrer: "no els tenc en aquest moment, però miraré de tenir-los abans del plenari". Idò, hem arribat al plenari i els estudis no els ha vist ningú. Açò sí, ens asseguren que ho compleixen tot, per inspiració divina o per acte de fe. No podem legislar així, no ens podem trobar amb una llei que no compleixi les normatives que tenim de l'Estat, directives europees que no permeten prendre aquestes decisions.

Per tant, ja auguram problemes lligats a aquesta llei. I els ho he explicat d'una manera molt clara, no és que els tengués amagats a la màniga, no, no, repetit des del primer dia, amb articles de premsa i tot els ho he explicat, no hi ha hagut manera que vostès hagin volgut fer cas a això. Clar, és impossible, per tant, poder arribar a cap tipus d'acord quan el seu plantejament va en aquest sentit.

Res més, acab ja. M'hauria agradat haver escoltat per quins motius decidien en alguns casos poder-se saltar el Pla director sectorial de telecomunicacions, sense que estigui explicat enlloc. He explicat els problemes d'aigua. Ens els trobam també en matèria d'activitats. Aquí la sensació que dona és que legislam a una doble velocitat. N'hi haurà alguns, els que estaran a prop dels consellers, dels directors generals, que tendran una via directa i, per tant, amb una autorització, sense encomanar-se a ningú, serà que sí, i els altres haurem de fer la tramitació que hi ha fins ara. I açò no és una manera de fer ni de plantejar l'agilitat administrativa, això és una manera perversa de guanyar quotes de poder des del Govern, però que, en definitiva, perjudica a tots els ciutadans.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Pons, li han dit que hi havia molts d'estudis, jo crec que els estudis estan penjats, no importa cercar-los tampoc massa. El nou pla hidrològic el té penjat a la pàgina web el Govern, firmat per tots els tècnics de totes les unitats hidrogeològiques que hi ha i en quin moment es troben i està penjat a la pàgina web, són els estudis que hi ha fets i els té el Govern i els mantenen classificats, i els mantenen classificats.

Si volen canviar el primer canviïn, no sé, canviïn la informació que tenen els ciutadans a la pàgina de portal de l'aigua del Govern de les Illes Balears de torn. Perquè, a més, jo crec que també vostè ha fet una descripció, un poquet, en quin moment es troba la normativa, però a mi m'agradaria recordar el nostre article, l'aprovat, el BOIB és el de l'any 2002, perquè es va enviar a Madrid i es va destorbar, però vaja que venia també d'enrere, les normes generals per atorgar concessions d'aigües subterrànies. És talment el que va sortir del Govern Matas, perquè aquest punt no es va tocar en absolut. No es poden atorgar concessions d'aigües subterrànies a les unitats hidrogeològiques classificades. No obstant això, amb caràcter excepcional, es poden atorgar concessions quan aquestes impliquen una reordenació de les captacions existents inscrites legalment i sempre que aquesta reordenació suposi una millora substancial a l'efecte de les extraccions sobre l'aqüífer.

Correcte, d'acord, estam d'acord amb allò que es va intentar el 2003 amb el banc de l'aigua. Allò que s'intentava és, per ventura tenim massa aigua donada al reguiu, cerquem una manera de compensar-la perquè mai ningú no pugui quedar sense reguiu. Però no estava d'acord el Sr. Conseller, pareix que trobava que faltava aigua a l'agricultura. De fet, hi va haver per ventura la polèmica més important que ha tengut la informació pública del Pla hidrològic, era si dedicava prou aigua a l'agricultura. Ara ens diu el PP, la Sra. Pons, que dels 140 hectòmetres cúbics destinats al reg només se n'utilitzen 40. Això diu la Sra. Pons, i és a una nota de premsa del Grup Popular a la pàgina del Grup Popular, per si algú la vol mirar, per si algú la vol retirar. Perquè això és la posició oficial avui del Partit Popular. Idò, per què no revisam concessions? Perquè d'aigua sobrar, no en sobra molta, perquè si no, per què feim dessaladores i pagam 6 milions d'euros anuals amb interessos només de dessaladores si ens sobra l'aigua que és boníssima de pou? Boníssima, segons on, segons on.

Però és que el Sr. Company ens ha dit que va retirar el Pla hidrològic perquè no havia passat informació pública, després d'anys d'informacions públiques com mai. L'hem estat esperant quinze mesos, quinze mesos i quina modificació del Pla hidrològic ens du? Aquesta, aquesta, a través d'una esmena del Partit Popular sense cap informació pública i sense res. I si diu els noms tècnics de les unitats hidrològiques, Sr. Pons, per ventura s'equivocarà no dient Sa Pobla, perquè convé dir on hi ha els aqüífers també, a part de totes les unitats hidrogeològiques. Crec que les coses s'han de resoldre d'una altra manera, i talment ho dic i crec que això s'ha de resoldre amb un pla hidrològic que el modifiqui.

Avui ens ha dit el conseller que ha aconseguit que la disposició addicional primera de la seva llei no la impugnarà el Constitucional, el Govern de l'Estat, tot i que i havien dit que era inconstitucional. Per ventura aconsegueix que no li impugnin que un pla hidrològic, aprovat en el Consell de Ministres, el modifiquem amb una llei d'aigües. Ja podem fer un pla hidrològic per llei, ja ens empoderen, voldríem que fos per un ús sostenible de l'aigua, no per fer favors o no per passar-nos per damunt els plans de la directiva de l'aigua, de la Llei d'aigües i de tota la normativa ambiental que hem creat entre tots i sobretot ara, des de fa dos anys, la directiva de l'aigua vostès saben que és de l'any 2000 i donava deu anys per adaptar-s'hi i estam pendents d'una multa europea per no tenir pla hidrològic. El Pla hidrològic anava el mateix dia que hi havia d'anar el de Catalunya i es va retirar. Aquí som, aquí som i sense notícies. Notícies no, notícies aquestes.

És veritat que l'any 2005 el Sr. Font i el Sr. Matas, Sra. Pons, no torni a dir que aquest decret és del govern progressista perquè crec que ho ha dit un parell de vegades i és a la nota de premsa del PP, que un decret de l'any 2005 és del Govern progressista, ho diu el PP en la seva pàgina web i està firmat per Jaume Font i per Jaume Matas. Jaume Font ja no hi és, però és que Jaume Matas, no ho sé, però la qüestió és que l'any 2005 sí que hi eren i és el que deroga el decret que nosaltres férem, que és el de 2003 i del banc d'aigua. Per tant, jo crec que embullen el menys possible.

Acab, Sr. President, no tendré temps de tocar els temes. Un dels que no he tocat és que estam en contra de posar naus comercials en el Parc Bit. Un Parc Bit que havia de ser per empreses punteres i ha acabat en equipaments escolars i que nosaltres no hi estam d'acord, a més, que continuï sent una taca negra en el PGOU de Palma. Crec que és el moment ja de reconsiderar aquesta llei i tornar el Parc Bit a l'Ajuntament de Palma i al Pla general natural i no que sigui el Govern que continuï fent la regulació urbanística d'aquest pla.

En tot cas, crec que arguments suficients per mantenir el nostre vot. Ens hagués agradat, com s'ha dit, que en alguns punts ens haguéssim entès més, el tema de renovables, el tema de biomassa, alguns dels punts en els quals hi havia proximitat, però bé, si no accepten el punt de transacció que nosaltres els apuntàvem doncs en alguns dels temes ens abstenem i en altres senzillament votarem en contra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Sra. Pons.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Els grups de l'oposició acaben de demostrar, amb les seves intervencions, que no viuen ni coneixen quina és l'autèntica realitat d'aquestes illes. El Grup Parlamentari Popular no pot donar suport, de cap de les maneres, uns plantejaments erronis i irresponsables que volen continuar amb la política de despesa pública incontrolada aplicada en aquesta comunitat de 2007 a 2011 amb uns dèficits pressupostaris de l'ordre del 4%, i amb el resultat gravíssim de 90.000 persones d'aquestes illes que van perdre el seu lloc de feina com a conseqüència d'aquesta mala gestió. Aquest és el món on encara estan instal·lats els diputats de l'oposició, quan es neguen a acceptar l'evidència i volen continuar amb l'alegre política de la subvenció i de l'endeutament, però sense pagar factures.

Contràriament al que han manifestat els portaveus del PSOE i del PSM, aquest projecte de llei no incorre en cap arbitrarietat ni en manca de transparència, com afirmen gratuïtament en un clar afany de confondre els diputats de l'oposició. Tot l'articulat gaudeix, com no pot ser d'una altra manera, de suport legal i en aquest sentit vull agrair la feina rigorosa i exhaustiva feta pels lletrats d'aquesta casa.

Vol que parlem d'aigua, Sr. Pons? Clar que sí que podem parlar d'aigua, i cal refrescar la memòria al PSOE i al PSM per dir-los que no varen tenir cap inconvenient a aplicar, quan van governar, el Decret 58/2005, que regula la concessió d'aigües subterrànies per a usos agraris fins a 5 hectòmetres cúbics, va estar en vigor fins al dia 4 de juny de 2010 i el govern del pacte no el va derogar. Però no tan sols açò, sinó que després van redactar un nou decret per atorgar noves concessions que van sotmetre a exposició pública, publicat en el BOIB de 25 de novembre de 2010.

Per tant ningú no entén que ara manifestin el seu desacord amb una regulació que van mantenir i, a més, volien prolongar. No devia ser tan dolenta. Ara el govern del Partit Popular segueix amb els mateixos criteris, però ha introduït una reducció: en lloc de fins a 5 hectòmetres cúbics és fins a 4.

Vull espantar els fantasmes que veuen els portaveus de l'oposició quan afirmen que el Govern podrà decidir la implantació de qualsevol projecte sense escoltar ni valorar l'opinió dels consells i els ajuntaments. Açò és senzillament fals. Es mantenen i s'apliquen els mateixos criteris que s'empraven quan governaven el PSOE i el PSM. Abans eren bons i no els qüestionaven, però ara no els agraden. Convé que s'ho facin mirar, i que deixin aquest doble criteri segons estan en el govern o estan a l'oposició. Senzillament a açò se li diu incoherència.

El Partit Popular, en canvi, fa feina i aporta solucions. Mirin, l'Associació d'empreses de construcció de Menorca va manifestar divendres passat, en un escrit enviat pel seu president a tots els alcaldes de Menorca, que resulta fonamental la simplificació administrativa i l'agilitat en els tràmits, i va demanar la implantació urgent de la declaració responsable. Açò és precisament el que fa possible aquesta llei que vostès critiquen sense cap fonament.

Haurien d'estar empegueïts i fer un mínim d'autocrítica, acceptar les seves responsabilitats en lloc d'estar demanant contínuament explicacions a l'actual govern, que es dedica a pagar deutes que vostès van deixar i a eixugar un dèficit que creixia a raó de 1.000 milions d'euros cada any. I tot açò s'ha d'explicar. Per exemple en el Consell de Menorca es va deixar un deute de 40 milions d'euros, i altres 14 milions en factures pendents de pagament. Una vegada més les subvencions, i subvencions, i ajudes públiques; així era com actuaven el PSOE i el PSM, aprovaven despeses sense partida i després no pagaven.

El Grup Popular aprovarà aquest projecte de llei, i ho farem, pel que es veu, sense el suport dels grups de l'oposició, que s'equivoquen amb la seva demagògia, però d'açò ja s'encarregaran de demanar-los comptes els ciutadans, com van fer el maig del 2011. I darrerament he de dir al Sr. Pons que efectivament a la comissió se li va dir que vostè demanés els estudis per escrit; vostè no els va demanar. Potser deu ser que no li interessaven gaire, Sr. Pons; potser deu ser que no li interessaven gaire, aquests escrits.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Pons.

(*Alguns aplaudiments*)

Acabats els dos debats procedirem a les votacions, i començarem per la votació dels vots particulars d'una forma conjunta. Passam a votar. Votam.

20 vots a favor, 30 en contra, 1 abstenció.

Votació de les esmenes. Primera del Grup Parlamentari Socialista, RGE núm. 6598/12, article 17; les 6599, 600, 601, 602, article 8; i la 6610/12, disposició final quarta. Passam a votar. Votam.

17 vots a favor, 30 en contra, 5 abstencions.

Segona del Grup Parlamentari Socialista, RGE núm. 6593/12, article 2; 6594, article 3; 97, article 7; 603, article 9; 604, article 10; 605, article 14; 6606, 607, 608, disposició derogatòria única; 609, disposició final primera; 611, disposició final sisena; 613, disposició final cinquena; 614/12, disposició final novena.

Del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, 6591, article 5; 6573, article 7; 574, article 9; 575, article 10; 576, article 11; 577, article 14; 6579, 580, 81, disposició derogatòria única; 6592, disposició final tercera; 582, 83, 84, 85, disposició final quarta; 586, disposició final setena; 587, 588, disposició final novena. Passam a votar. Votam.

21 vots a favor, 30 en contra, 1 abstenció.

A continuació es vota l'articulat. Títol del projecte, denominació del capítol primer, objecte; article primer; denominació del capítol segon, indústria i energia; articles 2 i 3; capítol segon bis, noves tecnologies; articles 8 bis i 8 ter; denominació del capítol tercer, activitats; articles 9, 10, 11 i 14; capítol tercer bis, tractament de residus; articles 14 bis, 14 ter, 14 quater, 14 quinques, 14 sexes, 14 septies, 14 octies, 14 novies; capítol tercer ter, aigües; i article 14 decies. Disposició derogatòria; disposició final primera, tercera, quarta, cinquena, sisena, setena, setena bis i novena.

Es vota tot conjunt? D'acord. Passam a votar. Votam.

31 vots a favor, 20 en contra, 1 abstenció.

Article 4 i disposició addicional 4 bis. Per tant passam a votar. Votam

Sí, s'interromp la votació, un momentet.

Sí, passam a votar l'article 4 i la disposició addicional 4 bis.

Passam a..., un momentet; passam a votar. Votam.

Unanimitat, 52 vots a favor.

Passam a votar ara els articles 5 i 8, 5 i 8. Passam a votar. Votam.

31 vots a favor, 16 en contra, 4 abstencions.

Ara passam a votar l'article 6. Passam a votar. Votam.

48 vots a favor, cap en contra, 4 abstencions.

Passam a votar ara els articles 7, 12 i 13; disposicions addicionals primera, segona, tercera i quarta; disposició transitòria única; disposicions finals segona i desena.

Passam a votar. Votam.

31 vots a favor, cap en contra, 21 abstencions.

Votació del preàmbul. Passam a votar. Votam.

40 vots a favor, 12 en contra, cap abstenció.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Per tant..., es faculta..., es faculta els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tengui una redacció coherent.

Aquesta presidència, en conseqüència, proclama aprovada la Llei de mesures urgents per a l'activació econòmica en matèria d'indústria i energia, noves tecnologies, residus, aigües, altres activitats i mesures tributàries...

(Alguns aplaudiments)

...i s'aixeca la sessió.



DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
